

เพศวิถีแห่งความซ้อนเร้น

Sexuality of overlapping

นางสาวณัฐนิชา ญัฏฐากรกิตติ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2561 – 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ ศิลปินพันธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....สิตติ งามแก้ว..... (ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว)	กรรมการ	กรรมการ
	กรรมการ		กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)		(อาจารย์มงคล เกิดวัน)	
	กรรมการ		กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ คอนประศรี)		(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)	
.....กฤษ งามสม..... (อาจารย์กฤษ งามสม)	กรรมการ	กรรมการ
	กรรมการและเลขานุการ	
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนชล ศิริจิเรญ)		
.....กฤษ งามสม..... (อาจารย์กฤษ งามสม)		
		อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	เพศวิถีแห่งความซ้อนเร้น Sexuality of overlapping
ชื่อ	นางสาวณัฐนิชา ณีภูฏากรกิตติ
รหัสนักศึกษา	58020462
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2561 - 2562
อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์	อาจารย์กฤษ งามสม

บทคัดย่อ

เมื่อพูดถึงคำว่า “เพศ” คนเรามักที่จะเอาอวัยวะสืบพันธุ์มาตีกรอบไว้กับความ เป็นเพศเสมอ นับแต่อดีตความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงทางกายภาพ ได้นำไปสู่ความเชื่อที่ว่าผู้หญิง และผู้ชายมีความแตกต่างกันในด้านอื่นๆ อาทิ ด้านสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด อารมณ์ ฯลฯ ซึ่งมักถูกมองว่าเป็นความแตกต่างที่มีมาตามธรรมชาติและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งนำไปสู่การตีค่าว่าผู้หญิงด้อยกว่าผู้ชาย

ในปัจจุบันบทบาทความเป็นหญิงเป็นชายได้เปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยกาลเวลา ทำให้ในบาง สังคมมีแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นหญิงเป็นชายได้เท่าเทียมกันแล้ว สังคมได้เปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้ เข้ามามีส่วนร่วมมากกว่าทุกยุค แต่ด้วยความที่ข้าพเจ้าเป็นผู้หญิง ข้าพเจ้าได้เห็นถึงปัญหาว่ายังมีบาง เรื่องที่ยังไม่เสมอภาค เช่น การล่วงละเมิดทางเพศ ความรุนแรงในครอบครัว การทำงานที่บางอาชีพ ปิดกั้น โอกาสของเพศหญิง การทำงานบ้านที่สังคมตีกรอบว่าเป็นหน้าที่ของผู้หญิงเพียงฝ่ายเดียว

ข้าพเจ้าจึงต้องการสะท้อนถึงความกังขาในเรื่องเพศสภาพของเพศหญิงมาทำงานเพื่อตั้งคำถาม ถึงคุณค่าของเพศหญิงและในฐานะมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์เป็นผลงานในรูปแบบ สามมิติ ในการทำงานข้าพเจ้ามีวิธีการหลากหลายรูปแบบ ทั้งการเลือกวัสดุที่มีความหมายที่มาหรือ วัสดุที่มีความหมายตรงข้ามอย่างสิ้นเชิงมาใช้ เพื่อกระตุ้นจินตนาการและเกิดปฏิสัมพันธ์สื่อสาร ผู้ชมงานมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

การแสดงศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้ ได้ดำเนินการสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ด้วยความกรุณาของอาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์เอกประติมากรรมทุกท่าน ที่ให้ความรู้และคำแนะนำในเรื่องการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานสร้างสรรค์ในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณ อาจารย์กฤษ งามสม ที่ให้คำแนะนำในเรื่องการสร้างสรรค์ผลงาน ตลอดจนให้คำปรึกษาในเรื่องข้อมูลต่างๆด้านศิลปะซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนของข้าพเจ้า

นอกจากนั้น ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้ทุนการศึกษาค่าเล่าเรียนแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าขอขอบคุณนายณัฐวรรณ คชเสนี และนางสาวธัญลักษณ์ วรรณที่ให้คำปรึกษา และความช่วยเหลือในเรื่องการติดตั้งผลงานการจัดแสดงนิทรรศการครั้งนี้ และขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาตรีทุกท่าน ที่ให้การแลกเปลี่ยนทางความคิดซึ่งเป็นประโยชน์ในการแสดงศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้

ณัฐนิชา ณัฐฐากรกิติติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อ	ข
สารบัญ	ค-ง
สารบัญภาพ	จ-ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์	2
1.3 การตั้งสมมติฐาน จินตภาพ	2
1.4 ขอบเขตของโครงการ	2
1.5 แผนงานในการดำเนินงาน	2
1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 พื้นฐานความคิดสร้างสรรค์	
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	3-34
2.2 รูปแบบศิลปะที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน	35-57
บทที่ 3 การสร้างสรรค์	
3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต	58-63

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 บทวิเคราะห์ (Chapter 4 Analysis)	
4.1 การพัฒนาทางด้านความคิด	64-67
4.2 การพัฒนาทางด้านรูปแบบ	68-69
4.3 แนวคิดการพัฒนาผลงานในโครงการวิทยานิพนธ์	69-83
บทที่ 5 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์	84-89
บทที่ 6 สรุปผลการสร้างสรรค์	90
บรรณานุกรม	91-92
ประวัติผู้เขียน	93

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพประกอบที่ 1 Eva Hesse	13
ภาพประกอบที่ 2 Eva Hesse, Untitled or Not Yet, 1996	13
ภาพประกอบที่ 3 Eva Hesse, Ringaround Arosie, 1965	14
ภาพประกอบที่ 4 Judy Chicago	16
ภาพประกอบที่ 5 Judy Chicago, The Dinner Party, 1979	16
ภาพประกอบที่ 6 Miriam Schapiro	17
ภาพประกอบที่ 7 Miriam Schapiro, Dollhouse, 1972	17
ภาพประกอบที่ 8 โปสเตอร์ Guerrilla Girls, 2001	18
ภาพประกอบที่ 9 โปสเตอร์ Guerrilla Girls, 1989	19
ภาพประกอบที่ 10 Barbara Kruger	19
ภาพประกอบที่ 11 Barbara Kruger, I shop therefore, 1987	20
ภาพประกอบที่ 12 Jenny Holzer	20
ภาพประกอบที่ 13 Jenny Holzer, UNEX Sign #1, 1983	21
ภาพประกอบที่ 14 Carolee Schneemann	22
ภาพประกอบที่ 15 Carolee Schneemann, Up to and Including Her Limits, 1973	23
ภาพประกอบที่ 16 Yoko Ono	23
ภาพประกอบที่ 17 Yoko, Cut Piece, 1965	24
ภาพประกอบที่ 18 Yoko, Sky Piece to Jesus Christ, 1989	24
ภาพประกอบที่ 19 Ana Mendieta	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพประกอบที่ 20 Ana Mendieta, Untitled, 1976	25
ภาพประกอบที่ 21 Judith Bernatein	26
ภาพประกอบที่ 22 Judith Bernatein, Seven Panel Vertical, 1973	27
ภาพประกอบที่ 23 Miriam Schapiro	28
ภาพประกอบที่ 24 Miriam Schapiro, The Beauty of Summer, 1973	28
ภาพประกอบที่ 25 Martha Rosler	29
ภาพประกอบที่ 26 Martha Rosler, The Semiotics of the Kitchen, 1975	29
ภาพประกอบที่ 27 Nancy Spero	30
ภาพประกอบที่ 28 Nancy Spero, Notes in Time on women, 1979	30
ภาพประกอบที่ 29 The catalogue for the WACK! Art and the Feminist Revolution exhibition (2008)	31
ภาพประกอบที่ 30 Cindy Sherman	33
ภาพประกอบที่ 31 Cindy Sherman, Untitled Film Still #35, 1979	33
ภาพประกอบที่ 32 Tracey Emin	34
ภาพประกอบที่ 33 Tracey Emin, My Bed, 1963	34
ภาพประกอบที่ 34 กวิตา วัฒนะชยังกูร, Tools, 2011	36-37
ภาพประกอบที่ 35 Cindy Sherman, Untitled Film Still #21, 1978	39
ภาพประกอบที่ 36 Cindy Sherman, Untitled Film Still #2, 1977	39
ภาพประกอบที่ 37 Cindy Sherman, Untitled Film Still #35, 1979	40
ภาพประกอบที่ 38 ภาพเครื่องมือช่าง	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพประกอบที่ 39 ภาพอุปกรณ์แต่งหน้าของผู้หญิง	41
ภาพประกอบที่ 40 Marcel Duchamp, Fountain, 1917	42
ภาพประกอบที่ 41 Marcel Duchamp, Bicycle Wheel, 1913	42
ภาพประกอบที่ 42 Rebecca Hoen, Unicorn, 1970	43
ภาพประกอบที่ 43 Rebecca Horn, Finger gloves, 1974	44
ภาพประกอบที่ 44 Rebecca Horn, Gabinet, 1973	44
ภาพประกอบที่ 45 Rebecca Hoen, Pencil Mask, 1972	45
ภาพประกอบที่ 46 Rebecca Horn, Large feather Wheel, 1997	45
ภาพประกอบที่ 47 Jeff Koons, Balloon Dog, 1995	47
ภาพประกอบที่ 48 Bicycle Wheel, 1913	48
ภาพประกอบที่ 49 Nam June Paik, TV Buddha, 1974	49
ภาพประกอบที่ 50 Damien Hirst, The Physical Impossibility of Death in The Mind of Someone Living, 1991	50
ภาพประกอบที่ 51 Salvador Dali, Lobster Telephone, 1938	51
ภาพประกอบที่ 52 Marcel Duchamp, Fountain, 1917	52
ภาพประกอบที่ 53 Sylvie Fleury, Skin Crime 3, 1997	54
ภาพประกอบที่ 54 Sylvie Fleury, Skin Crime 6, 1997	54
ภาพประกอบที่ 55 Karla Black, At fault, 2011	55-57
ภาพประกอบที่ 56 ชื่องาน แต่งหน้ากันใหม่, 2560	58
ภาพประกอบที่ 57 ภาพผลงาน Labor female1, 2560	59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพประกอบที่ 58 ภาพผลงาน Labor female2, 2560	59
ภาพประกอบที่ 59 ภาพผลงานงาน Labor female3, 2560	60
ภาพประกอบที่ 60 ภาพผลงาน Labor female4, 2560	60
ภาพประกอบที่ 61 ภาพผลงาน ผู้หญิงกับดอกไม้1, 2561	61
ภาพประกอบที่ 62 ภาพผลงาน ผู้หญิงกับดอกไม้2, 2561	62
ภาพประกอบที่ 63 การจัดวางผลงานผู้หญิงกับดอกไม้	62
ภาพประกอบที่ 64 ภาพผลงาน งานผู้หญิง, 2561	63
ภาพประกอบที่ 65 ภาพวิเคราะห์ผลงาน	64
ภาพประกอบที่ 66 ภาพวิเคราะห์ผลงาน	65
ภาพประกอบที่ 67 ภาพวิเคราะห์ผลงาน	66
ภาพประกอบที่ 68 ภาพวิเคราะห์ผลงาน	67
ภาพประกอบที่ 69 ภาพวิเคราะห์ผลงาน	67
ภาพประกอบที่ 70 ภาพวิเคราะห์ผลงาน	68
ภาพประกอบที่ 71 ภาพวิเคราะห์ผลงาน	69
ภาพประกอบที่ 72 ภาพขั้นตอนการทำผลงานชิ้นที่ 1	70
ภาพประกอบที่ 73 ภาพขั้นตอนการทำผลงานชิ้นที่ 1	70
ภาพประกอบที่ 74 ภาพขั้นตอนการทำผลงานชิ้นที่ 1	71
ภาพประกอบที่ 75 ภาพขั้นตอนการทำผลงานชิ้นที่ 1	72
ภาพประกอบที่ 76 ภาพขั้นตอนการทำผลงานชิ้นที่ 1	72

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพประกอบที่ 77 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1	73
ภาพประกอบที่ 78 ภาพขั้นตอนการทำผลงานชิ้นที่ 2	74
ภาพประกอบที่ 79 ภาพขั้นตอนการทำผลงานชิ้นที่ 2	75
ภาพประกอบที่ 80 ภาพขั้นตอนการทำผลงานชิ้นที่ 2	75
ภาพประกอบที่ 81 ภาพขั้นตอนการทำผลงานชิ้นที่ 2	76
ภาพประกอบที่ 82 ภาพขั้นตอนการทำผลงานชิ้นที่ 2	77
ภาพประกอบที่ 83 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2	78
ภาพประกอบที่ 84 ภาพขั้นตอนการทำผลงานชิ้นที่ 3	79
ภาพประกอบที่ 85 ภาพขั้นตอนการทำผลงานชิ้นที่ 3	79
ภาพประกอบที่ 86 ภาพขั้นตอนการทำผลงานชิ้นที่ 3	80
ภาพประกอบที่ 87 ภาพขั้นตอนการทำผลงานชิ้นที่ 3	80
ภาพประกอบที่ 88 ภาพขั้นตอนการทำผลงานชิ้นที่ 3	81
ภาพประกอบที่ 89 ภาพขั้นตอนการทำผลงานชิ้นที่ 3	82
ภาพประกอบที่ 90 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 3	83
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1	84-85
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2	86-87
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3	88-89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่

บทนำ

1.1 ชื่อโครงการ เพศวิถีแห่งความซื่อสัตย์

1.2 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

บทบาททางเพศที่ถูกกำหนดโดยเงื่อนไขทางสังคมหรือวัฒนธรรมให้แสดงบทบาทเพศหญิงหรือบทบาทเพศชาย ความแตกต่างทางสถานภาพของหญิงและชายที่สังคมกำหนดได้ส่งผลกระทบต่อสถานภาพของผู้หญิงและผู้ชายในสังคมนั้นๆ วัฒนธรรมทางสังคมกำหนดให้ผู้หญิงและผู้ชายต้องปฏิบัติตนอย่างไร เช่น สังคมในวัฒนธรรมไทยสอนว่าผู้หญิงต้องเป็นคนเรียบร้อย ไม่พูดเสียงดัง ไม่สบถ ในขณะที่ผู้ชายไม่ถูกคาดหวังให้เป็นเช่นนั้น หรือผู้หญิงที่เป็นภรรยาต้องเชื่อฟังสามี ให้ความสำคัญกับหน้าที่ของภรรยาและแม่มากกว่าการประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน

ในปัจจุบันบทบาทความเป็นหญิงเป็นชายได้เปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยกาลเวลา ทำให้ในบางสังคมมีแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นหญิงเป็นชายได้เท่าเทียมกันแล้ว สังคมได้เปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้เข้ามามีส่วนร่วมมากกว่าทุกยุค ส่งผลให้ผู้หญิงมีโอกาสและบทบาททางสังคมมากกว่าในอดีต และมีทางเลือกในการดำรงชีวิตที่มากกว่าที่แล้มาแล้ว แต่ข้าพเจ้าคิดว่ายังมีบางเรื่องที่ยังคงไม่เสมอภาค เช่น การประพฤติก่อนสมรสที่เพศชายมีต่อเพศหญิง การล่วงละเมิดทางเพศ ความไม่เท่าเทียมในสถานะและศักดิ์ศรีของผู้หญิง การทำงานที่บางอาชีพปิดกั้นเพศหญิง ด้วยสรีระหรือความแข็งแรงตามเพศ ที่ทำให้ผู้หญิงไม่ได้รับโอกาสเท่าที่ควร การทำงานบ้านที่สังคมมองว่าเป็นหน้าที่ของผู้หญิงเพียงฝ่ายเดียว

ข้าพเจ้าจึงต้องการสะท้อนถึงความกังวลในเรื่องเพศสภาพของเพศหญิง ความเป็นหญิงที่มีอุดมการณ์แต่ถูกตีกรอบทางสังคม ที่ข้าพเจ้ามีประสบการณ์ร่วมหรือเหตุการณ์ความทรงจำที่มีผลกระทบที่สำคัญเป็นพิเศษต่อข้าพเจ้า ในการทำงานข้าพเจ้ามีวิธีการหลากหลายรูปแบบ ทั้งการเลือกวัสดุที่มีความหมายที่มาหรือวัสดุที่มีความหมายตรงข้ามอย่างสิ้นเชิงมาแทนความหมายในงานประติมากรรมของข้าพเจ้า

1.3 จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์

- เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความเท่าเทียมระหว่างผู้หญิงและผู้ชายในสังคมปัจจุบัน
- เพื่อสะท้อนให้เห็นว่าผู้หญิงสามารถมีบทบาทในการทำงานที่เท่าเทียมกับผู้ชาย
- เพื่อส่งเสริมให้ผู้หญิงและชายสามารถแสดงออกอย่างเหมาะสม มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดี อยู่ร่วมกับสังคมอย่างสันติได้ระบอบประชาธิปไตย และตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างที่ควรเป็น

1.4 การตั้งสมมติฐาน จินตภาพ

มนุษย์ทุกคนล้วนมีประสบการณ์ ประสบการณ์ที่มีผลกระทบต่อตัวเราทำให้เราจดจำเหตุการณ์ประสบการณ์ที่อยากนำเสนอที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสังคมที่มีผลกระทบต่อสถานภาพของผู้หญิงที่ยังไม่สามารถแก้ไขได้

1.5 ขอบเขตของโครงการ

สร้างผลงานประติมากรรมที่มีประสบการณ์ร่วมบวกกับจินตนาการต่อวัสดุที่เลือกสรรมา โดยพยายามให้ตัววัสดุแสดงความหมายของตัวเองด้วยวิธีการตัดทอนรูปทรงการต่อเติมรูปทรง การคงตัวสภาพวัสดุ การดัดแปลงวัสดุ ตามความเหมาะสมและวัตถุประสงค์ของแต่ละชิ้นงาน โดยนำผลงานที่เสร็จสมบูรณ์มาแสดงในพื้นที่จริง และได้สัมผัสจริง

1.6 แผนงานในการดำเนินงาน

- รวบรวมข้อมูล ทฤษฎี จัดทำภาพร่าง และแบบจำลอง3มิติ และกลุ่มศิลปินที่มีอิทธิพลต่องาน
- แสดงหาวัสดุที่คุ้นชิน ที่มีประสบการณ์ต่อตัววัสดุ
- ดำเนินผลงานตามแบบแผน3มิติที่วางไว้

1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- เกิดสิทธิเท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย
- สังคมเกิดการตระหนักในบทบาทของเพศหญิงมากยิ่งขึ้น
- เกิดความเท่าเทียมกันในสังคมซึ่งนำไปสู่การสร้างจิตสำนึกที่ดีของเพศชายต่อเพศหญิง

บทที่ 2

พื้นฐานความคิดสร้างสรรค์

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ทฤษฎีสตรีนิยม

สตรีนิยม “Feminist” หมายถึง สิ่งที่เป็นวิถีระบบความคิด การกระทำ ขบวนการทางสังคมที่พยายามเปลี่ยนแปลงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่าผู้ชายอยู่ในฐานะที่ได้เปรียบและผู้หญิงอยู่ในสภาพที่เป็นรอง นอกจากนี้ยังให้ความสนใจในประเด็นที่เกี่ยวกับอิสรภาพส่วนบุคคล ครอบครัว รัฐ การกระจายอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันทางเพศในเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมวัฒนธรรม เรียกร้องให้มีการสร้างสมดุลใหม่ระหว่างเพศในนามของความมีมนุษยธรรมเดียวกันและเคารพในความแตกต่างของกันและกัน

แนวคิดสตรีนิยมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่พัฒนาขึ้นจากแนวคิดกระแสหลักที่มีอยู่ในสังคม วัฒนธรรมสร้างความเป็นหญิงเป็นชายในสังคมขึ้น วัฒนธรรมเป็นตัวสร้างเพศ วัฒนธรรมเป็นผู้บอกว่าเราควรปฏิบัติตัวอย่างไร คิดอย่างไร และเราควรคาดหวังอะไรจากผู้อื่น เช่น ผู้หญิง(ในวัฒนธรรมไทย) ต้องเป็นคนเรียบร้อย ไม่พูดเสียงดัง ไม่สบถ ในขณะที่ผู้ชายไม่ถูกคาดหวังให้เป็นเช่นนั้น หรือภรรยาต้องเชื่อฟังสามี สามีต้องเป็นผู้นำครอบครัว หรือผู้หญิงต้องให้ความสำคัญหน้าที่ของภรรยาและแม่บ้านกว่าการประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน ในขณะที่ผู้ชายต้องทำงานเพื่อประสบความสำเร็จซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด หรือผู้ชายต้องเป็นผู้เกี่ยวพาราตี ถ้าผู้หญิงคนใดเป็นผู้เกี่ยวพาราตีผู้ชายก่อน ผู้หญิงคนนั้นจะถูกดำเนินจากสังคม คาดหวังก็จะพบกับสิทธิานุมัติ (Sanction) จากสังคมในเชิงลบ เช่น การดิฉินนินทา หรือเยาะเย้ย ถากถาง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ ทำให้ผู้หญิงและผู้ชายต้องปฏิบัติตามที่วัฒนธรรมของสังคมกำหนด และเนื่องจากความเป็นหญิงความเป็นชายในสังคมถูกกำหนดจากวัฒนธรรม ดังนั้นความเป็นหญิง ความเป็นชายจะแปรเปลี่ยนไปตามเวลาและสถานที่ กล่าวคือ ความเป็นผู้หญิงความเป็นชายในยุคสมัยหนึ่งอาจเหมือนกันกับอีกยุคสมัยหนึ่ง เช่น สังคมไทยในอดีต ผู้หญิงในชนชั้นกลาง หรือชนชั้นสูงถูกคาดหวังให้อยู่กับบ้านดูแลครอบครัว การทำงานนอกบ้านถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ดีเกียรติ แต่ในปัจจุบันการทำงานนอกบ้านของผู้หญิงเป็นเรื่องปกติและในบางส่วน เป็นความจำเป็นของครอบครัว นอกจากนี้ความเป็นชายความเป็นหญิงที่ถูกคาดหวังจากสังคมจะไม่เหมือนกันในแต่ละสังคมด้วย นอกจากแตกต่างกันตาม

เวลาและสถานที่แล้ว การให้ความหมายทางสังคมต่อความเป็นเพศยังเป็นผลจากสถาบันทางเศรษฐกิจและสถาบันทางการเมืองในแต่ละยุคสมัย และในแต่ละสังคมด้วย

กรณีการแบ่งหน้าที่ของหญิงและชายให้แยกออกจากกันอย่างเด็ดขาดเกิดขึ้นจากระบบ คิดที่แบ่งสังคมออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นสาธารณะ (Public) อันได้แก่ เรื่องนอกบ้าน หรือเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และบอกว่าส่วนนี้เป็นโลกหรือสังคมของผู้ชาย อีกส่วน ถือว่าเป็น เรื่องชีวิตส่วนตัว (Private) อันได้แก่ เรื่องในบ้าน หรือการดูแลบ้านเรือน และสมาชิกภายในครอบครัว และเสนอว่าส่วนนี้เป็นโลกของผู้หญิง ระบบคิดนี้เริ่มขึ้นในสังคมตะวันตก เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงผลิตจากเกษตรกรรมมาเป็นอุตสาหกรรม การผลิตแบบอุตสาหกรรม ทำให้งานและบ้าน ถูกแยกออกจากกันอย่างเด็ดขาด อุดมการณ์ความเป็นแม่บ้าน (Ideology of Domesticity) ได้ถูกสร้างขึ้นและจำกัดบทบาทผู้หญิงให้อยู่ภายในโลกของครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกลุ่มผู้หญิงชนชั้นกลางและชนชั้นสูง ในสังคมปัจจุบันการขีดเส้นทางเพศที่มีความสำคัญไม่น้อยกว่าครอบครัว โรงเรียน หรือกลุ่มเพื่อน คือ สื่อต่างๆ นวนิยาย โฆษณา ภาพยนตร์ ล้วนสร้างและเสริมความเป็นผู้หญิงความเป็นชายตามประเพณีนิยม ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง คุณค่าของสาวบริสุทธิ์ ความเป็นแม่บ้านแม่เรือน ผู้หญิงกับความสวย ความสาว ในขณะที่ผู้ชายถูกสะท้อนควบคู่กับการทำงาน การเป็นผู้นำ ความเป็นผู้กล้า การที่สังคมกำหนดความเป็นเพศขึ้น โดยให้ผู้หญิงมีคุณลักษณะบางอย่าง และผู้ชายมีคุณลักษณะบางอย่าง และเป็นเชื่อเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ นำไปสู่การกำหนดบทบาทหน้าที่ รวมทั้งสถานะสูงต่ำที่แตกต่างของคนสองเพศ ผู้หญิงอยู่ในสภาพที่เป็นผู้ด้อยกว่า เป็นผู้ตาม เป็นผู้ถูกกำหนด ในขณะที่ผู้ชายอยู่ในฐานะที่เหนือกว่า เป็นผู้นำ เป็นผู้กำหนด ซึ่งจากวัฒนธรรมนั้นทำให้เกิดความเชื่อที่มีฐานความคิดแบบปิตาธิปไตย (Patriarchy) และประเด็นความแตกต่าง ทางสรีระของหญิงชาย ได้นำไปสู่ความเชื่ออื่นๆ ทางวัฒนธรรม-สังคม ทำให้มีการกำหนด หรือจัดวางให้เพศหนึ่งเหนือกว่าและอีกเพศด้อยกว่า โดยการทำให้เชื่อมต่อกับเรื่องความเป็น “ธรรมชาติ” ที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ มีการให้นิยามความเป็น “ผู้หญิง” และ “ผู้ชาย” ในสังคมมาหลายยุคหลายสมัย ซึ่งที่ผ่านมามักถูกอ้างอิงกับ “บทบาท” และ “หน้าที่” ลักษณะเฉพาะเจาะจงของแต่ละเพศ เช่น ผู้หญิงถูกบอกว่าอ่อนแอ ชอบใช้อารมณ์ ไม่มีเหตุผล แต่สามารถตั้งครรภได้ จึงต้องรับบทบาทเป็นแม่และเมีย ผู้หญิงมักถูกกำหนดให้เป็นผู้ตาม ต้องดูแลผู้อื่น ทำหน้าที่เลี้ยงเด็ก ปรนนิบัติรับใช้สมาชิกในครอบครัว (ลูก สามี ฯลฯ) ดังนั้น พื้นที่ของผู้หญิง ก็คือ พื้นที่ส่วนตัว (Private Sphere) เช่น ในบ้าน ในครัว ลักษณะประจำเพศของผู้หญิงถูกให้คำว่าด้อยกว่า ลักษณะประจำเพศของอีกเพศหนึ่ง ก็คือ “เพศชาย” ที่ความยุติธรรม ฉลาด มีเหตุผล จึงเหมาะที่จะเป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัว (Breadwinner) ปกครองเป็นหัวหน้า พื้นที่ของความเป็นชายจึงเป็นพื้นที่สาธารณะ (Public Sphere) ผู้ชายจึงต้องมีความรู้ ต้องเรียนหนังสือ ในขณะที่ผู้หญิงนั้นไม่มีความจำเป็น ซึ่งการเชื่อมต่อดังกล่าวเหล่านี้นำไปสู่ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ เพราะผู้หญิงถูกผลักออกจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศูนย์กลางของอำนาจ ถูกทำให้เป็น “คนอื่น” โดยระบบชายเป็นใหญ่ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งการเข้าถึงความรู้ ผู้หญิงเป็นฝ่ายถูกกำหนดให้กลายเป็นคนชายขอบที่ไร้อำนาจด้วยเหตุแห่งเพศ แนวคิดเช่นนี้เป็นการแบ่งแบบสองขั้วตรงข้ามซึ่งได้รับการปฏิเสธจากนักคิดยุคหลังสมัยใหม่ที่เปิดพื้นที่ให้แก่ความแตกต่างหลากหลาย รวมทั้งตั้งคำถามกับสิ่งที่เรียกว่า “ธรรมชาติ (Nature)” และ “ความจริง (Truth)”

พัฒนาการของขบวนการเคลื่อนไหวของแนวคิดสตรีนิยมในสังคมตะวันตกตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงปัจจุบัน ซึ่งแบ่งพัฒนาการออกเป็น 3 ช่วงหลักๆ คือ คลื่นลูกที่หนึ่ง คลื่นลูกที่สอง และคลื่นที่สาม โดยมีรายละเอียดดังนี้

สตรีนิยมคลื่นลูกที่หนึ่ง เกิดขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 17-19 จนถึงประมาณต้นศตวรรษที่ 20 กระแสความคิดหลักในช่วงนี้เป็นการถกเถียงในประเด็นคุณธรรมของความเป็นชายเป็นหญิง ความเป็นเหตุเป็นผลที่ผู้ชายมีผู้หญิงไม่มี การเรียกร้องสิทธิความไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย รวมทั้งความเป็นอิสระของผู้หญิง มีความพยายามผลักดันให้ผู้หญิงโดยเฉพาะในชนชั้นสูงได้มีโอกาสเข้าสู่โลกสาธารณะ ซึ่งสตรีนิยมในยุคนี้ยอมรับการแบ่งสังคมออกเป็นสองช่วง คือ ส่วนโลกสาธารณะและโลกส่วนตัว และมองว่าโลกส่วนตัวยังเป็นหน้าที่รับผิดชอบของผู้หญิง เพราะฉะนั้นในการเรียกร้องให้ผู้หญิงได้ออกมาทำงานนอกบ้านจึงเกิดการขัดแย้งกับการยอมรับในหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำงานบ้าน ดูแลสามีและลูก โดยนักสตรีนิยมในช่วงนี้มีทางออก คือ การเสนอให้มีการจ้างคนมาช่วยทำงานบ้าน ส่วนขบวนการเคลื่อนไหวของผู้หญิงที่สำคัญในช่วงนี้ คือ การเรียกร้องสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งของผู้หญิงใน อังกฤษและสหรัฐอเมริกา จนประสบความสำเร็จในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 หลังจากประสบความสำเร็จแล้วการเคลื่อนไหวก็แผ่ลงจนกระทั่งทศวรรษที่ 1960 จึงเริ่มมีกระแสการเคลื่อนไหวแรงขึ้น จนส่งผลไปถึงสตรีนิยมคลื่นลูกที่สอง

สตรีนิยมคลื่นลูกที่สอง ตั้งแต่ช่วงศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา รากฐานแรกเริ่มของความคิดคลื่นลูกที่สอง คือการมองว่าบทบาทของผู้หญิงในสังคมมีสภาพเป็นผู้อื่น หรือ คนนอก ช่วงนี้เองได้เกิดความพยายามในการอธิบายสถานะที่ด้อยกว่าของผู้หญิงและสาเหตุของการอยู่ในสถานะที่ด้อยกว่าทำให้เกิดความคิดหลายๆสำนัก เช่น สตรีนิยมสายเสรีนิยม สตรีนิยมสายมาร์กซิสต์ สตรีนิยมสายสังคมนิยม สตรีนิยมสายถอนรากถอนโคน สตรีนิยมสายจิตวิเคราะห์ ถึงแม้สำนักคิดเหล่านี้มีความแตกต่างกันในหลายประเด็นแต่มีจุดร่วมกันคือ การเรียกร้องในเรื่องความเท่าเทียมกันระหว่างชายหญิง และเชื่อในความเป็นสากลของปัญหาและทางออกของผู้หญิง เช่น ผู้หญิงทุกคนไม่ว่าจะอยู่ส่วนใดของโลกก็มีปัญหาเดียวกัน คือ การถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ชาย อย่างไรก็ตามช่วง 20 สภาพทางสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้สภาพของผู้หญิงก็มีการเปลี่ยนแปลงไปด้วย

รวมทั้งมีแนวความคิดใหม่ๆ ได้เข้ามามีอิทธิพลในการอิทธิพลในการอธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ ทางสังคม เช่น สตรีนิยมสายหลังสายใหม่ ซึ่งก่อให้เกิดเป็นสตรีนิยมคลื่นลูกที่สาม

สตรีนิยมคลื่นลูกที่สาม เกิดขึ้นในช่วงปลายทศวรรษ 1980 จนถึงปัจจุบัน เกิดจากการผลัดรุ่นของสตรีนิยมในตะวันตก เนื่องจากผู้หญิงรุ่นใหม่ เริ่มเห็นด้วยน้อยลงกับแนวคิดสตรีนิยมรุ่นเก่าๆ เพราะสภาพสังคมที่เปลี่ยนไปไม่เหมือนกัน คนรุ่นหลังยอมรับความแตกต่างหลากหลายได้มากกว่า และอยู่กับความขัดแย้งได้ดีกว่า สตรีนิยมคลื่นลูกที่สาม ได้ตั้งคำถามต่อข้อเสนอว่า พื้นฐานของแนวคิดสตรีนิยมที่ผ่านมา เช่น ความเป็นสากลของปัญหาของผู้หญิงโดยไม่พิจารณาถึงเงื่อนไขของประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ระบบความคิดแบบคู่ตรงข้ามความเชื่อในการได้มาซึ่งความรู้ตามแนววิทยาศาสตร์ เป็นต้น คลื่นลูกที่สาม เห็นด้วยกับความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง เนื่องจากความแตกต่างทางด้านร่างกาย ทำให้มีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ปฏิเสธการแบ่งแยกระหว่างทางชีวะ และเพศทางสังคม ซึ่งนอกจากเรื่องร่างกายแล้ว ยังให้ความสนใจความเฉพาะเจาะจง ความหลากหลายและความแตกต่างของผู้หญิง ความขัดแย้ง รวมทั้งเรื่องของอัตลักษณ์ของผู้หญิง รวมทั้งให้ความสำคัญกับสถานะความเป็นผู้อื่น หรือคนนอก ดังนั้น คลื่นลูกที่สามดึงรวมงานของนักสตรีนิยมผิวดำและพวกกรักร่วมเพศอยู่ด้วย

Feminism เริ่มต้นครั้งแรกในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 โดยชาร์ล ฟูริเยร์ (Charles Fourier) นักปรัชญาชาวฝรั่งเศส (ซึ่งเป็นผู้ชาย) เกิดขึ้นในฝรั่งเศสเนเธอร์แลนด์ ในช่วงปี 1872 และเข้าสู่สหรัฐอเมริกาช่วงปี 1910 ความคิดแนวสตรีนิยมที่มีรากฐานอยู่บนความเชื่อในความเสมอภาคและความ เป็นอิสระของผู้หญิงและผู้ชายนั้นมีประวัติความเป็นมายาวนานเท่ากับประวัติศาสตร์มนุษยชาติเลยทีเดียว หากความแตกต่างทางเพศเป็นปัจจัยของความไม่เท่าเทียมกันทางสังคมมาตั้งแต่ระยะเริ่มต้นของเผ่าพันธุ์มนุษย์ การดิ้นรนต่อสู้เพื่อแสวงหาความเสมอภาคก็คงจะไม่ใช่ความคิดของสตรีผู้ถูกกดขี่ในยุคหลังๆ เท่านั้น ผู้หญิงสมัยใหม่ที่มีการศึกษา ได้ประกาศความต้องการของตัวเองออกมาได้อย่างชัดเจนเป็นตัวอักษรจนกลายมาเป็นสัญลักษณ์ของกระบวนการเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิสตรี และในขณะเดียวกันก็กลายเป็นกรอบกำกับความเชื่อที่ว่าความคิดแบบสตรีนิยมเป็นความคิดของผู้หญิงยุคใหม่ มีอิสระ มีความเป็นตัวของตัวเองสูงเนื่องมาจากความมั่นคงมั่นใจที่ถูกบ่มเพาะมาด้วยการศึกษาที่ทัดเทียมกับผู้ชาย จนทำให้เกือบจะลืมไปว่าความต้องการความเท่าเทียมและสิทธิเสรีภาพในการดำรงชีวิตอยู่ของสตรีเพศนั้นเป็นสิ่งที่เป็นสากลไม่ได้ถูกตีกรอบไว้ด้วยข้อจำกัดทางเวลา สถานที่ หรือ การศึกษา แม้ว่าเวลา สถานที่ และการศึกษา จะเป็นข้อจำกัดในการแสดงออกถึงความเจ็บปวดและความกดดันของผู้หญิงบางกลุ่มก็ตามเนื่องจากความคิดแบบสตรีนิยมเกิดขึ้น มาจากความเหลื่อมล้ำทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ดังนั้น คำว่าสตรีนิยม ในความหมายกว้างๆ จึงครอบคลุมไปถึงทฤษฎีทางสังคม การเคลื่อนไหวทางการเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และหลักปรัชญาที่เกี่ยวข้องกับอิสตรีภาพของผู้หญิง โดยมีหลักการพื้นฐานว่า เพศไม่ควรจะเป็นปัจจัยในการบ่งชี้อัตลักษณ์และสิทธิทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจของมนุษย์ ประเด็นสำคัญที่มักจะถูกนำมาอภิปรายกันอยู่เสมอคือค่านิยมชายเป็นใหญ่ หรือ ปิตาธิปไตย (patriarchy) ทักษณคติแบบเหมารวม (stereotyping) การมองผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศ (sexual objectification) และการกดขี่ทางเพศ (sexual oppression)

แนวคิดทางสตรีนิยมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่พัฒนาขึ้นจากแนวคิดกระแสหลักๆ ที่มีอยู่ในสังคม ไม่ว่าจะเป็นเสรีนิยม (Liberalism) ลัทธิมาร์กซ์ (Marxism) จิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) หรือแนวคิดหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) นักสตรีนิยมได้นำแนวคิดเหล่านั้นมาขยายความ ปรับแต่งให้กลายเป็นกรอบทฤษฎีที่กว้างขึ้น ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นหลายสำนักคิดด้วยกัน ได้แก่

1. สตรีนิยมสายเสรีนิยม (Liberal Feminism)

สำนักนี้ ถือได้ว่าเป็นสำนักคิดแรกของสตรีนิยม และได้รับอิทธิพลทางความคิดจากแนวคิดเสรีนิยม ซึ่งถือว่าเป็นสำนักคิดกระแสหลักในสังคมตะวันตกมาเป็นเวลานาน แนวคิดเสรีนิยมเริ่มมีขึ้นตั้งแต่ทศวรรษที่ 17 เสนอโดยนักคิดหลักๆ เช่น มัท ฮ็อบบ์ ที่เชื่อว่ามนุษย์มีความแตกต่างจากสัตว์อื่น ตรงที่มนุษย์มีความสามารถในการมีเหตุผล สตรีนิยมสายเสรีนิยมจึงเชื่อในเรื่องสิทธิ ความเท่าเทียม ความยุติธรรม และโอกาสที่เท่ากัน ด้วยความเชื่อมั่นในความมีเหตุผลของมนุษย์นี้เอง ทำให้สตรีนิยมพยายามเรียกร้องให้สตรีเปลี่ยนแปลงตัวเองเป็นมนุษย์ที่มีเหตุผลเช่นเดียวกับผู้ชาย และเรียกร้องให้โอกาสทางการศึกษา ทางเศรษฐกิจ และสิทธิต่างๆ เท่าเทียมผู้ชาย แนวคิดต่างๆ ที่นำเสนอมาของสตรีนิยมสายนี้ เป็นแนวคิดของสตรีชนชั้นกลางและชนชั้นสูงเท่านั้น ประเด็นหนึ่งที่เป็นข้อวิจารณ์หรือถกเถียงกันมาก คือ ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงในเชิงกฎหมายแล้ว แต่ก็ไม่ได้เป็นการรับประกันว่าจะแก้ไขปัญหาความไม่เท่าเทียมกันทางเพศได้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะอคติทางเพศที่ถูกสังคมปฏิเสธ โอกาสบนพื้นฐานของเพศหญิง เพราะฉะนั้นถือว่าเพศหญิงความด้อยโอกาส และเป็นอุปสรรคในการแข่งขัน รวมถึงการยอมรับในเรื่องสติปัญญา

2. สตรีนิยมสายมาร์กซิสต์ (Marxist Feminism)

แนวคิดมาร์กซิสต์ได้มีอิทธิพลต่อแนวคิดสตรีนิยมตะวันตกอย่างเห็นได้ชัดในช่วงทศวรรษ 1960-1970 แนวคิดที่มีอิทธิพลต่อสตรีนิยมสายนี้ คือ แนวคิดของ คาร์ล มาร์กซ์ ซึ่งมองว่าสตรีถูกมองเพียงด้านที่อยู่ในความสัมพันธ์ของทุนนิยมมากกว่าที่จะถูกพิจารณาว่าอยู่ในทั้งความสัมพันธ์ของระบบทุนนิยม แนวคิดพื้นฐานของมาร์กซ์ ที่สตรีนิยมสายมาร์กซิสต์ นำมาใช้อธิบายสถานะของสตรี คือ เจื่อนไขทางเศรษฐกิจ ซึ่งให้ความสนใจวิเคราะห์เกี่ยวกับงานที่สตรีทำเป็นหลัก ทั้งที่เป็นงานบ้านและงานอาชีพ เพราะมองว่าเจื่อนไขทางเศรษฐกิจเป็นตัวกำหนดที่สำคัญต่อสภาพความเป็นรองของสตรีที่เป็นอยู่ ขณะเดียวกันการที่สตรีถูกเอารัดเอาเปรียบนั้น เป็นผลจากระบบ

เศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรม และมีความเลวร้ายมากขึ้น ในระบบการผลิตแบบทุนนิยม สตรีนิยมสาย มาร์กซิสต์เชื่อในสำคัญของสตรีในการต่อสู้กับทุนในฐานะ “คนงาน” แต่ไม่ใช่ “สตรี” เพราะฉะนั้นสตรีนิยมสายมาร์กซิสต์จึงถูกจำกัดกรอบความคิด ในการวิเคราะห์ให้มองความเป็น รองของสตรีไปทำงานที่สตรีทำ และงานที่สตรีส่วนใหญ่ทำ คือ งานบ้าน ดังนั้น งานบ้านจึงเป็นเรื่อง ที่สตรีนิยมสายนี้ให้ความสนใจศึกษา โดยเสนอว่าระบบทุนนิยมทำให้เกิดการแบ่งแยก การทำงาน ออกเป็นส่วนตัว คือ งานบ้าน และงานทำนอกบ้านของสตรีด้วย ทั้งนี้ทั้งนั้น งานนอกบ้านที่สตรีทำ ยังถือว่าเป็นงานของสตรี เช่น งานพยาบาล งานทำกับข้าว งานเย็บผ้า ครูโรงเรียนอนุบาล ซึ่งมี ลักษณะใกล้เคียงกับงานบ้าน และค่าตอบแทนที่สตรีได้รับจากการทำงาน โดยเฉลี่ยแล้วต่ำกว่าผู้ชาย

3. สตรีนิยมแบบสุดขั้ว (Radical Feminism)

เป็นแนวคิดที่มองว่าการกดขี่สตรีที่เกิดขึ้นมาจากการที่วิถีของเพศวิถี (Sexuality) เชื่อว่าราก แก้วของปัญหาอยู่ที่การประกอบสร้างขึ้นภายใต้ระบบชายเป็นใหญ่ (Patriarchy) เนื่องจากระบบ ชายเป็นใหญ่ได้เข้ามาครอบงำสังคมในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นความรู้ หรือพฤติกรรมต่างๆ ของคน ในสังคม ดังนั้น นักคิดแนวนี้จึงเรียกร้องให้โค่นล้มระบบการปกครองดังกล่าวทั้งหมด เพื่อเป็น การแก้ปัญหาที่สะสมอำนาจของพ่อ (ผู้ชาย) ระบบครอบครัว สังคม อุดมการณ์การเมือง ซึ่งผู้ชาย เป็นผู้กำหนดส่วนใหญ่ ผู้หญิงควรจะเล่นหรือไม่เล่น โดยกำหนดผ่านทางการใช้กำลังการกดขี่ โดยตรงหรือผ่านทางพิธีกรรม ประเพณี กฎหมาย ภาษา ธรรมเนียม กิริยามารยาท การศึกษา และ การแบ่งงานกันทำ เป็นระบบซึ่งผู้หญิงในทุกๆ แห่งถูกทำให้อยู่ภายใต้ผู้ชาย

กลุ่มสตรีนิยมแนวก้าวหน้าเริ่มค้นการวิเคราะห์ด้วยข้อเสนอที่ว่า บรรดาความรุนแรงที่ผู้ชาย กระทำต่อผู้หญิง (Violence against women) ภายใต้ระบบสังคมแบบถืออำนาจชายเป็นใหญ่ นับตั้งแต่การทุบตี การข่มขืน การพุดจาลวนลาม จนกระทั่งการถ่ายภาพเปลือยของผู้หญิง ล้วน แล้วแต่มีรากฐานมาจากสิ่งเดียวกันทั้งสิ้น คือ ความชิงชังที่ผู้ชายมีต่อผู้หญิง (Men's hatred against women) ความรู้สึกเช่นนี้ จะดำรงอยู่ตราบเท่าที่ยังมีหญิงและชายเหล่านั้นอยู่ในระบบถืออำนาจชาย

อย่างไรนั้น ระบบชายเป็นใหญ่ไม่สามารถอยู่รอดได้ถ้าปราศจากการยอมรับในความเป็นแม่ ดังนั้น จึงได้มีการเสนอแนวความคิดเรื่องความเป็นพี่น้องของผู้หญิงทั้งหมด (Sisterhood) นอกจากนี้ ยังมองว่าการกดขี่ผู้หญิงเป็นรูปแบบการกดขี่พื้นฐานที่สุดในบรรดาการกดขี่ใน ประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมองว่าระบบเพศวิถีแบบจำกัดเฉพาะสองเพศ คือ หญิง หรือ ชาย แบ่งแยกกันอย่างเด็ดขาดว่า ถ้าไม่เป็นสตรีก็ต้องเป็นผู้ชาย ซึ่งเป็นพื้นฐานการกดขี่ ทางเพศ สตรีนิยมสำนักนี้ ได้แย้งว่า การกดขี่สตรี ไม่สามารถขจัดให้หมดสิ้นไปได้ เพียงแค่การ

ปฏิรูปเปลี่ยนแปลง สถาบันทางการเมืองและเศรษฐกิจ แต่ต้องทำการเปลี่ยนแปลงอย่างถอนรากถอนโคนต่อระบบเพศสภาพ (Gender system) สตรีนิยมสำนักนี้มองว่าระบบชายเป็นใหญ่เป็นการกดขี่ครอบงำของผู้ชายความวิถีของเพศวิถี ที่ประดิษฐ์สร้างความเป็นหญิงขึ้นมาเพื่อรับใช้ผู้ชาย

4. สตรีนิยมสายวัฒนธรรม (Cultural Feminism)

สตรีนิยมแนววัฒนธรรมนี้เริ่มต้นด้วยการขยายคำนิยามของคำว่า “วัฒนธรรม” ออกมาให้กว้างขวางกว่าเดิม คำว่า “วัฒนธรรม” นั้น นอกจากจะหมายถึงวิถีชีวิตแล้ว ยังหมายถึง เจื้อนใจและรูปแบบที่มีความหมายและจักระบบในสังคมตัวอย่างที่เห็นได้ง่ายที่สุด คือ การรักษาพรหมจรรย์ ถูกจัดให้ระดับสุดยอดของระบบคุณค่าของความเป็นผู้หญิง ในขณะที่อาจได้ปรากฏเลขระบบคุณค่าความเป็นชาย เป็นต้น

อย่างไรนั้น แนวคิดสตรีนิยมเชิงวัฒนธรรมนี้ ก็เป็นลักษณะแบบอุดมคติเช่นเดียวกับแนวมาร์กซิสต์ สตรีนิยมเชิงวัฒนธรรมนี้เชื่อว่า มีความแตกต่างที่พื้นฐานทางชีวภาพระหว่างชายและหญิง และผู้หญิงควรยินดีกับความแตกต่างดังกล่าว ผู้หญิงนั้นนุ่มนวลและอ่อนโยนกว่า นอกจากนั้นยังเชื่ออีกว่า เพราะความแตกต่างนี้ หากผู้หญิงได้ครองคู่จะไม่เกิดสงครามขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวทางของผู้หญิง คือแนวทางที่ถูกต้องและเหมาะสมแก่ทุกคน สังคมตะวันตกมักให้ความสำคัญกับความคิดของเพศชายและแนวคิดการเป็นอิสระชนนั้น การแข่งขัน และการมีอิทธิพล แต่แนวคิดของผู้หญิงจะเป็นในทางพึ่งพิง การร่วมมือกัน สัมพันธภาพ การอยู่ร่วมกันเป็นชุมชน การแบ่งปัน ความสนุก ความเชื่อใจและสันติ อย่างไรก็ตาม แนวคิดต่างๆ ที่กล่าวมาไม่ได้เป็นแนวคิดที่ยึดถือกัน ในสังคมตะวันตกปัจจุบัน

5. สตรีนิยมสายนิเวศ (Ecofeminism)

เป็นแนวคิดที่แตกออกจากสตรีนิยมสายสุดขั้ว เชื่อว่าผู้หญิงมีความแตกต่างจากผู้ชายและดีกว่า โดยธรรมชาติ และโดยเจื้อนใจทางชีวภาพ (เช่น การให้กำเนิดลูก) ทำให้ผู้หญิงมีความเชื่อโยงกับธรรมชาติ เชื่อมโยงกับ โลก ปฏิเสธความเชื่อที่ว่าผู้หญิงและธรรมชาติเป็นปริมาตรที่ด้อย และปฏิเสธความเชื่อที่ว่าปริมาตรของเหตุผลและวัฒนธรรมมีความเหนือกว่าธรรมชาติ ดังนั้นจึงควรชื่นชมยินดี และควรปฏิเสธเทคโนโลยีต่างๆ ที่ทำลายธรรมชาติ นำไปสู่การฟื้นฟูความรู้ ความเชื่อ พิธีกรรมโบราณที่ให้ความสำคัญกับการบูชาพระแม่เจ้า พระจันทร์ สัตว์ต่างๆ รวมทั้งระบบการสืบพันธุ์ของผู้หญิง แต่ถูกต่อต้านว่าเป็นการถอยหลังเข้าคลอง เหมือนเป็นการยอมรับระบบคิดแบบคู่ตรงข้ามของผู้ชาย เป็นการสืบเนื่องของการกดขี่ของผู้ชาย

การเชื่อในสารัตถนิยม คือความเป็นหญิงที่เป็นธรรมชาติโดยธาตุแท้ โดยไม่คำนึงถึงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและสังคม เน้นในระบบชายเป็นใหญ่มากเกินไป จนเป็นนามธรรม มีลักษณะทั่วไป ไม่

แสดงให้เห็นกลไกต่างๆ ทางสังคมที่ทำให้ระบบนี้ดำเนินไปและแปรเปลี่ยนไปอย่างไรในแต่ละยุคสมัย

6. สตรีนิยมสายสังคมนิยม (Socialist Feminism) ถือว่ามีความคล้ายคลึงกับสตรีนิยมสายมาร์กซิสต์อยู่หลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการเชื่อว่าผู้หญิงกับผู้ชายมีความเหมือนกันหรือการวิเคราะห์สังคมโดยแบ่งเป็นโลกส่วนตัวและโลกสาธารณะ รวมทั้งการเสนอให้ผลักดันโลกส่วนตัวเข้าไปอยู่ในโลกสาธารณะ แต่ที่แตกต่างกันคือ สตรีนิยมสายสังคมนิยมมองว่าการอธิบายถึงการกดขี่ผู้หญิงจำเป็นต้องทำความเข้าใจต่อโลกหรือพื้นที่ส่วนตัวด้วย เช่นความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเพศหญิงกับเพศชายและหน้าที่การให้กำเนิดเด็กของผู้หญิง

ดังนั้นสตรีนิยมสายนี้จึงเสนอว่า ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ เป็นผลจากการปฏิสัมพันธ์กันของระบบชายเป็นใหญ่และระบบทุนนิยมในสังคม หรือกล่าวได้ว่า เมื่อทั้งระบบความเป็นเพศและระบบเศรษฐกิจมาสัมพันธ์กันในยุคสมัยหนึ่งๆ ได้ทำให้เกิดโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมที่ผู้ชายอยู่ในฐานะที่ได้เปรียบ ส่วนผู้หญิงอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบ ตัวอย่างเช่น ระบบชายเป็นใหญ่ได้สร้างความเชื่อที่ว่า คุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่ความสวยและความสาว (คุณค่าของผู้ชายอยู่ที่ความสามารถ การประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน) ความเชื่อนี้เมื่อปฏิสัมพันธ์กับเศรษฐกิจแบบตลาดที่ต้องการขายสินค้าให้ได้มาก ดังนั้น ผ่านทางการโฆษณา ผู้หญิงจึงตกเป็นเหยื่อทางการค้าของธุรกิจเครื่องสำอางค์หลากหลายชนิดอย่างเต็มใจ เพื่อต้องการสวยและรักษาความสาวไว้

7. สตรีนิยมสายจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Feminism)

เป็นแนวคิดสตรีนิยมอีกสำนักหนึ่ง ได้ใช้แนวคิดของจิตวิเคราะห์อธิบายถึงการเกิดขึ้นของความเป็นชายความเป็นหญิงซึ่งนำไปสู่ความเป็นรองของผู้หญิง โดยเชื่อว่าการทำความเข้าใจต่อพัฒนาการความเป็นชายเป็นหญิงจำเป็นต้องทำความเข้าใจในระดับจิตใจ

นักสตรีนิยมสายนี้เชื่อว่าความเป็นเพศ หรือความเป็นชายเป็นหญิงไม่ใช่เรื่องทางชีวะที่มีมา แต่เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นในระดับจิตไร้สำนึก (unconscious) ในพัฒนาการชีวิตช่วงต้นๆ ของเด็ก ซึ่งถือว่าเป็นช่วงที่สำคัญในการก่อรูปอัตลักษณ์ของความเป็นเพศ เช่นงานของแนนซี โชโครอฟ (Nancy Chodorow) (1978) ที่อธิบายว่าการเลี้ยงดูเด็กอ่อนที่ไม่สมดุล คือ...

การที่แม่เลี้ยงดูเด็กใกล้ชิดแต่เพียงผู้เดียวโดยมีพ่อคอยอยู่ห่าง ๆ ก่อให้เกิดการก่อรูปอัตลักษณ์ความเป็นเพศที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้ชายมักเป็นคนที่ยึดมั่นตัวเอง ไม่มีทักษะในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ส่วนผู้หญิงจะมีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น แต่มีความเป็นตัวของตัวเองน้อย ซึ่งเธอเสนอว่าความเป็นหญิงเป็นชายแบบนี้ไม่เหมาะสมทั้งคู่ มนุษย์ที่พึงประสงค์ควรเป็นการผสมผสานคุณลักษณะของทั้งสองเพศ ซึ่งจะ

ได้มาโดยเปลี่ยนวิธีการเลี้ยงดูเด็กให้พ่อแม่มีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูลูกในระดับเดียวกับแม่ (equal parenting)

8. สตรีนิยมสายหลังสมัยใหม่

สตรีนิยมแนวคิดต่าง ๆ ข้างต้นถูกมองว่าเป็นผลผลิตของแนวคิดในยุคสมัยใหม่ (ยกเว้นนักสตรีนิยมสายจิตวิเคราะห์บางคน) และถูกวิจารณ์จากสตรีนิยมสายแนวคิดหลังสมัยใหม่ว่ามีข้อบกพร่อง โดยเฉพาะประเด็นการเสนอภาพผู้หญิงที่เป็นหนึ่งเดียว คือเชื่อว่าผู้หญิงทั้งโลกมีความเหมือนกัน ไม่คำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม ทางชาติพันธุ์ ทางชนชั้น สตรีนิยมสายหลังสมัยใหม่ ซึ่งได้รับความสนใจอย่างสูงตั้งแต่ทศวรรษที่ 1980 เป็นต้นมา ได้ให้ความสำคัญต่อความแตกต่างของกลุ่มผู้หญิง รวมทั้งความหลากหลายที่มีอยู่ของผู้หญิงแต่ละคน

นอกจากนี้ยังปฏิเสธความคิดสารัตถะนิยม โดยเสนอว่าไม่มีผู้หญิง ไม่มีความเป็นผู้หญิง ทุกอย่างล้วนสร้างผ่านปฏิบัติการทางวาทกรรม จึงไม่มีความเป็นผู้หญิงที่แท้ คงที่ตายตัวและไม่เปลี่ยนแปลง การเสนอว่าไม่มี "ผู้หญิง" ของสตรีนิยมหลังสมัยใหม่ได้นำไปสู่การถูกวิจารณ์อย่างรุนแรงจากนักสตรีนิยมสายอื่น ๆ ว่าทำให้การต่อสู้เพื่อสถานะที่ดีขึ้นของผู้หญิงเป็นเรื่องเป็นไปไม่ได้เพราะไม่มีสิ่งที่เรียกว่าผู้หญิงเสียแล้ว ถือเป็นการทำลายความชอบธรรมของขบวนการเคลื่อนไหวของผู้หญิง

นอกจากแนวคิดดังกล่าวที่กล่าวมาแล้วนั้น ยังมีแนวคิดสตรีนิยมแนวรัฐสวัสดิการ และแนวคิดสตรีนิยมผิวดำและสตรีนิยมในโลกที่สาม

9. สตรีนิยมแนวคิดรัฐสวัสดิการ

เป็นแนวคิดที่เน้นในเรื่องสวัสดิการของผู้หญิงเป็นหลัก ผู้หญิงจำเป็นต้องได้รับสวัสดิการที่ดีที่เหมาะสมในฐานะมารดาและภรรยา ขณะเดียวกันผู้ชายก็ต้องเข้ามามีบทบาทและรับผิดชอบต่อผู้หญิงในฐานะมารดาและภรรยาเช่นเดียวกัน แนวคิดนี้เน้นให้เห็นคุณค่าของผู้หญิงในบทบาททั้งสองที่สังคมคาดหวัง แนวคิดนี้ยังแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสวัสดิการ ครอบครัว ผู้หญิง และต่อผู้หญิงในบริการสวัสดิการในฐานะมารดา อ คณงาน สิทธิส่วนบุคคลของผู้หญิง

10. แนวคิดสตรีนิยมผิวดำและสตรีนิยมในโลกที่สาม

แนวคิดนี้สนับสนุนแนวคิดสตรีนิยมแนวสังคมนิยม โดยแสดงให้เห็นถึงการที่ผู้หญิงผิวดำถูกกดขี่ซ้ำซ้อนจากการกดขี่ต่างๆ ทางสังคม เช่น จากคนผิวดำ หรือเริ่มมาจากผู้ชายผิวดำ และระบบเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งสตรีนิยมในโลกที่สามที่ถูกกดขี่ในลักษณะเดียวกันด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากแนวคิดสตรีนิยมในแนวคิดต่างๆ จะเห็นได้ว่าโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม ค่านิยม ความเชื่อ แบบแผนต่างๆ ในทางสังคมเป็นผู้กำหนดในเรื่องแนวคิดของสังคมต่อผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็นแนวคิดใดก็ตาม จุดประสงค์หลักคือ เน้นการแก้ไขความไม่เสมอภาคทางสังคม ถ้าเราสามารถนำแนวคิดต่างๆ มาร่วมกันและพิจารณาสิ่งที่ดีที่สุดที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ก็จะเป็นทางแก้ปัญหาความไม่เสมอภาคที่ดีที่สุด

มายาคติและความเข้าใจผิดต่อแนวคิดสตรีนิยม

แนวคิดสตรีนิยม และนักสตรีนิยมมักจะถูกมายาคติของสังคมบดบังจนทำให้เกิดความเข้าใจผิดๆ หลายประการดังนี้

- สตรีนิยมไม่ได้สนใจแต่เรื่องของผู้หญิงเพียงอย่างเดียว เพราะความเป็นจริงแล้วแนวคิดสตรีนิยมยังให้ความสนใจในกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทั้งในแง่ของเชื้อชาติ ชนชั้น เพศสถานะ และเพศวิถี ซึ่งไม่ได้จำกัดอยู่ในแค่ผู้หญิง แต่ยังรวมถึงกลุ่มคนที่มีนิยามทางเพศแตกต่างไปจากที่สังคมกำหนดด้วย
- นักสตรีนิยมไม่จำเป็นต้องเกลียดผู้ชาย หลายคนมักเข้าใจว่านักสตรีนิยมจะต้องเกลียดผู้ชายและกล่าวโทษว่าผู้ชายเป็นเพศที่เอาเปรียบ ซึ่งความเข้าใจแบบนี้เป็นความเข้าใจที่ผิด และมักปรากฏอยู่ทั่วไปในสังคม จนทำให้หลายคนมักจะมองแนวคิดสตรีนิยมในด้านลบตามไปด้วย
- สตรีนิยมไม่ได้บอกให้ผู้หญิงยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางของทุกสิ่ง แนวคิดสตรีนิยมไม่ได้บอกว่าผู้หญิงถูกเสมอ หรือ บอกว่าผู้หญิงจะต้องได้รับการปฏิบัติที่เหนือกว่าถึงจะถูกต้อง เช่น กรณีที่ผู้หญิงเรียกร้องให้ผู้ชายสละที่นั่งให้บนรถโดยสารสาธารณะ กรณีแบบนี้ไม่ถือว่าเป็นแนวคิดแบบสตรีนิยม กลับกันยังถือเป็นการเอาเปรียบผู้ชายอีกด้วย
- สตรีนิยมไม่ได้เป็นเอกภาพ จริงๆ แล้วแนวคิดสตรีนิยมสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายสาย ซึ่งแต่ละสายจะมีข้อเสนอที่แตกต่างกันไป ทำให้ข้อเสนอเหล่านั้นบางครั้งก็เป็นข้อขัดแย้งกันเอง สตรีนิยมจึงไม่ได้มีความเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมดแบบที่หลายคนเข้าใจ

Feminist art ศิลปะสตรีนิยมเป็นศิลปะประเภทหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับขบวนการเรียกร้องสิทธิสตรีในช่วงปลายทศวรรษที่ 1960 และ 1970 ศิลปะสตรีนิยมเน้นความแตกต่างทางสังคมและการเมืองของผู้หญิงในชีวิต ความหวังที่จะได้รับจากงานศิลปะประเภทนี้คือการนำการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกและความเข้าใจมาสู่โลกในความหวังที่จะนำไปสู่ความเท่าเทียมกัน สื่อที่ใช้ช่วงจากรูปแบบศิลปะแบบดั้งเดิมเช่นภาพวาดเพื่อวิธินอกรีตอื่น ๆ เช่นศิลปะการแสดงศิลปะแนวความคิด,

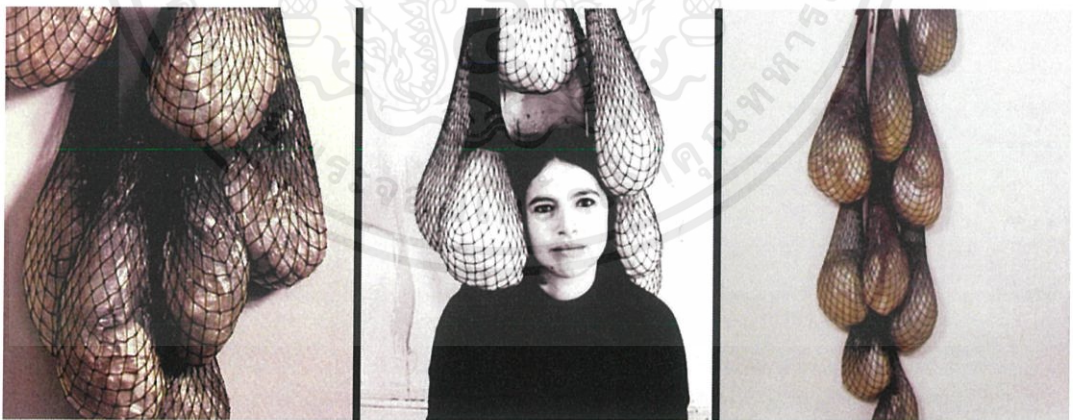
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปะร่างกาย, งานฝีมือ, วิดีโอ, ภาพยนตร์และไฟเบอร์ ศิลปะสตรีนิยมใช้เป็นแรงผลักดันที่เป็นนวัตกรรมในการขยายคำจำกัดความของศิลปะผ่านการรวมตัวกันของสื่อใหม่และมุมมองใหม่

ศิลปินบางคนแสดงนี้ในการทำงานของพวกเขา ตัวอย่างเช่นEva HesseและLouise Bourgeois สร้างผลงานที่มีภาพเกี่ยวกับร่างกายหญิงประสบการณ์ส่วนตัวและความคิดเกี่ยวกับครอบครัวแม้ว่าศิลปินจะไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนกับสตรีนิยม วิชาเหล่านี้ได้รับการสนับสนุนจากขบวนการเรียกร้องสิทธิสตรีโดยเริ่มจากการเคลื่อนไหวของการเคลื่อนไหวของสตรีที่มีขนาดใหญ่ขึ้นในช่วงปลายทศวรรษ 1960 หรือที่เรียกว่า "คลื่นลูกที่สอง" ของสตรีนิยม

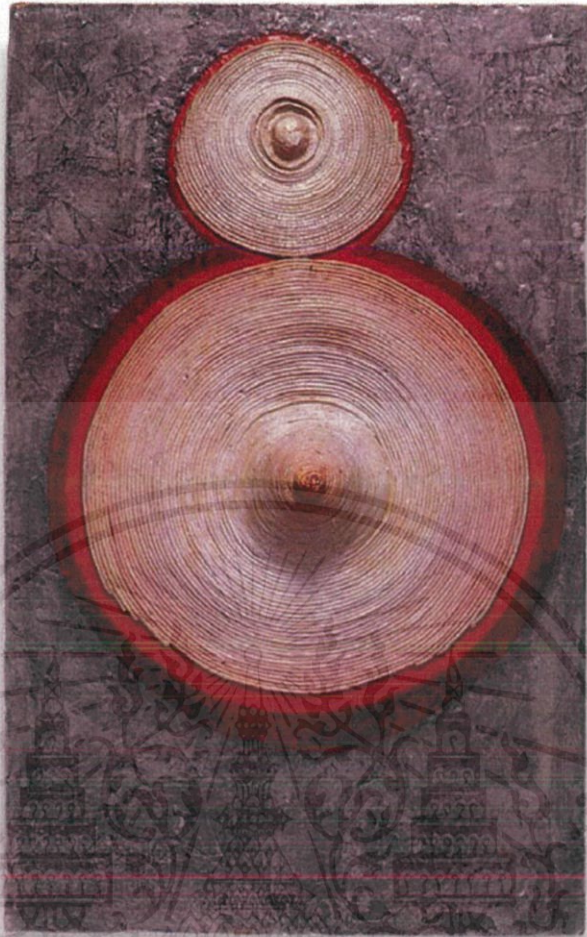

Eva Hesse (ภาพประกอบที่ 1)

Eva Hesse, Untitled or Not Yet, 1996 (ภาพประกอบที่ 2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Eva Hesse, Ringaround Arosie, 1965 (ภาพประกอบที่ 3)

ช่วงทศวรรษ 1970

ในมหานครนิวยอร์กซึ่งมีระบบแกลเลอรีและพิพิธภัณฑที่ที่มั่นคงมั่นคงศิลปินหญิงส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการเป็นตัวแทนที่เท่าเทียมกันในสถาบันศิลปะ พวกเขาก่อตั้งองค์กรด้านศิลปะที่หลากหลายของผู้หญิงเช่นกลุ่มคนทำงานศิลปะกลุ่มศิลปินสตรีในการปฏิบัติ (WAR) และหอศิลป์ทางอากาศเพื่อระบุนิสิตและปัญหาของศิลปินสตรีในชุมชนศิลปะโดยเฉพาะ องค์กรเหล่านี้ประท้วงพิพิธภัณฑเช่นพิพิธภัณฑศิลปะสมัยใหม่ ซึ่งจัดแสดงน้อยมากถ้ามีศิลปินหญิง การประท้วงประจำปีนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของจำนวนศิลปินผู้หญิงที่นำเสนอจากร้อยละสิบในปี 1969 ถึงร้อยละยี่สิบสามในปี 1970

ในCalifornia ศิลปินหญิงมุ่งเน้นไปที่การสร้างพื้นที่ใหม่และแยกต่างหากสำหรับงานศิลปะของผู้หญิงแทนที่จะต่อสู้กับระบบที่จัดตั้งขึ้น ในปี 1972 ศิลปินJudy ChicagoและMiriam Schapiro

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งเป็นผู้ร่วมก่อตั้งของโครงการสตรีศึกษาศิลปะของสถาบันศิลปะแคลิฟอร์เนียจัดโครงการ Womanhouse ซึ่งรวมอสังหาริมทรัพย์ทั้งหมดใน Los Angeles ซึ่งศิลปินหญิงหลายคนมีส่วนร่วมในสถานที่ปฏิบัติงานนอกชายฝั่ง ในปี 1973, Chicago พร้อมกับนักออกแบบกราฟิก Sheila Levrant de Bretteville และนักประวัติศาสตร์ศิลปะ Arlene Raven ได้สร้างการประชุมเชิงปฏิบัติการสตรีสตูดิโอ (FSW) - โปรแกรมสองปีสำหรับผู้หญิงในศิลปะที่ครอบคลุมสตูดิโอสตรีนิยมรวมถึงทฤษฎีและคำวิจารณ์ FSW เป็นส่วนหนึ่งของอาคารผู้หญิงใน Los Angeles ซึ่งถูกสร้างขึ้นโดยศิลปินสตรีในฐานะที่เป็นพื้นที่ร่วมสำหรับผู้หญิงทุกคนในชุมชนและมีพื้นที่แกลเลอรีร้านค้าแฟร้งหนังสือและสำนักงานสำหรับนิตยสารสตรีอื่น ๆ ทรพยากร

นักวิจารณ์ศิลปะก็มีบทบาทอย่างมากในการเคลื่อนไหวศิลปะสตรีนิยมในปี 1970 โดยเรียกร้องความสนใจไปที่ความจริงที่ว่าศิลปินหญิงถูกตัดออกจากแคนนอนของศิลปะตะวันตกอย่างสมบูรณ์ พวกเขาเป็นผู้สนับสนุนที่สำคัญซึ่งพยายามที่จะเขียนเกณฑ์การวิจารณ์ศิลปะและสุนทรียศาสตร์ที่เป็นเพศชาย ในปี 1971 ARTnews นักวิจารณ์ที่ตีพิมพ์ของลินดา Nochlin ยั่วหัวข้อเรียงความ "ทำไมไม่มีศิลปินหญิงที่ยิ่งใหญ่?" เรียงความตรวจสอบช่วงวิกฤตของ "ความยิ่งใหญ่" (ตามที่กำหนดไว้ในข้อตกลงชาย - ครอบงำ) และเริ่มการแก้ไขประวัติศาสตร์ศิลปะสตรีนิยมสตรีที่นำไปสู่การรวมของศิลปินหญิงในหนังสือประวัติศาสตร์ศิลปะ ในปี 1973 นักวิจารณ์งานศิลปะของอังกฤษ Rozsika Parker และ Griselda Pollock ได้ก่อตั้งกลุ่มประวัติศาสตร์ศิลปะของผู้หญิงขึ้นเพื่อกล่าวถึงการละเว้นของผู้หญิงจากหลักการทางประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก ในปี 1976 Nochlin และเพื่อนนักประวัติศาสตร์ศิลปะ Ann Sutherland Harris ได้จัดนิทรรศการนานาชาติเฉพาะหญิงแห่งแรกคือ "Women Artists: 1550-1950" เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสาธารณชนด้วยมูลค่างาน 400 ปีที่ไม่เคยมีใครรู้จักมาก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Judy Chicago (ภาพประกอบที่ 4)

Judy Chicago, The Dinner Party, 1979 (ภาพประกอบที่ 5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Miriam Schapiro (ภาพประกอบที่ 6)

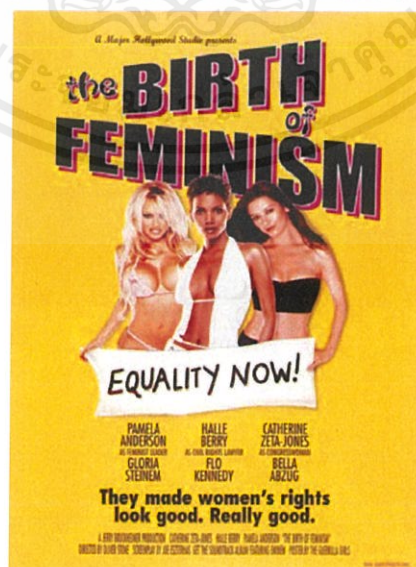
Miriam Schapiro, Dollhouse, 1972 (ภาพประกอบที่ 7)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงทศวรรษ 1980

ในตอนท้ายของทศวรรษ 1970 ยุคแห่งความเฟื่องฟูแบบสุดโต่งในศิลปะได้เข้ามาใกล้ชิดกับการอนุรักษ์ใหม่ของการบริหารของเรแกนและแทตเชอร์ ศิลปินสตรีแห่งทศวรรษ 1980 มุ่งเน้นไปที่ทฤษฎีจิตวิเคราะห์และหลังสมัยใหม่ซึ่งตรวจสอบร่างกายในลักษณะที่ถูกกลบออกทางสติปัญญา มากกว่าประสบการณ์ของผู้หญิงที่เป็นตัวเป็นตนที่ครอบงำศิลปะแห่งปี 1970 ศิลปินยังคงขยายคำจำกัดความของศิลปะสตรีนิยมและแม้ว่าพวกเขาจะไม่สอดคล้องกับการเคลื่อนไหวทางสังคมที่สอดคล้องกันเสมอไปผลงานของพวกเขายังคงแสดงความต้องการความเท่าเทียมกันของผู้หญิง ศิลปินสตรีในยุค 70 ทำให้หลายคนก้าวหน้า แต่ผู้หญิงก็ยังไม่ใกล้เคียงกับการเป็นตัวแทน

โปสเตอร์ของ Guerrilla Girls (2001) สำหรับภาพยนตร์ที่เชื่อว่าน่าจะเกี่ยวกับการเริ่มต้นของสตรีนิยม แต่เป็นสัญลักษณ์ทางเพศร่วมสมัยที่โดดเด่น ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องนี้เกิดขึ้นที่กองโจรเกร็ดกรู๊ปซึ่งก่อตั้งขึ้นในปี 2528 เป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดีในการต่อสู้กับการเหยียดเพศและเหยียดเชื้อชาติในโลกศิลปะโดยการประท้วงการพูดและการแสดงในสถานที่ต่างๆ - ผลสะท้อนของโลกสำหรับการพูดออกมาต่อต้านสถาบันที่ทรงพลัง The Guerrilla Girls ใช้ศิลปะสตรีในทิศทางใหม่โดยการฉาบโปสเตอร์ทั่วนิวยอร์กและในที่สุดก็ซื้อพื้นที่โฆษณาสำหรับภาพของพวกเขา โปสเตอร์ของพวกเขาใช้อารมณ์ขันและการออกแบบที่สะอาดเพื่อแสดงข้อความทางการเมืองที่ชัดเจน ศิลปินสตรีอื่น ๆ ในทศวรรษ 1980 เช่น Jenny Holzer และ Barbara Kruger ยืนยันไปที่การสื่อสารมวลชนที่ใช้คำศัพท์เชิงภาพของการโฆษณาทางการเมืองและการกลั่นข้อความทางการเมืองที่ซับซ้อนลงในคำขวัญที่จับใจ ศิลปินเหล่านี้พยายามทำลายศีลธรรมทางสังคมที่โดดเด่นของชายและมุ่งความสนใจไปที่ความแตกต่างน้อยลงระหว่างชายและหญิงที่เกี่ยวข้องกับศิลปะสตรีนิยมในปี 1970

โปสเตอร์ Guerrilla Girls, 2001 (ภาพประกอบที่ 8)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

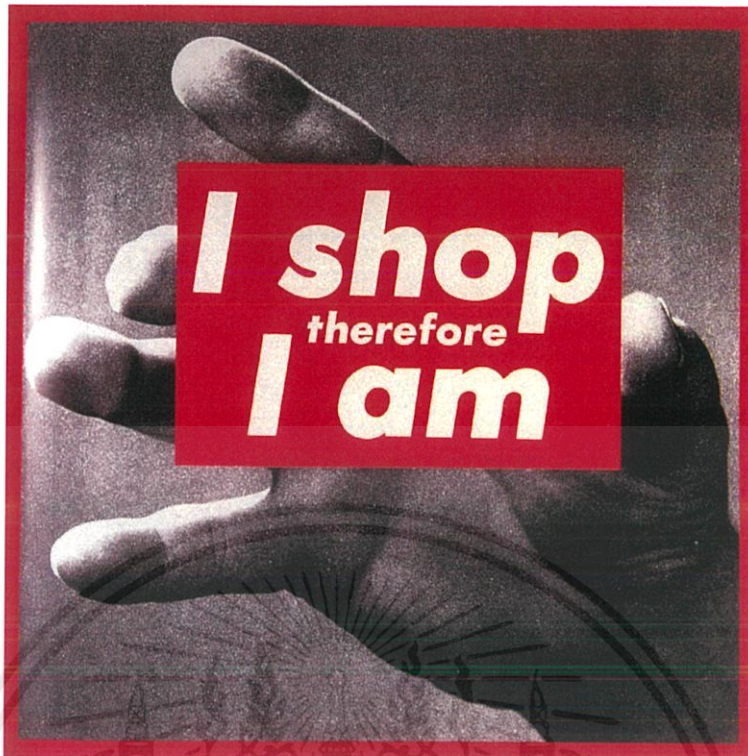

โปสเตอร์ Guerrilla Girls, 1989 (ภาพประกอบที่ 9)

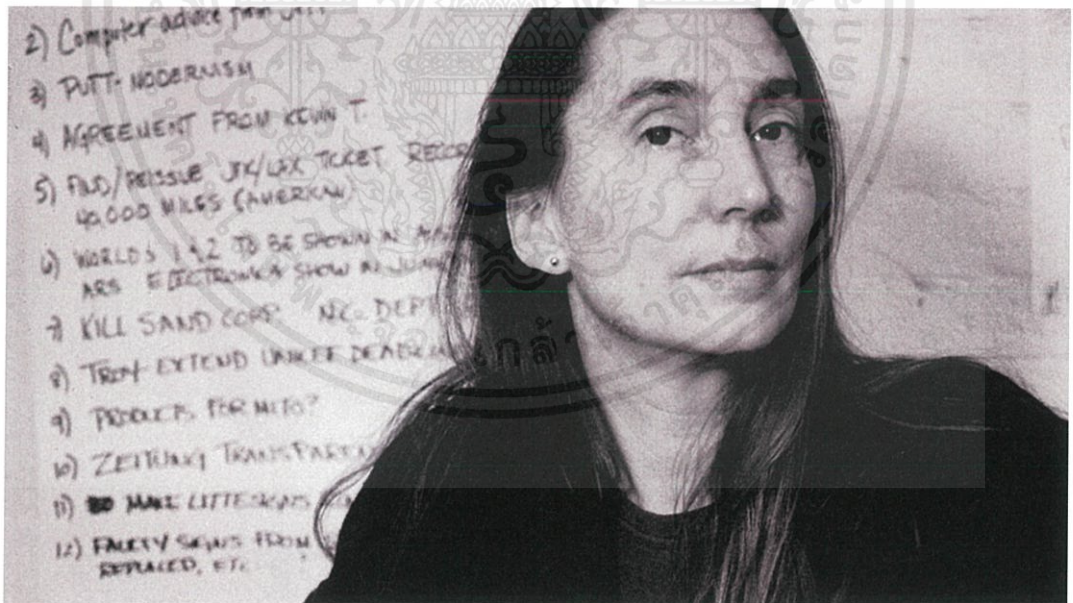

Barbara Kruger (ภาพประกอบที่ 10)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Barbara Kruger, I shop therefore, 1987 (ภาพประกอบที่ 11)

Jenny Holzer (ภาพประกอบที่ 12)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Jenny Holzer, UNEX Sign #1, 1983 (ภาพประกอบที่ 13)

แนวคิดสไตล์และแนวโน้ม

การเคลื่อนไหวที่หลากหลายทางวินัย

ไม่มีสื่อหรือรูปแบบเอกพจน์ที่รวมศิลปินสตรีไว้ด้วยกันเนื่องจากพวกเขามักจะผสมผสานแง่มุมต่างๆ จากการเคลื่อนไหวต่างๆ รวมถึงศิลปะแนวความคิด, ศิลปะร่างกายและวิดีโออาร์ตในงานที่นำเสนอข้อความเกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้หญิงและความต้องการความเท่าเทียมทางเพศ

ศิลปะสตรีนิยมและศิลปะการแสดงมักจะข้ามเส้นทางในช่วงปี 1970 เป็นต้นไปเนื่องจากการแสดงเป็นหนทางโดยตรงที่ศิลปินหญิงจะสื่อสารข้อความที่เกี่ยวกับร่างกายและอวัยวะภายใน มันได้รับผลกระทบจากการเผชิญหน้ากับผู้ชมซึ่งทำให้ยากต่อการเพิกเฉย การแสดงยังคงทำงานอยู่ในระดับสูงเนื่องจากไม่มีการแบ่งแยกระหว่างศิลปินกับผลงาน

ศิลปะบนเรือนร่างเป็นอีกสื่อที่สื่อต่อความกังวลเกี่ยวกับศิลปะสตรีนิยมเนื่องจากเป็นวิธีการสื่อข้อความทันทีถึงผู้ชมที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ส่วนตัวของศิลปินอย่างชัดเจน บ่อยครั้งที่ร่างกายและศิลปะการแสดงซ้อนทับกันในศิลปะสตรีนิยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิดีโออาร์ตเกิดขึ้นในโลกศิลปะเพียงไม่กี่ปีก่อนศิลปะสตรีนิยมและเป็นสื่อกลางซึ่งแตกต่างจากงานจิตรกรรมหรือประติมากรรมที่ไม่ได้มีแบบอย่างทางประวัติศาสตร์ที่กำหนดโดยศิลปินชาย วิดีโอถูกมองว่าเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาที่สามารถเริ่มต้นการปฏิวัติสื่อวางเครื่องมือสำหรับการแพร่ภาพโทรทัศน์ในมือของสาธารณชนและทำให้การเคลื่อนไหวศิลปะสตรีนิยมด้วยศักยภาพที่กว้างใหญ่ในการเข้าถึงผู้ชมที่กว้างขึ้น อาคารของผู้หญิงตั้งอยู่ในศูนย์วิดีโอของผู้หญิงลอสแอนเจลิส (LAWVC) ซึ่งให้ศิลปินสตรีเข้าถึงอุปกรณ์ใหม่ที่มีราคาแพงอย่างไม่เคยมีมาก่อนในการสร้างวิดีโออาร์ต

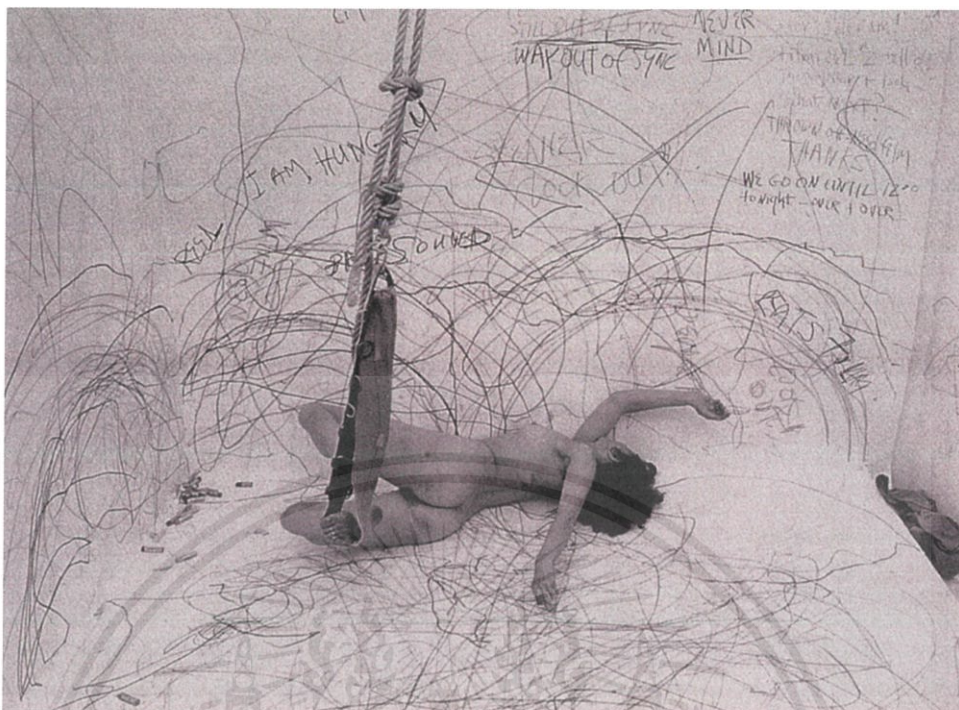
สมรรถภาพทางเพศ

Mierle Laderman Ukelesสำรวจความคิดเกี่ยวกับการทำงานของผู้หญิงกับซีรีส์งานบำรุงรักษา (1973) ซึ่งเธอกำจัดการแยกระหว่างศิลปะและชีวิตโดยการทำงานบ้านทั่วไปภายในพิพิธภัณฑ์ ผู้ชมต้องเดินไปรอบ ๆ เธอในขณะที่เธอทำความสะอาดชั้นตอนของทางเข้าและงานทั่วไปกลายเป็นงานศิลปะที่ไม่สามารถเพิกเฉยได้ Carolee Schneemannดึงสโครลออกจากช่องคลอดของเธอในที่สาธารณะความพยายามตกตะลึงที่จะเรียกคืนช่องคลอดไปยังสถานที่ที่ถูกต้องเป็นแหล่งศักดิ์สิทธิ์และเส้นทางกำเนิด Yoko Onoเปิดเผยความอ่อนแอของตัวเองในการแสดงที่เธอนั่งอย่างยอมจำนนบนเวทีเนื่องจากสมาชิกผู้ชมได้รับเชิญให้ตัดเสื้อผ้าของเธอ ด้วยการแบ่งปันประสบการณ์เฉพาะด้านเพศกับผู้ชมศิลปินเหล่านี้ใช้แบบจำลอง "ความรู้คือพลัง" เพื่อมีอิทธิพลต่อวิถีคิดใหม่เกี่ยวกับแบบแผนหญิงดั้งเดิมและเพื่อสร้างแรงบันดาลใจเอาใจใส่และความเห็นอกเห็นใจต่อสภาพหญิง

Carolee Schneemann (ภาพประกอบที่ 14)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Carolee Schneemann, *Up to and Including Her Limits*, 1973 (ภาพประกอบที่ 15)

Yoko Ono (ภาพประกอบที่ 16)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Yoko, Cut Piece, 1965 (ภาพประกอบที่ 17)

Yoko, Sky Piece to Jesus Christ, 1989 (ภาพประกอบที่ 18)

ร่างกายเป็นสื่อกลาง

ศิลปินมักจะบิดเบือนภาพร่างของพวกเขาเปลี่ยนร่างด้วยวัสดุอื่นหรือทำการทำร้ายตนเองไม่เพียง แต่ทำให้ตกใจ แต่ยังถ่ายทอดประสบการณ์ที่รู้สึกได้อย่างลึกซึ้งในลักษณะที่เกี่ยวกับอวัยวะภายในมากที่สุด ศิลปินAna Mendieta ใช้เลือดและร่างกายของเธอเองในการแสดงของเธอสร้างครั้งแรก แต่ไม่รุนแรงการเชื่อมต่อระหว่างร่างกายของเลือดและผู้ชม (และธรรมชาติ) Mendieta และศิลปินสตรีอื่น ๆ หลายคนมองว่าเลือดเป็นสัญลักษณ์สำคัญของชีวิตและความอุดมสมบูรณ์ซึ่งเชื่อมโยงโดยตรงกับร่างกายของผู้หญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Ana Mendieta (ภาพประกอบที่ 19)

Ana Mendieta, Untitled, 1976 (ภาพประกอบที่ 20)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเท่าเทียมกันทางเพศและการยกเลิกวัตถุประสงค์

ศิลปินสตรีหลายคนให้ความสำคัญในการยุติการกีดกันทางเพศและการกดขี่ด้วยงานที่ขัดกับแนวคิดดั้งเดิมของผู้หญิงว่าเป็นเพียงวัตถุที่สวยงามเท่านั้นที่จะได้รับความเพลิดเพลินทางสายตาดังที่ลูซีลพัลคาร์ระบุว่า "เมื่อผู้หญิงใช้ร่างกายของตนเองในงานศิลปะพวกเขาใช้องค์ประกอบของตนเองปัจจัยทางจิตวิทยาที่สำคัญแปลงร่างหรือใบหน้าเหล่านี้จากวัตถุเป็นวัตถุ" งานเหล่านี้บังคับให้ผู้ชมต้องตั้งคำถามกับบรรทัดฐานทางสังคมและการเมืองของสังคม

ตัวอย่างเช่น Dara Bimbaum ใช้วีดิโออาร์ตเพื่อแยกแยะการเป็นตัวแทนของผู้หญิงในสื่อมวลชน โดยการปรับภาพจากการออกอากาศทางโทรทัศน์ไปสู่การตัดต่อวิดีโอของเธอโดยการนำเสนอภาพเหล่านั้นในบริบทใหม่ ในส่วนที่โดดเด่นที่สุดของเธอ 1978-79 เทคโนโลยีวีดีโอ/ การเปลี่ยนแปลง Wonder Woman เธอใช้ภาพจากรายการโทรทัศน์ยอดนิยมที่ได้รับความนิยม Judith Bernatein ผู้เป็นเพื่อนร่วมทางของ Bimbaum เป็นที่รู้จักกันดีในการใช้ภาพทางเพศที่ชัดเจนการอ้างอิงภาพวาดจำนวนมากจากสิ่งค้าขาย ภาพวาดอันงดงามของเธอในแวนอน (1973) ประกอบด้วยสกรูหมุนวน สายหัวเปรียบเทียบในการครอบงำของผู้ชาย

Judith Bernatein (ภาพประกอบที่ 21)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Judith Bernatein, Seven Panel Vertical, 1973 (ภาพประกอบที่ 22)

กรอบครัวและชีวิตกรอบครัว

Miriam Schapiro ประกาศเกียรติคุณคำว่า "femmage" เพื่ออธิบายงานที่เธอเริ่มทำในปี 1970 ที่รวมเอาผ้าสีและวัสดุอื่น ๆ เข้าด้วยกัน "เทคนิคแบบดั้งเดิมของผู้หญิง – การตัดเย็บการเจาะการเกี่ยว การตัดการทำอาหารและสิ่งอื่นๆ สิ่งนี้สร้างความสนใจไปที่ "การทำงานของผู้หญิง" เพื่อสนับสนุนการทำงานในหมวดหมู่ "ศิลปะชั้นสูงแบบดั้งเดิม" นักศรัทธา Wilding และ Hammond Harmony ใช้สิ่งทอในงานของพวกเขาเพื่อสอบถามการลงนามฝีมือของผู้หญิงออกจากงานศิลปะ

Martha Rosler ดำรวจแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิตเพศหญิงและชีวิตกรอบครัว ใน A Budding Gourmet ของเธอ (1974) เราเห็นวิถีโอของหญิงคนหนึ่งที่อยู่ถึงความพยายามในการปรับปรุงตัวเองและกรอบครัวของเธอผ่านการทำอาหารรสเลิศ บทสนทนาของเธอถูกขัดจังหวะโดยการซูมด้วยสไลด์ที่แสดงภาพงามจากนิตยสารอาหารและการท่องเที่ยวเพื่อแสดงให้เห็นถึงการล่อลวงบริโภคนิยมของแม่บ้านประจำวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Miriam Schapiro (ภาพประกอบที่ 23)

Miriam Schapiro, The Beauty of Summer, 1973 (ภาพประกอบที่ 24)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Martha Rosler (ภาพประกอบที่ 25)

Martha Rosler, *The Semiotics of the Kitchen*, 1975 (ภาพประกอบที่ 26)

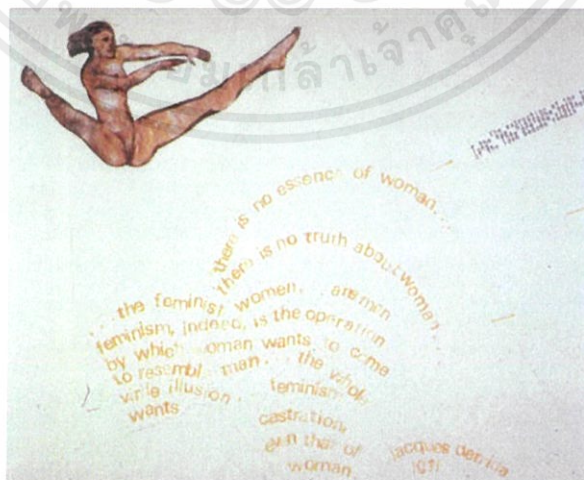
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสร้างและปรับแต่งประวัติศิลปะ

ศิลปินสตรีหลายคนทำงานเพื่อแสดงให้เห็นถึงความไม่เสมอภาคในกรณีที่ไม่มีผู้หญิงจากตำราและเอกสารทางประวัติศาสตร์ทางวัฒนธรรม ในงานเลี้ยงอาหารค่ำของJudy Chicago 2517-2522 เครดิตได้รับอิทธิพลจากผู้หญิงเช่นFrida Kahlo , Lee Krasner ,Gertrude stein และอื่น ๆ อีกมากมายเกี่ยวกับศิลปินหญิงร่วมสมัย หนึ่งในศิลปินที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการโคลนลัมการปกครองที่ไม่เป็นธรรมเป็นNancy Spero บันทึกย่อของเธอในเวลา (1979) เป็นงานที่มีลักษณะเลียนยาวที่สำรวจสถานที่ของผู้หญิงตลอดประวัติศาสตร์เดินทางข้ามยุคทวีปทวีปเวลาและสถานที่ให้ยืมเอกสารที่ค้างชำระและความสำคัญ

Nancy Spero (ภาพประกอบที่ 27)

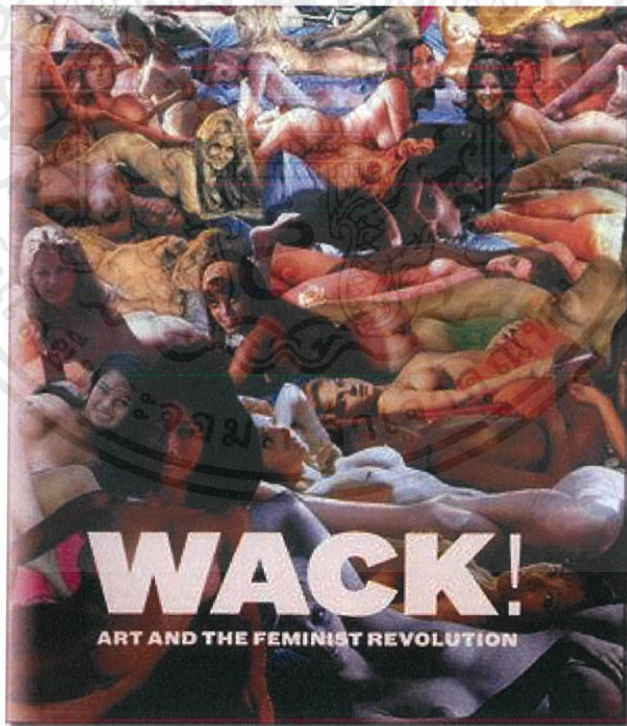
Nancy Spero, Notes in Time on women, 1979 (ภาพประกอบที่ 28)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาในภายหลัง

บางทีKiki Smithพูดได้ดีที่สุดเมื่ออธิบายถึงผลกระทบที่สำคัญที่ขบวนการเรียกร้องสิทธิสตรีของสตรีในโลกศิลปะในเวลานั้น:"ฉันจะบอกว่าไม่มีขบวนการเรียกร้องสิทธิสตรีฉันจะไม่มีตัวตนและงานศิลปะจำนวนมากที่เราได้รับอนุญาตจะไม่มีอยู่จริงและหลาย ๆ เรื่องที่เราคิดว่าสามารถถูกห้อมล้อมด้วยศิลปะได้ มีอยู่การเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิสตรีได้ขยายขอบเขตของศิลปะและวิธีที่เราดูศิลปะและผู้ที่ถูกรวมไว้ในวาทกรรมการทำศิลปะผมคิดว่ามันทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่และรุนแรงคุณไม่ต้องการ ความคิดทางวัฒนธรรมที่เพศใดเพศหนึ่งส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์มนุษย์ทุกคน - และทุกแง่มุมของเพศและเพศและวิธีที่ผู้คนกำหนดตัวเอง - มีความคิดสร้างสรรค์โดยกำเนิดมันขัดต่อความสนใจของวัฒนธรรมที่มีขนาดใหญ่ รูปแบบการปลดปล่อยอื่น ๆ เพราะพวกเขาไม่เพียง แต่ปลดปล่อยผู้หญิงพวกเขาปลดปล่อยทุกคน "

เนื่องจากความก้าวหน้าของศิลปินสตรีรุ่นก่อนหน้าศิลปินหญิงร่วมสมัยหลายคนไม่จำเป็นต้องรู้สึกถึงความรับผิดชอบในการระบุว่าเป็น "ศิลปินหญิง" หรือพูดถึงมุมมองของผู้หญิงอย่างชัดเจน สร้างขึ้นในช่วงต้นทศวรรษ 1980 ศิลปินหญิงหลายคนเริ่มสร้างงานที่เน้นความกังวลส่วนตัวของพวกเขาและไม่สนใจข้อความสตรีนิยมทั่วไป

The catalogue for the WACK! Art and the Feminist Revolution exhibition (2008)

(ภาพประกอบที่ 29)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยกตัวอย่างเช่น Cindy Sherman ถ่ายภาพตัวเองในบทบาทของแบบแผนที่แตกต่างกันซึ่งแสดงให้เห็นในภาพยนตร์และประวัติศาสตร์และโดยการทำเช่นนั้นเธอจึงเรียกคืนแบบแผนเหล่านั้นในขณะเดียวกันก็ตั้งคำถามจ้องมองผู้ชาย ในปี 1990 ศิลปินเช่น Tracey Emin แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของศิลปะสตรี โดยเน้นการเล่าเรื่องส่วนตัวและใช้วัสดุที่ไม่ใช่แบบดั้งเดิมเช่น My Bed ซีนที่มีชื่อเสียง (1998) ซึ่งประกอบด้วยเตียงนอนของเธอเต็มไปด้วยถุงยางอนามัยที่ใช้แล้วและชุดชั้นในเปื้อนเลือด แนวปฏิบัติที่หลากหลายเหล่านี้แม้ว่าจะไม่ได้ระบุว่าเป็นสตรีนิยมโดยตรงก็จะเติบโตและเชื่อมโยงกับศิลปินและนักวิจารณ์สตรีรุ่นที่หนึ่งและสองในความหลากหลายของวัสดุบทบาทและมุมมองที่พวกเขาแสดง

ในปี 2008 ขบวนการเรียกร้องสิทธิสตรีได้รับการปรับให้เหมาะสมเนื่องจากในบันทึกประวัติศาสตร์ของศิลปะผ่านการย้อนหลังครั้งใหญ่ครั้งแรกในหัวข้อ WACK! ศิลปะและการปฏิบัติสตรี นิทรรศการรอบรองชนะเลิศที่เกิดขึ้นที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะร่วมสมัย Los Angeles มีผลงานจากศิลปินและกลุ่มศิลปิน 120 คนจากทั่วโลก

การเป็นตัวแทนของร่างกายของผู้หญิงและเพศหญิงยังคงถูกตั้งข้อหาทางการเมืองและแสดงความตึงเครียดระหว่างตัวตนและส่วนบุคคล ศิลปินหญิงยุคปัจจุบันเช่น Kara Walker และ Jennifer Linton ยังคงพูดถึงเรื่องเพศและความเสมอภาคในผลงานของพวกเขาต่อไป หัวข้อแสดงให้เห็นอย่างต่อเนื่องในงานที่มีความหลากหลายเช่นเดียวกับความงามขัดจังหวะของ Mary Schelpsi, 2001 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านางแบบเดินลงบนรันเวย์ที่ปกคลุมไปด้วยความเบลของจังหวะแปร่งสีขาวของศิลปินที่ปิดบังทั้งตาและราวในอุดมคติของเธอและภาพวาดของ Mickalene Thomas ในขณะที่ขบวนการเรียกร้องสิทธิสตรีได้เปิดประตูสำหรับการสนทนาที่สำคัญมากเหล่านี้ศิลปินหญิงยังคงชี้ประเด็นที่ละเอียดถี่ถ้วนและไม่มีที่สิ้นสุด

Cindy Sherman (ภาพประกอบที่ 30)

Cindy Sherman, Untitled Film Still #35, 1979 (ภาพประกอบที่ 31)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Tracey Emin (ภาพประกอบที่ 32)

Tracey Emin, My Bed, 1993 (ภาพประกอบที่ 33)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ในโครงการวิทยานิพนธ์นี้ข้าพเจ้าเลือกศึกษารูปแบบศิลปะและศิลปินที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์งานของข้าพเจ้า

2.2.1 รูปแบบศิลปะที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน

ปัจจุบันนั้นในงานศิลปะทางด้านทัศนศิลป์นั้น สิ่งที่เกิดขึ้นคือศิลปินมีทางเลือกและโอกาสสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่หลากหลายได้โดยไม่ถูกจำกัดความคิด

ศิลปะได้ถูกพัฒนาและเจริญไปพร้อมๆกับโลกสมัยใหม่ที่มีการเจริญก้าวหน้าไปพร้อมเทคโนโลยีต่างๆ ศิลปะไม่ได้เพียงแต่ความสวยงามเท่านั้น งานศิลปะนั้นยังสามารถสะท้อนถึงสังคมได้ในเวลาเดียวกัน

งานของศิลปินที่ใช้ทฤษฎีเพศสภาพในการสร้างผลงานที่มีอิทธิพลในการทำงานต่อข้าพเจ้า

คุณกวิตา วัฒนชะยังกูร ศิลปินหญิงไทยผู้ใช้สื่อการแสดงนำเสนอในรูปแบบวีดิโอ ศิลปะ ผลงานของเธอเน้นหนักไปยังการแสดงความคิดเห็นด้านสิทธิมนุษยชน ตั้งคำถามถึงการทำงานของมนุษย์ เอนำร่างกายตัวเองเข้าไปแสดงแทนและทำหน้าที่เป็นอุปกรณ์เครื่องใช้วัตถุต่างๆ ภายใต้อาณัติของสังคมประหลาด และในบทบาทของผู้ถูกกระทำเพื่อทดสอบขีดจำกัดของร่างกายมนุษย์

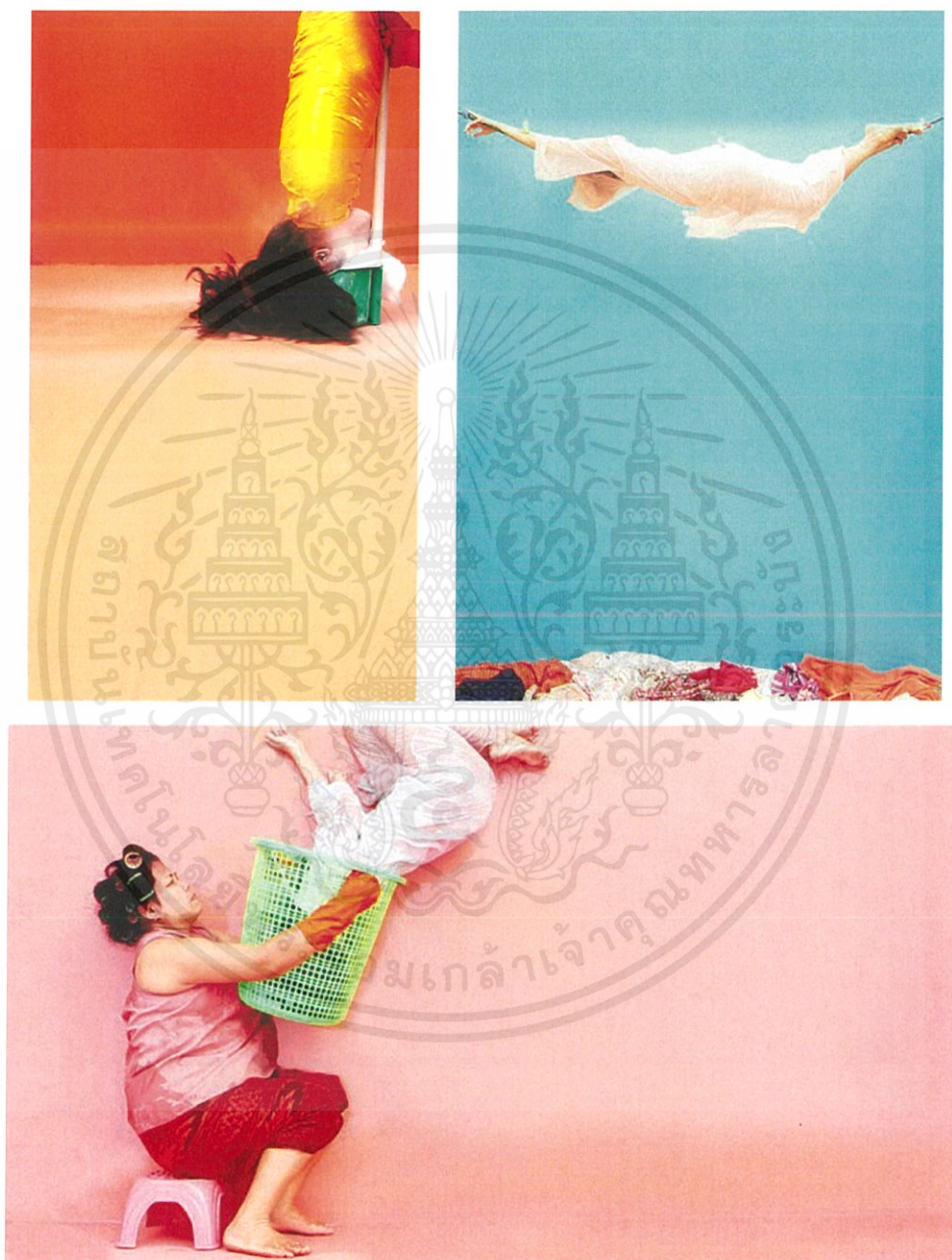
การสำนึกตนเป็นไม้กวาด ไม้ถูพื้น ผ้าที่แขวนตากบนราว ชั้นวางไข่ และตาชั่ง ซึ่งล้วนแต่เกี่ยวข้องกับภาระงานของมนุษย์ เป็นการนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายกับจิตใจ แสดงให้เห็นถึงความอดทนทางกายภาพและความสามารถของจิตใจในการอดกลั้นต่อความรู้สึกเจ็บปวดขณะเดียวกัน ก็เล่นกับปฏิริยาของบุคคลต่อภาพเหตุการณ์เบื้องหน้าด้วยเช่นกัน

เอนำร่างกายเข้าไปทำหน้าที่แทนอุปกรณ์ “งานบ้าน” เพื่อแสดงภาพแทนอันเด่นชัดของโลกที่ผู้หญิงต้องเผชิญ เมื่องานบ้านไม่ใช่เรื่องธรรมชาติหรือลักษณะของผู้หญิง หากแต่เกิดขึ้นจากการแบ่งงานกันทำกับผู้ชาย การแทนตัวเป็นเครื่องใช้ในในบ้านของกวิตา จึงมีนัยของการเรียกร้องที่จะปฏิเสธงานบ้าน และปฏิเสธความเป็นหญิงที่อุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ตีกรอบมอบให้ รวมทั้งต้องการแสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งของผู้หญิง ผ่านงานบ้านที่ผู้หญิงทำอยู่ทุกวัน ซึ่งต้องใช้แรงกายแรงใจ และความอดทนสูงมาก

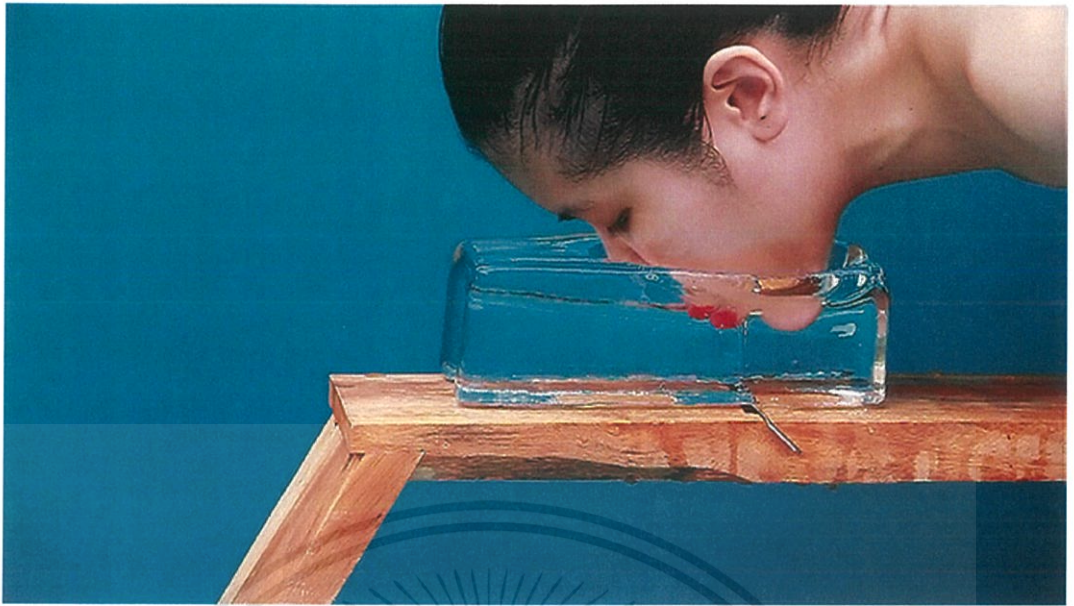
ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากผลงานของกวิตาเป็นอย่างมาก ในเรื่องแนวความคิดเรื่องผู้หญิงในสังคมไทย ความเท่าเทียมระหว่างเพศที่ยังมีประเด็นข้อกังขาอยู่ ความเป็นหญิงที่ถูกตีกรอบให้ทำประพฤตินหรือทำหน้าที่บางอย่าง และการใช้ร่างกายเป็นสื่อกลางในงานศิลปะ ที่แสดงให้เห็นถึง

ความอดทนต่อความรู้สึกเจ็บปวด เพื่อการรับรู้ที่ง่ายต่อการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้ชม มั่นตรงกับงานของข้าพเจ้าที่อยากให้อุปกรณ์ทำความสะอาดมีการเคลื่อนไหวเพื่อเล่นกับปฏิริยาของคนดู เพื่อสร้างการรับรู้ต่อเหตุการณ์นั้นด้วย

ผลงานวิดีโออาร์ต ชุด TOOLS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กวิตา วัฒนะชยักร, Tools, 2011 (ภาพประกอบที่ 34)

Cindy Sherman ศิลปินหญิงชาวอเมริกาผลงานของเธอ ประสบผลสำเร็จและเป็นที่ยกย่องไปทั่ววงการศิลปะร่วมสมัย ภาพถ่ายของเธอมักจะถูกจัดวางในลักษณะอาถรรพ์หรือพิธีกรรม ด้วยการให้ตัวเองเป็นหนึ่งในเครื่องมือสื่อสาร เธอนำตัวเองเข้าไปอยู่ในบริบทต่างๆ ภาพทุกภาพพุ่งความสนใจไปที่เรื่อร่างของผู้หญิงเพียงคนเดียว เธอใช้เทคนิคการถ่ายภาพแบบมุมมองนิ่ง ให้ความรู้สึกคล้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับเป็นภาพถ่ายส่วนตัวของใครคนหนึ่ง เธอท้าทายมุมมองของผู้ชมด้วยการใช้เรือนร่างของตัวเอง เป็นสื่อของการนำเสนอผลงาน

Cindy ใช้แรงบันดาลใจจากนิยามในยุค 1960 ด้วยการเลียนแบบบุคลิกของผู้หญิงแบบต่างๆ เธอ ค้นพบว่าภาพถ่ายเป็นเสมือนกึ่งกลางระหว่างความจริงกับเรื่องสมมติ เธอใช้ตัวเองเป็นวัตถุใน ผลงานของตัวเองและทุกภาพถ่ายของงานตัวเองนั้นจะเป็นภาพถ่ายของตัวเองทั้งสิ้น เธอก็ค้น วิธีที่จะทำให้ผู้ชมงานของเธอสามารถหวนนึกถึงตัวละครในบทบาทที่เธอลอกเลียนแบบมา เธอ นำเสนอผ่านความเป็นผู้หญิง การกำหนดบทบาททางเพศตามที่ผลงานภาพถ่ายของเธอจะสามารถ สื่อสารออกมาได้

ผลงานของCindyจัดอยู่ในประเภทสตรีนิยม(Feminist Art) เธอเน้นให้ถึงบทบาททางเพศของ ผู้หญิง ภาพถ่ายของเธอหลายชุดจะใช้ร่างกายของตัวเองเป็นวัตถุในการสื่อสาร แต่ก็มีที่เธอหันมา ใช้อวัยวะที่ถูกเน้น หรือตัดออกเป็นชิ้นๆเพื่อเป็นจุดสนใจในภาพ รูปสัญลักษณ์ในงานชุดนี้ล้วนเป็น Stereotype ที่สังคมมีต่อผู้หญิงในสังคมตะวันตก และเป็นสิ่งที่มาจากภาพยนตร์เชื่อมกันต่อๆมาว่า ผู้หญิงในลักษณะต่างๆที่เห็นเป็นเช่นนั้นจริงๆ เธอจึงเปรียบเสมือนเป็นตัวแทนค่านิยมเป็นอคติของ สังคมอเมริกันที่มีต่อสตรี

ศิลปะภาพถ่ายของเธอท้าทายขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมเดิมๆที่สืบเนื่องมาอย่างยาวนาน ของศิลปะ ด้วยท่าทีตลกขบขันและชวนให้อึดอัด นอกจากนั้นเธอยังเสาะหาหนทางในการตั้งคำถาม ถึงความเขี้ยวแค้นและอิทธิพลอันกดขี่ของสื่อสารมวลชนที่มีต่อปัจเจกชนและสังคมโดยรวมของยุค สมัย เพื่อวิพากษ์วิจารณ์กฎเกณฑ์อันคร่ำครึของโลกศิลปะกับสังคม

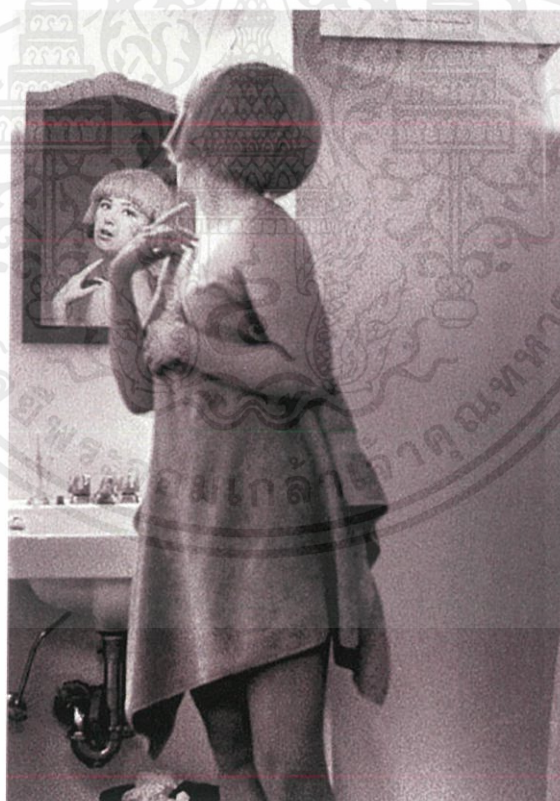
Cindy ไม่เคยตั้งชื่อภาพถ่ายของเธอ หากแต่ระบุผลงานแต่ละชิ้นด้วยการใช้หมายเลข ผนวกกับ ผลงานที่จงใจให้มีความกำกวมคลุมเครือ บางครั้งก็ขัดแย้งกันอย่างชัดเจน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ ผู้ชมตีความมันได้อย่างอิสระเสรี

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากCindy Shermanเป็นอย่างมากในเรื่องทฤษฎีประเด็นสตรีนิยม ที่มีผล ตั้งแต่นั้นอดีต ที่เธอตั้งคำถามต่ออิทธิพลที่สังคมชายมีต่อเพศหญิงเป็นเพียงวัตถุทางเพศชิ้นหนึ่ง การ ใช้ร่างกายเป็นสื่อในงานศิลปะ ที่สวมบทบาททำการแสดงบางอย่างเพื่อให้ผู้ชมเกิดจินตนาการที่ แตกต่างกันไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Cindy Sherman, Untitled Film Still #21, 1978 (ภาพประกอบที่ 35)

Cindy Sherman, Untitled Film Still #2, 1977 (ภาพประกอบที่ 36)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Cindy Sherman, Untitled Film Still #35, 1979 (ภาพประกอบที่ 37)

ข้าพเจ้าเลือกที่จะสร้างงานประติมากรรมโดยใช้วัสดุสำเร็จรูป(Ready made & Found object art) ของรอบตัว ข้าพเจ้าคิดว่าวัสดุที่คุ้นชินเหล่านี้สามารถทำให้ผู้ชมงานเกิดจินตนาการ และมีปฏิสัมพันธ์ต่อผู้ชมงานของแต่ละคน ข้าพเจ้าเลือกที่จะสร้างงานประติมากรรมจากวัตถุที่เป็นเครื่องมือช่าง เช่น เกียง พลั่ว ค้อนฯ ด้วยความที่ข้าพเจ้ามองว่าวัตถุเหล่านี้เป็นอุปกรณ์ช่าง เครื่องมือที่แข็งแรงเปรียบเสมือนสัญลักษณ์ของเพศชาย หรือแม้วัตถุบางชิ้นที่เป็นอุปกรณ์ของเพศหญิงโดยตรง เช่น พู่ไฟรองพื้น แปรงปัดแก้ม ดินสอเขียนคิ้วฯ

เครื่องมือช่าง (ภาพประกอบที่ 38)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์แต่งหน้าของผู้หญิง (ภาพประกอบที่ 39)

ผลงานประติมากรรมของศิลปินที่ใช้วัสดุสำเร็จรูป(Ready Made) ในการสร้างผลงานที่มีอิทธิพลในการทำงานต่อข้าพเจ้า

Marcel Duchamp ศิลปินชาวฝรั่งเศส-อเมริกันผู้มีอิทธิพลทางความคิดต่อวงการศิลปะสมัยใหม่มากที่สุดคนหนึ่งและได้ชื่อว่าเป็นบิดาของศิลปะแนวคอนเซ็ปชวล(Conceptual Art) เขาคิดค้นศิลปะแนวทางใหม่ที่เรียกว่าReadymades ซึ่งนำเอาวัตถุและข้าวของที่เราพบเห็นในชีวิตประจำวันมาทำให้กลายเป็นศิลปะ ด้วยการหยิบเอาของสำเร็จรูปที่หาซื้อได้ตามร้านค้าทั่วไปอย่างเช่น ขวดหิมะ กรงนก แก้วอี้ ล้อจักรยาน มาวางตั้งบนฐาน แล้วบอกว่ามันเป็นผลงานศิลปะโดยแทบจะไม่ได้ปรุงแต่งหรือเปลี่ยนแปลงอะไรเลยแม้แต่น้อย ซึ่งเป็นแนวคิดที่ทำลายขนบของศิลปะอย่างห้าวหาญ และยังทำลายสถาบันศิลปะอันทรงเกียรติในสมัยนั้นเป็นอย่างยิ่ง

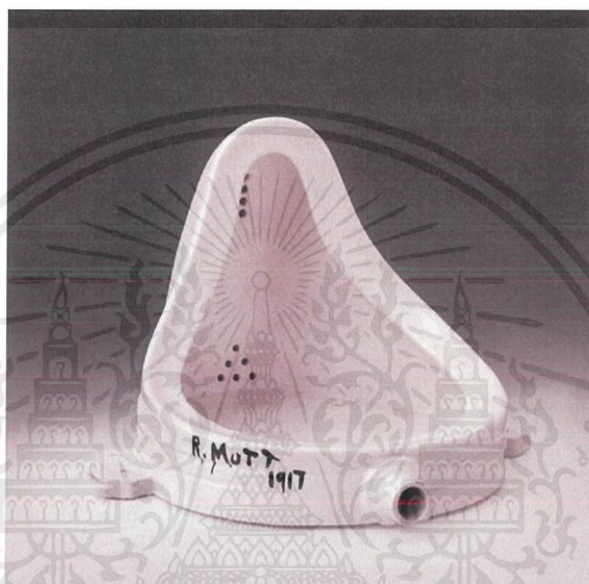
แนวคิด Readymades แสดงให้เห็นว่าสิ่งใดก็ตามที่ศิลปินเห็นว่ามีความพอที่จะเป็นศิลปะ สิ่งนั้นก็สามารถเป็นศิลปะได้ ไม่ว่าจะเป็สิ่งของต่ำต้อยด้อยค่า หรือปกติธรรมดาแค่ไหน นั่นจึงหมายความว่า สิ่งที่สำคัญสำหรับการเป็นศิลปะไม่ใช่ตัววัตถุ หากแต่เป็นความคิดของศิลปินมากกว่า

ผลงานที่โด่งดังที่สุดของเขาคือFountain(1917) โถฉี่กระเบื้องเคลือบสีขาวที่วางหงายขึ้นอยู่บนแท่นโชว์ เป็นผลงานที่เขาส่งเข้าไปร่วมแสดงในนิทรรศการศิลปะของสมาคมศิลปินอิสระ โดยใช้นามแฝงและเซ็นชื่อบน โถฉี่ใบดังกล่าวว่า R.Mutt การที่ดูของปีส่งเข้า โถฉี่ใบนี้ไปแสดงในนิทรรศการซึ่งประกาศว่า “รับงานแบบไหนก็ได้ไม่จำกัด” นั่นถือเป็นการยั่วล้อและท้าทายกรรมการของสมาคมอย่างเจ็บแสบ เพราะการที่พวกเขาบอกว่า “รับงานแบบไหนก็ได้ไม่จำกัด” นั่นก็ย่อมหมายความว่าเจ้าโถฉี่ใบนี้สามารถแสดงในนิทรรศการในฐานะงานศิลปะชิ้นหนึ่งได้ด้วย แต่น่าเสียดายที่กรรมการคนอื่นไม่เห็นด้วย พวกเขาปฏิเสธที่จะแสดงงานชิ้นนี้อย่างไร้เยื่อใย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อันที่จริงแล้วเขาเพียงแค่ต้องการปฏิเสธความงามทางสายตา ทำลายคุณค่า และลดทอนความศักดิ์สิทธิ์ของงานศิลปะให้กลายเป็นของสามัญธรรมดา ดูของปีพยายามกระตุ้นเร้าให้คนเลิกเทิดทูนบูชาศิลปะ แต่หันมาครุ่นคิดหาความหมายของมันแทน

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากผลงานของMarcel Duchampเป็นอย่างมาก ในเรื่องการนำวัสดุสิ่งของรอบตัวมาสร้างเป็นงานศิลปะ แนวคิดที่สิ่งใดรอบตัวหากมันมีความหมายก็สามารถนำมาทำเป็นงานศิลปะได้

Marcel Duchamp, Fountain, 1917 (ภาพประกอบที่ 40)

Marcel Duchamp, Bicycle Wheel, 1913 (ภาพประกอบที่ 41)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าสร้างงานประติมากรรม โดยมีจลนศิลป์(Kinetic Art)เข้ามาเกี่ยวข้อง ข้าพเจ้าคิดว่างานประติมากรรมแบบนี้ทำให้ผู้ชมเกิดจินตนาการและยังสร้างMovementใหม่ๆให้กับงานมากยิ่งขึ้น

งานประติมากรรมของศิลปินที่ใช้ทฤษฎีจลนศิลป์(Kinetic Art) ในการสร้างผลงานที่มีอิทธิพลในการทำงานต่อข้าพเจ้า

Rebecca Horn ศิลปินหญิงชาวเยอรมัน ที่ทำงานหลากหลายรูปแบบ ทั้งperformance , kinetic art เธอมักใช้ร่างกายของเธอสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายและพื้นที่ การสำรวจแนวคิดเรื่องการสัมผัสและการรับรู้ทางประสาทสัมผัสในงาน เธอทำงานทางกายภาพและทางเทคนิคที่เธอใช้ในการแสดงผลงานของเธอในแต่ละครั้งอยู่ในพื้นที่เฉพาะ

Horn ได้ผลิตประติมากรรม ซึ่งเธอได้ติดตั้งอุปกรณ์และวัตถุต่างๆเข้ากับร่างกายมนุษย์โดยใช้รูปแบบการติดต่อกันระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อมของเขา

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากผลงานของ Rebecca horn ในเรื่องแนวความคิดการตั้งคำถามระหว่างร่างกายของคน การที่ใช้อุปกรณ์และวัตถุต่างๆติดตั้งเข้ากับร่างกาย เพื่อรับรู้ประสาทสัมผัสในงาน มันดูเชื่อมโยงกับงานของข้าพเจ้าที่ตั้งคำถามระหว่างคนกับเครื่องจักร คนที่ทำงานหนัก และซ้ำวันไปวนมาทุกวันจนเหมือนเครื่องจักร และการทำงานที่เป็นKinetic art ได้สร้างแรงบันดาลใจที่แปลกใหม่ ทำให้ข้าพเจ้าสนใจในKinetic art งานศิลปะที่เคลื่อนไหวมากยิ่งขึ้น

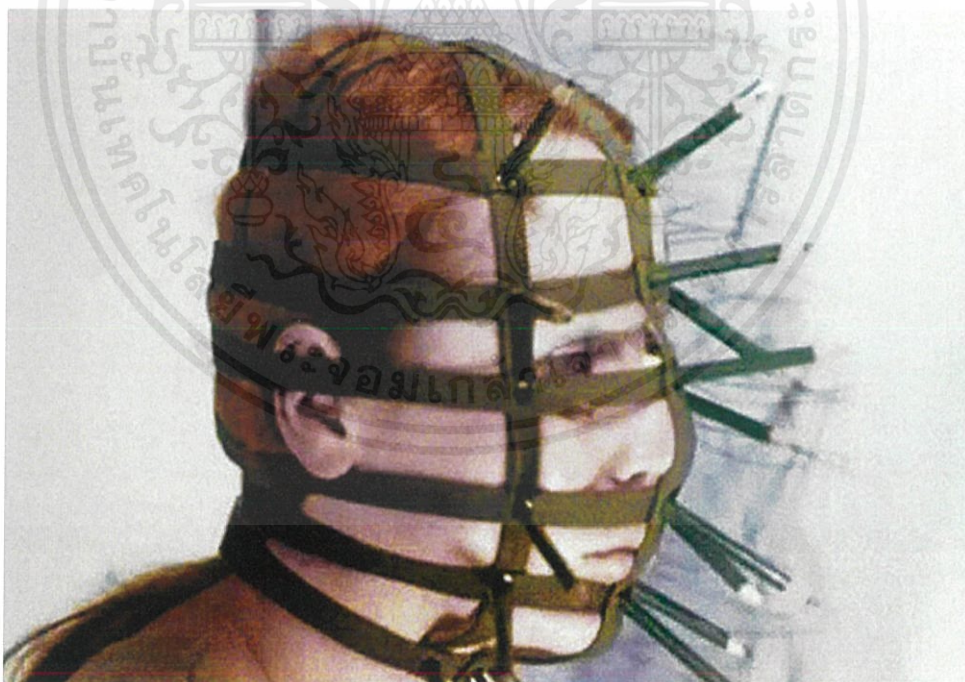

Rebecca Hoen, Unicorn, 1970 (ภาพประกอบที่ 42)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

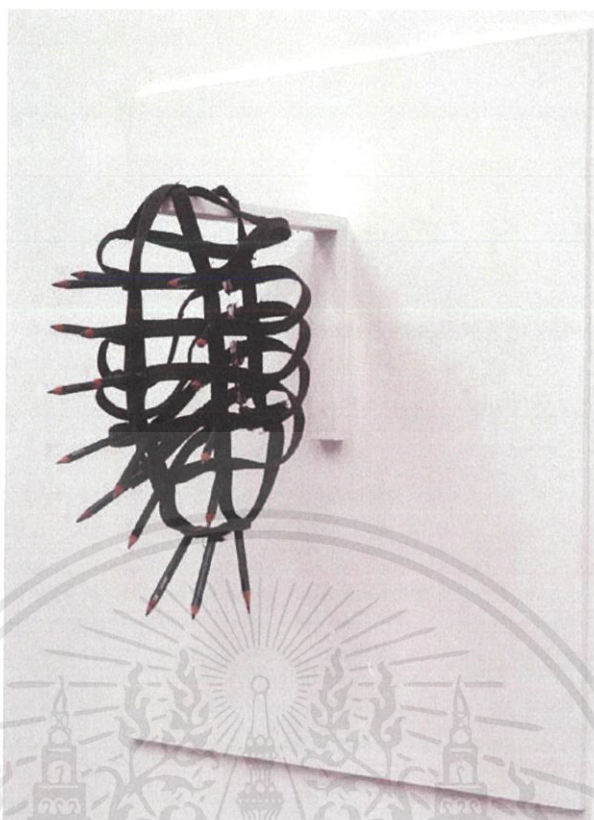

Rebecca Horn, Finger gloves, 1974 (ภาพประกอบที่ 43)

Rebecca Horn, Gabinet, 1973 (ภาพประกอบที่ 44)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Rebecca Hoen, Pencil Mask, 1972 (ภาพประกอบที่ 45)

Rebecca Horn, Large feather Wheel, 1997 (ภาพประกอบที่ 46)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าสนใจงานประติมากรรมที่มีการหยิบยืม(Appropriation Art) ข้าพเจ้าเลือกที่จะสร้างงานประติมากรรมจากวัสดุรอบตัว วัสดุสิ่งของส่วนใหญ่ที่คุ้นชินที่มีความหมายในตัวของมันนำมาใช้สร้างงานเพื่อแทนสัญลักษณ์ในงานของข้าพเจ้า

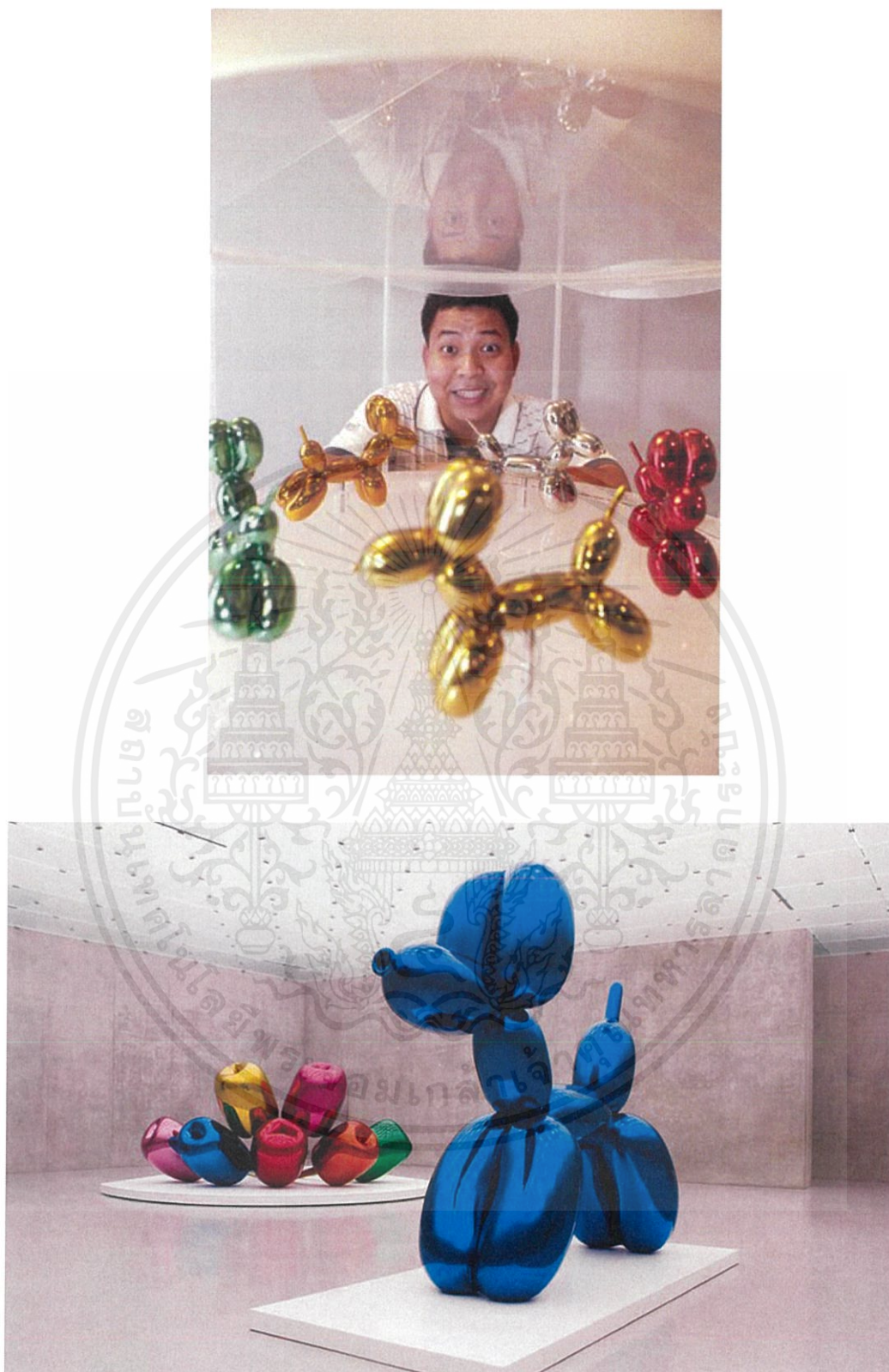
งานประติมากรรมของศิลปินที่ใช้ทฤษฎีการหยิบยืม(Appropriation Art) ในการสร้างผลงานที่มีอิทธิพลในการทำงานต่อข้าพเจ้า

อาจารย์กฤษ งามสม ศิลปินไทยร่วมสมัยที่มักใช้ความทรงจำวัยเด็กบวกรวมณ์ซับซ้อนของคนในพื้นที่ต่างๆ โดยเฉพาะชาวบ้าน ผู้คนที่อาศัยอยู่ในต่างจังหวัด มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ อาจารย์กฤษสามารถสร้างจินตนาการกับวัสดุสิ่งของรอบตัว ทั้งธรรมชาติและสิ่งมีชีวิต มาสร้างเรื่องเล่าในรูปแบบของตนเอง เขาสามารถสร้างผลงานสามมิติแบบฝีมือช่างทำให้ดูสนุกสนาน แดมมีกลิ่นไอเซ็กซี่ ปนลูกทุ่ง เล่นกับกลไก ไฟฟ้าและแสงไฟ เป็นผลงานศิลปะแบบสื่อผสม อินเทอร์เน็ตทิพ และงานศิลปะจัดวางที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชม

ในนิทรรศการครั้งนี้ อาจารย์กฤษ เลือกจะใช้ผลงานของศิลปินระดับโลก ที่ตัวเองชื่นชอบ ตั้งแต่ที่ยังเป็นนักศึกษาศิลปะ อีกทั้งยังมีอิทธิพลถึงผลงานที่ตนเองทำอยู่ทุกวันนี้ ผลงานทุกชิ้นงานล้วนเป็นผลงานที่อยู่ในประวัติศาสตร์ศิลป์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเท่านั้น ซึ่งตนเองแอบว่าจะไม่มีโอกาสได้เห็นผลงานของจริงๆเลย เห็นได้แต่ในหนังสือ

จากประเด็นดังกล่าวอาจารย์กฤษ จึงสร้างผลงานที่เป็นระดับมาสเตอร์พีซ ในรูปแบบของตนเอง จากความคิดที่ว่าถ้าผลงานระดับโลกเหล่านี้มาอยู่ในบริบทของเมืองไทยจะเป็นอย่างไร เช่น

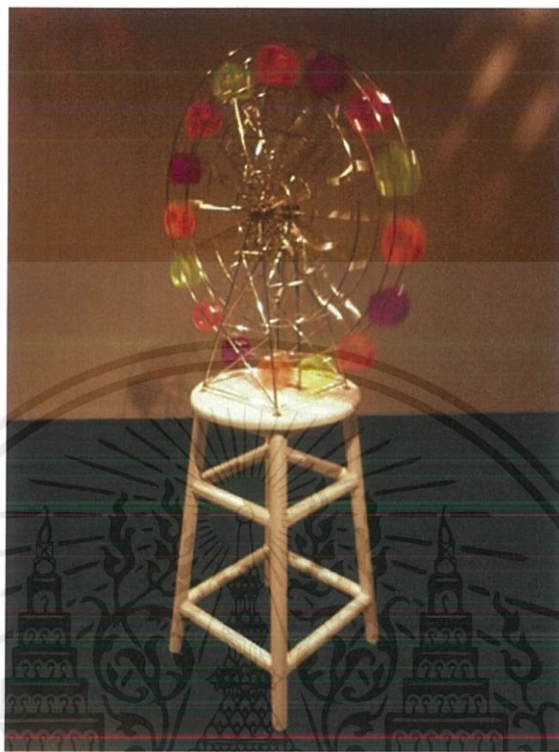
“ม้าหมุน” แต่เมื่อเขยิบเข้าไปดูใกล้ๆ “ม้า” ที่เราเคยนั่งหมุน กลายเปลี่ยนเป็น “หมา” ที่มีรูปร่างน่าตกใจประติมากรรม Balloon Dog ของ Jeff Koons

Jeff Koons, Balloon Dog, 1995 (ภาพประกอบที่ 47)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วน “ชิงช้าสวรรค์” ถูกตั้งอยู่บนฐานที่เป็นเก้าอี้ อารมณ์คล้ายผลงาน Bicycle Wheel ที่เป็นผลงานล้อจักรยานบนเก้าอี้ ของศิลปิน Marcel Duchamp

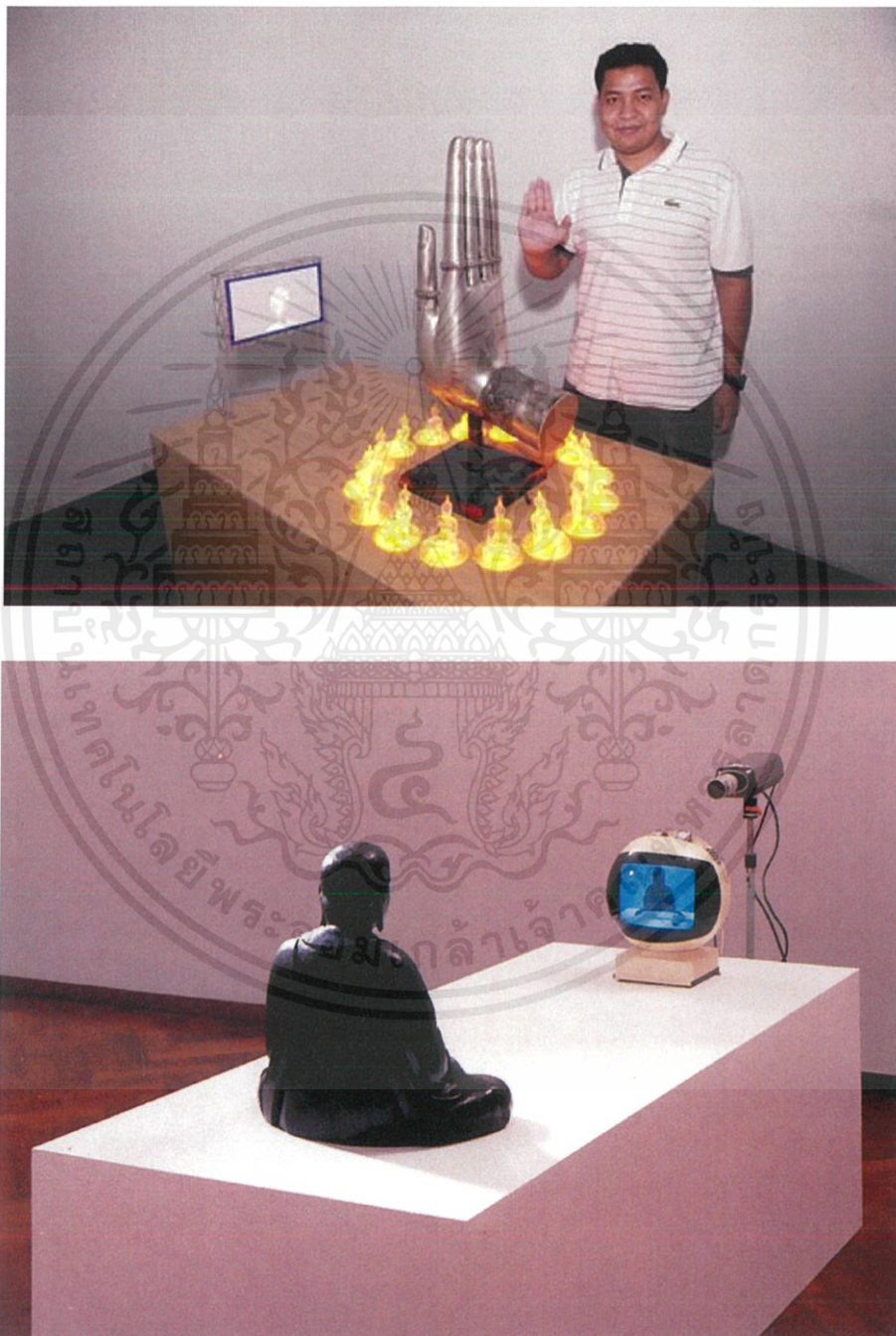

Bicycle Wheel, 1913 (ภาพประกอบที่ 48)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และที่กำลังนั่งดู “หนังกลางแปลง” จอนั้น ไม่ใช่คนแก่คนเฒ่า หรือคนหนุ่มคนสาว ที่ชอบดูจูงหลานมาดู แต่เป็นมวลหมู่พระพุทธรูป ที่ถูกตั้งอยู่รายล้อม โปรเจกเตอร์ที่เป็นมือพระพุทธรูปปางห้ามญาติ และภาพที่ฉายบนจอแบนจคือภาพเศียรพระพุทธรูปสมัยต่างๆ

ผลงานชิ้นนี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อล้อเลียนผลงานชื่อ TV Buddha ของ Nam June Paik ศิลปินอเมริกันเชื้อสายเกาหลี ที่ถูกขนานนามว่าเป็นเจ้าพ่อแห่งวงการวีดิโออาร์ต

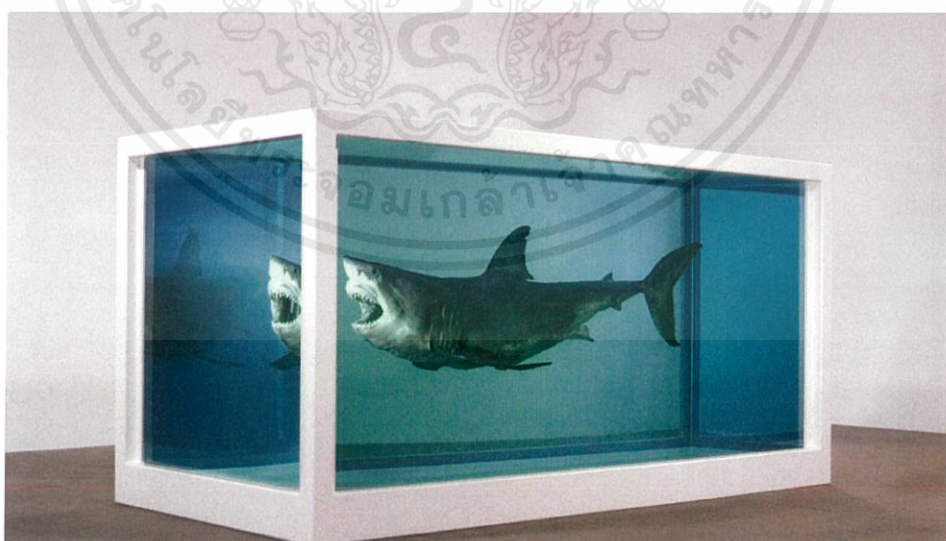
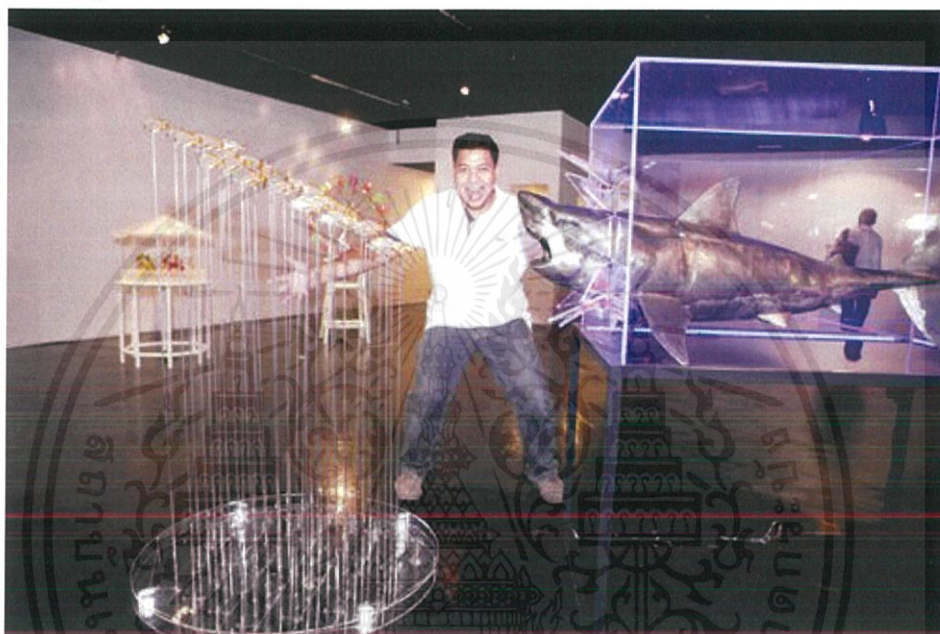

Nam June Paik, TV Buddha, 1974 (ภาพประกอบที่ 49)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ปลาฉลาม” ตัวนั้น ของอาจารย์กฤษ ที่ดูท่ามันกำลังหิวโซ เพราะถึงขั้นต้องพุ่งออกจากตู้ที่ขังมันไว้ เพื่อสูบกินปลาตัวเล็กตัวน้อยที่อยู่นอกตู้

แม้จะต้องการสื่อเสียดสี The Physical Impossibility of Death in The Mind of Someone Living ผลงานศิลปะที่เคยถูกประมูลไปในราคาที่แพงที่สุดในโลก ของ Damien Hirst ศิลปินชาวอังกฤษผู้นิยมนำสัตว์ต่างๆ มาสตัฟฟ์ไว้ในตู้แช่ แต่ขณะเดียวกัน กฤษต้องการให้มันเชื่อมโยงกับศุภายิตไทยที่ว่า “ปลาใหญ่กินปลาเล็ก”

Damien Hirst, The Physical Impossibility of Death in The Mind of Someone Living, 1991

(ภาพประกอบที่ 50)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

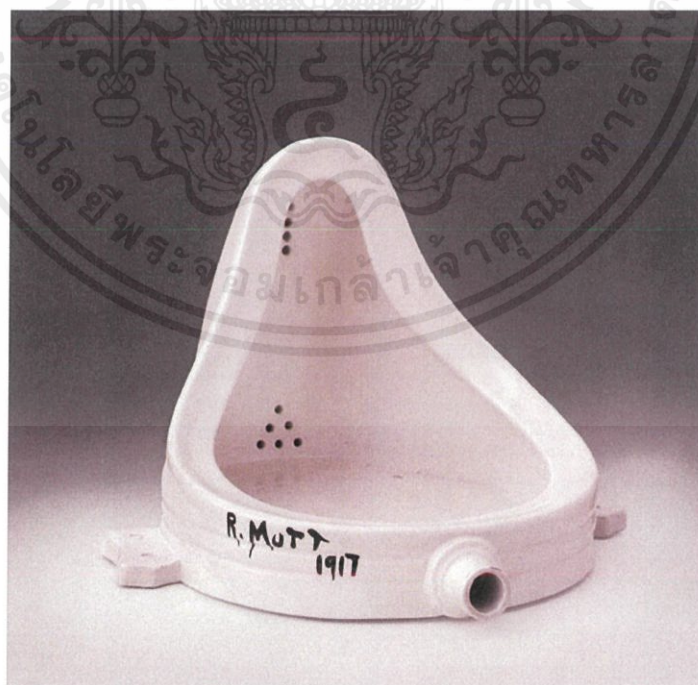
ก่อนที่จะได้สายตาไปชม “ต้มยำกุ้ง” หม้อสีแดงที่ถูกหั่นครึ่ง เพราะเหลืออีกครึ่งไว้เพื่อผลงานต้นแบบอย่าง Lobster Telephone ของ Salvador Dali ศิลปินแนวเซอร์เรียลลิสต์ชาวสเปน ที่ก่อนหน้านี้ ผลงานชิ้นนี้ของเขา เคยเป็นแรงบันดาลใจให้ Elsa Schiaparelli สร้างสรรค์ชุดที่แปลกแหวกแนวให้ Lady Gaga

Salvador Dali, Lobster Telephone, 1938 (ภาพประกอบที่ 51)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ชิงช้าสวรรค์” ที่เขาสร้างขึ้นเพื่อล้อเลียนผลงาน Bicycle Wheel เขายังล้อเลียนผลงาน “Fountain” ที่ศิลปินชาวฝรั่งเศสรายนี้ เคยนำโถปัสสาวะหนึ่งอันมาตั้งโชว์ไว้กลางแกลลอรี่ด้วยการสร้างผลงานชื่อ “โถ...คุณ Mutt” ที่เป็นการนำโถปัสสาวะอันเล็กๆมาเรียงขึ้นเป็นชั้นน้ำพุ

Marcel Duchamp, Fountain, 1917 (ภาพประกอบที่ 52)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากผลงานของอาจารย์กฤษ งามสมเป็นอย่างมาก ในเรื่องการนำวัตถุ “Ready made” มาใช้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ใช้วัสดุสิ่งของเครื่องใช้รอบตัวที่เห็นได้ในชีวิตประจำวัน และการเล่นกับกลไกไฟฟ้ามาสร้างเป็นผลงานศิลปะสามมิติแบบสื่อผสม ที่มีปฏิสัมพันธ์กับคนดู ทำให้ข้าพเจ้าสนใจในKinetic art งานศิลปะที่เคลื่อนไหวมากยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าสร้างงานประติมากรรมที่มีการเปลี่ยนบริบท(Change to Context) จากวัตถุสิ่งหนึ่งให้กลายเป็นอีกสิ่งหนึ่ง โดยการทำให้เกิดสิ่งใหม่(Becoming)

งานประติมากรรมของศิลปินที่ใช้ทฤษฎีการเปลี่ยนบริบท(Change to Context) ในการสร้างผลงานที่มีอิทธิพลในการทำงานต่อข้าพเจ้า

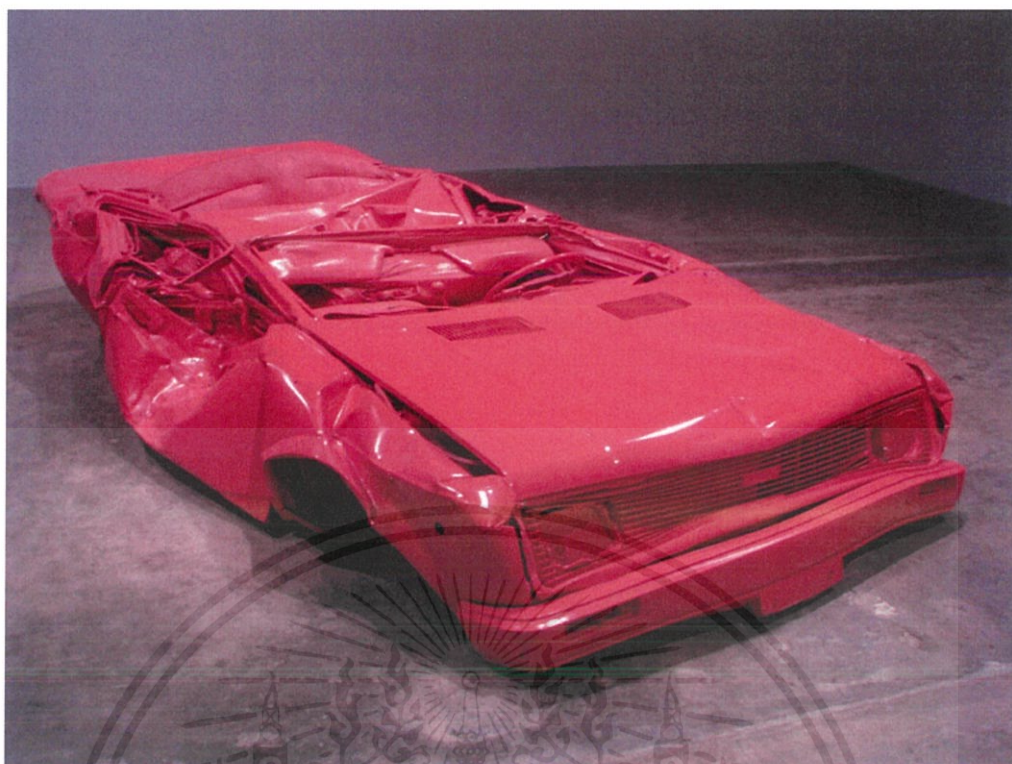
Sylvie Fleury ศิลปินหญิงชาวสวิสเซอร์แลนด์ทำงานศิลปะด้วยเพชวิดีและรสนิยมเฉพาะของผู้หญิง ผู้หญิงในโลกแห่งการสร้างสรรค์อัตลักษณ์ผ่านการบริโภคแบบทุนนิยม และการเสียดสีทำทลายความเป็นใหญ่ของเพศชายในวงการศิลปะ

Fleuryสร้างวัตถุที่มีลักษณะช่วยวนทางเพศ สวยงาม มีสุนทรียภาพสูง และแสดงถึงความงามของวัตถุในโลกว่าดุนิยมอย่างเต็มที่ ทำงานด้วยสื่อหลายอย่างที่แสดงถึงความหุรหุราฟุ่มเฟือยที่ถูกสร้างขึ้นในระบบทุนนิยมและวิถีแบบบริ โภคนิยม

Fleuryอ้างอิงถึงการนำวัตถุสำเร็จรูป(Ready made) งานประติมากรรมชิ้นนี้ถูกสร้างขึ้นจากรถเปียคที่ประสบอุบัติเหตุและถูกบีบอัดในระบบของการกำจัดขยะและการนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่ แต่ขยะโลหะชิ้นนี้กลับถูกจัดการและเปลี่ยนแปลงความหมายด้วยการเคลือบด้วยน้ำยาทาเล็บอย่างมันวาวและสวยงามจนมันกลายเป็นวัตถุศิลปะที่มีความงดงามและแสดงถึงความหุรหุราของแฟชั่นและความเป็นเพศหญิง สีที่ใช้ในการเคลือบผิวของซากรถชิ้นนี้ก็คือสีแดงชมพูอันเงางาม ดูสวยงามเปล่งประกายและเซ็กซี่ มันแสดงถึงความกล้าหาญและท้าทาย มีความช่วยวนทางเพศเหมือนผู้หญิงเล็กๆที่มีความเชื่อมั่นในวิถีชีวิตแบบเมืองสมัยใหม่คนหนึ่ง

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากผลงานของSylvie Fleuryเป็นอย่างมาก ในเรื่องการแสดงออก ความละเอียดอ่อนกับการจัดการกับวัตถุ รสนิยมเฉพาะของผู้หญิงในวิถีชีวิตร่วมสมัย ความเชี่ยวชาญในการสร้างเสน่ห์ให้กับวัตถุอย่างสวยงาม ผลงานของFleuryแสดงถึงโลกของการบริโภค กระแสนิยมของแฟชั่น ที่ดูเป็นงานศิลปะที่แสดงถึงสุนทรียภาพเฉพาะของเพศหญิงจริงๆ วิธีคิดต่างๆในการทำงาน ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจเป็นอย่างมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sylvie Fleury, Skin Crime 3, 1997 (ภาพประกอบที่ 53)

Sylvie Fleury, Skin Crime 6, 1997 (ภาพประกอบที่ 54)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Karla Black สร้างประติมากรรมที่เป็นนามธรรม ประติมากรรมแบบพื้นที่เฉพาะ จิตใต้สำนึก การต่อต้านรูปทรงและวิธีการทางประติมากรรมที่ตายตัว

Karla Black มีความชำนาญอย่างมากในการเล่นกับวัสดุหลายๆ ชนิดอย่างท้าทายและทำให้คุณสมบัติทางกายภาพต่างๆ ของพวกมันปรากฏตัวขึ้นมา วัสดุที่เธอใช้มีขอบเขตที่หลากหลายอย่างมาก นับตั้งแต่เนื้อสารประเภทต่างๆ ที่ใช้กันในครัวเรือน เช่น สบู่ สำลี กระดาษทิชชูสี และยาสีฟัน หรือวัสดุอื่นๆ เช่น แผ่นพลาสติกใส กระดาษแก้ว หรือสีแต่งหน้า ไปจนถึงวัสดุทางศิลปะตามมาตรฐาน เช่น พลาสติก ผงสี สี และกระดาษ และแม้ว่าวัสดุบางอย่างของเธออาจทำให้เรานึกถึงกิจกรรมในชีวิตประจำวันอันคุ้นเคยซึ่งปกติแล้วอาจถูกเชื่อมโยงเข้ากับกิจกรรมของผู้หญิง เช่น การแต่งหน้า เป็นต้น แต่ความสนใจที่แท้จริงของเธอคือการใช้คุณสมบัติทางกายภาพของสารทั้งหลายอย่างเรียบง่าย นั่นคือ การเป็นสิ่งที่สัมผัสได้และเสน่ห์ทางสุนทรียศาสตร์ของพวกมันมากกว่าการอ้างอิงความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของวัสดุเหมือนงานศิลปะร่วมสมัยโดยทั่วไป

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากผลงานของKarla Black ในเรื่องการจัดการกับวัสดุที่มีสีสัมผัสและบุคลิกที่ให้ความความรู้สึกอย่างชัดเจนถึงความสวยงาม ความเปราะบาง ความนุ่มนวล และความอ่อนหวาน ซึ่งเป็นบุคลิกของผู้หญิงตามค่านิยมมาตรฐานในสังคม งานที่แสดงออกถึงความเป็นเพศหญิงอย่างมาก ได้สร้างแรงบันดาลใจในการแสดงออกแบบเพศวิถี เช่นการเย็บปักถักร้อย การเลือกผ้าพื้นผิวที่แสดงออกถึงบุคลิกของเพศหญิงที่ละเอียดอ่อน

ผลงานชุด “AT Fault” (exhibition at the 54th Venice Biennale in 2011)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Karla Black, At fault, 2011 (ภาพประกอบที่ 55)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การสร้างสรรค์

3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต

ผลงานในอดีตของข้าพเจ้าที่มีเนื้อหาเรื่องเพศสภาพในการสร้างสรรค์

3.1.1 ผลงานในช่วงปี 2560

ผลงานชื่อ “แต่งหน้ากันใหม่” 2560 ข้าพเจ้าได้เลือกวัสดุที่ตรงข้ามกันอย่างสิ้นเชิง แต่มีความหมายเดียวกัน ข้าพเจ้าจึงนำเครื่องมือช่างกับอุปกรณ์แต่งหน้าที่มีความหมายเดียวกันในเชิงสื่อเลียนมาประกอบเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดวัสดุชิ้นใหม่ ที่มีความหมายแตกต่างไปจากเดิม เพื่อให้ผลงานมีลักษณะแปลก และน่าขบขัน

ชื่องาน แต่งหน้ากันใหม่, 2560 (ภาพประกอบที่ 56)

งานชิ้นต่อมา ผลงานชื่อ “Labor Female” 2560 ข้าพเจ้าได้ทดลองนำผ้าที่สื่อถึงรสนิยมต่างๆ ของผู้หญิงมาหุ้มทับเครื่องมือช่าง ที่เป็นสัญลักษณ์ของเพศชาย นำมาจัดการและเปลี่ยนแปลงความหมายด้วยการหุ้มผ้าอย่างสวยงามจนมันกลายเป็นเครื่องมือของเพศหญิงที่มีความงดงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชุดชื่อ “Labor Female” 2560

ชื่องาน Labor female1, 2560 (ภาพประกอบที่ 57)

ชื่องาน Labor female2, 2560 (ภาพประกอบที่ 58)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน Labor female3, 2560 (ภาพประกอบที่ 59)

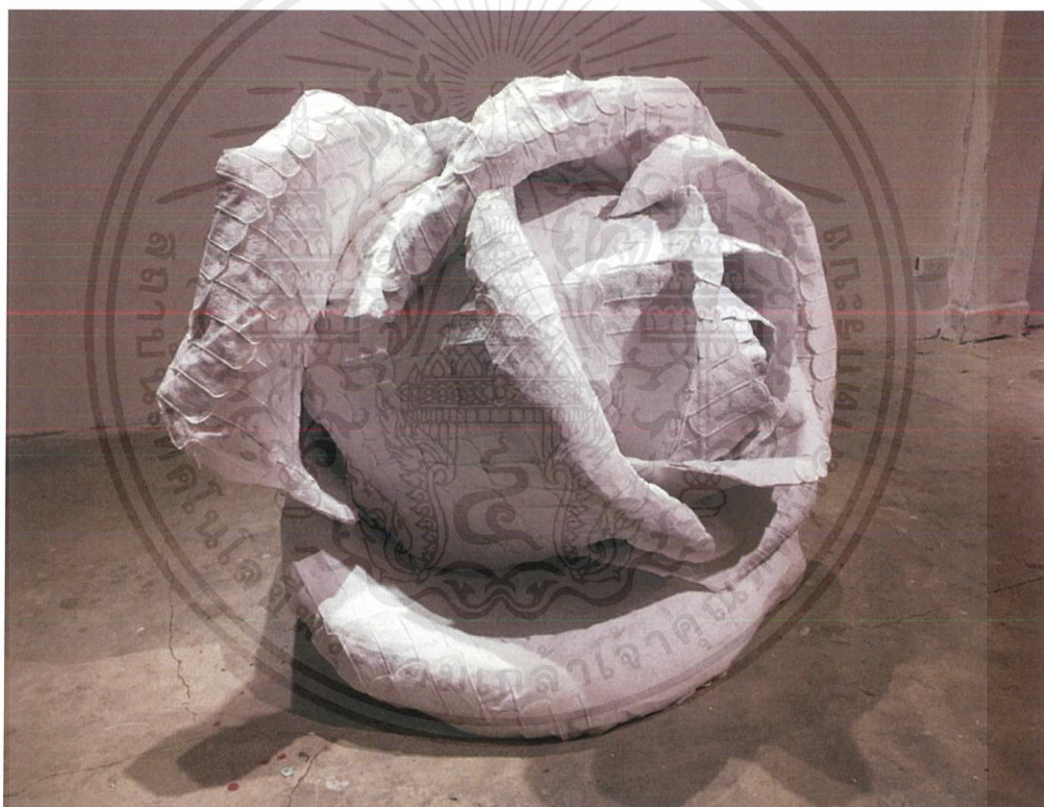
ชื่องาน Labor female4, 2560 (ภาพประกอบที่ 60)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2 ผลงานในช่วงปี 2561 ก่อนเริ่มผลิตผลงานข้าพเจ้าพยายามเน้นถึงข้อมูลเรื่องราวของเพศหญิงมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผลงานมีความหมายที่ลึกซึ้งขึ้น

ผลงานชื่อ “ผู้หญิงกับดอกไม้” 2561

ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อถึงคุณสมบัติทางกายภาพของวัสดุที่ทำให้เรานึกถึงชีวิตประจำวันอันคุ้นเคย อย่างผ้าอนามัย วัสดุที่เป็นของผู้หญิง สิ่งสกปรกที่ไม่ให้นำมาทำศิลปะด้วยซ้ำ แต่ข้าพเจ้าสำรวจวัสดุในวิธีการเชิงทดลองและด้วยความท้าทายมากกว่าการสร้างงานศิลปะตามขนบนิยม ด้วยการสร้างความขัดแย้งที่เกิดจากตัววัสดุมาอยู่ร่วมกัน ซึ่งความขัดแย้งนั้นแต่พวกมันกลับเข้ากัน งานศิลปะผสมผสานและรวบรวมไว้ด้วยวัสดุทางกายภาพแบบดิบๆ

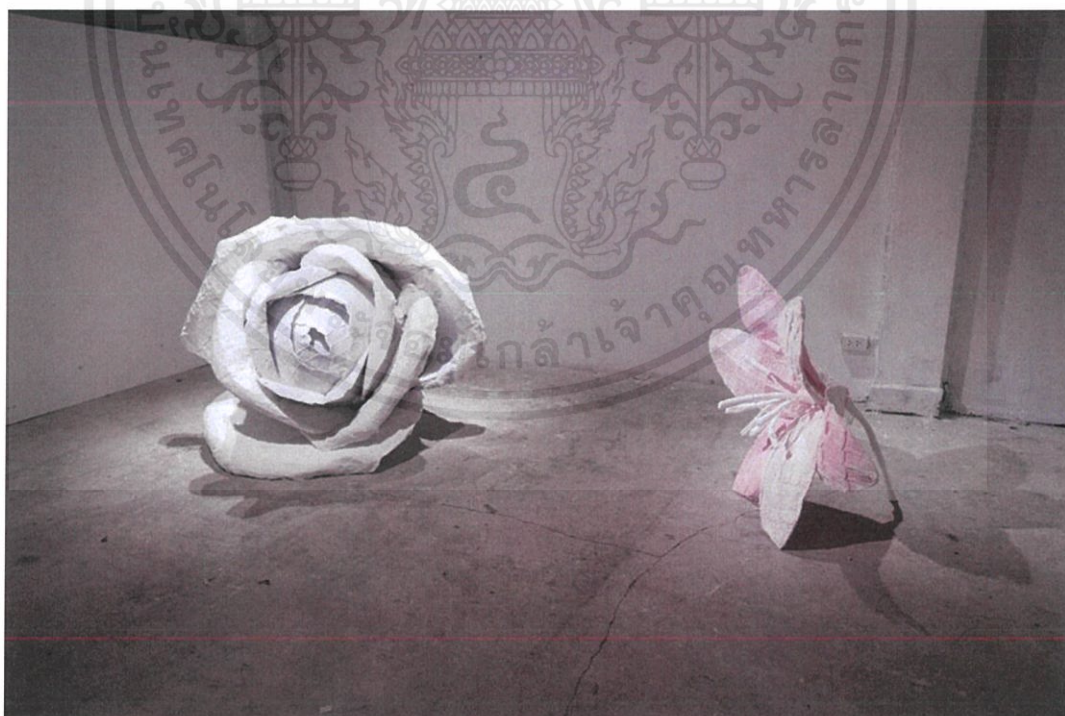

ชื่องาน ผู้หญิงกับดอกไม้, 2561 (ภาพประกอบที่ 61)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน ผู้หญิงกับดอกไม้, 2561 (ภาพประกอบที่ 62)

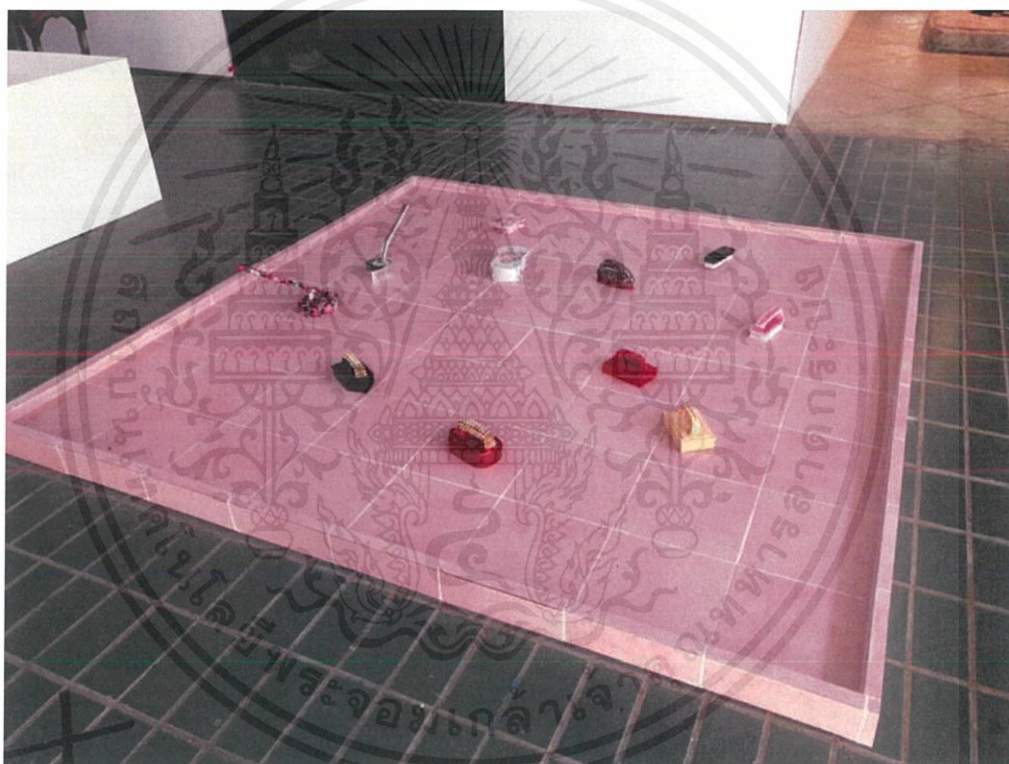
การจัดวางผลงานผู้หญิงกับดอกไม้ (ภาพประกอบที่ 63)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อมาในช่วงปี 2561 ข้าพเจ้าพยายามเน้นถึงข้อมูลเรื่องราวที่ได้พบจากสังคมและสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผลงานมีความหมายที่ลึกซึ้งขึ้น โดยพยายามศึกษาหาข้อมูลถึงปัญหาที่ผู้หญิงในสังคมพบเจอว่ามีอะไรบ้าง

ผลงานชื่อ “งานผู้หญิง” 2561

ข้าพเจ้าจึงต้องการสะท้อนถึงความกังขาในเรื่องเพศสภาพของเพศหญิง ที่ถูกสังคมกำหนดหน้าที่งานในบ้านให้เป็นการปฏิบัติของเพศหญิง โดยหยิบรูปลักษณะของอุปกรณ์ทำความสะอาดบ้านมาแปรสภาพให้อุปกรณ์เหล่านั้นกลายเป็นของผู้หญิง และมีการเคลื่อนไหวที่สร้างปฏิสัมพันธ์กับคนดู เพื่อตั้งคำถามถึงคุณค่าของเพศหญิงและในฐานะมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน

ชื่องาน งานผู้หญิง, 2561 (ภาพประกอบที่ 64)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลงาน

4.1 การพัฒนาทางด้านความคิด

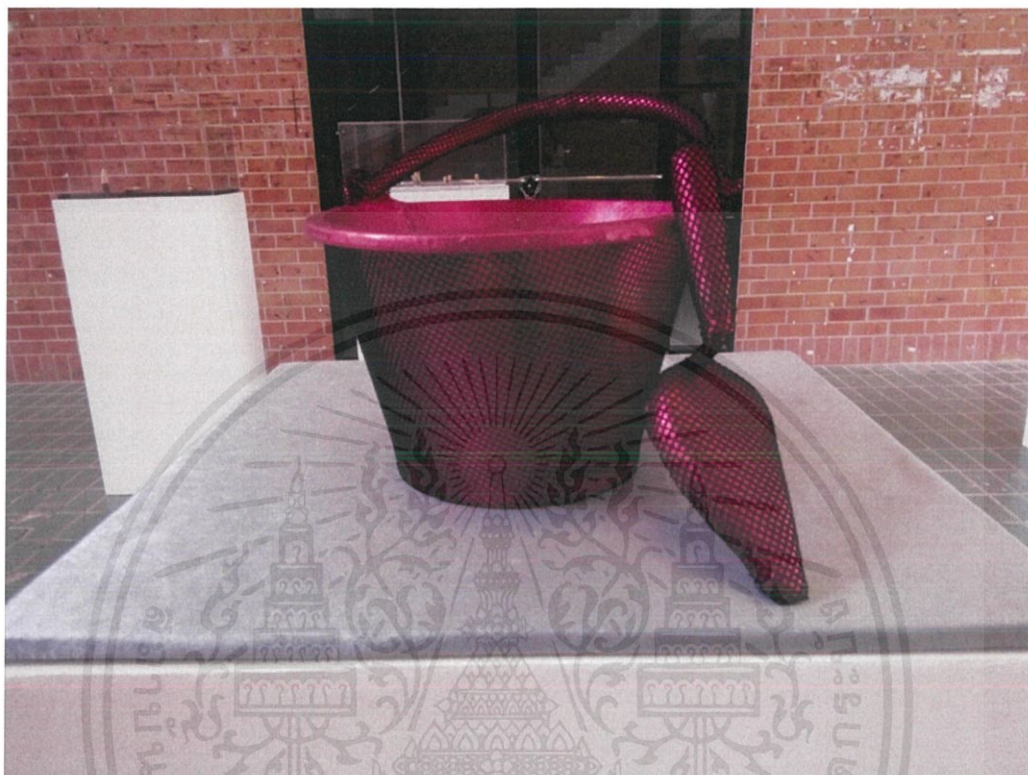
งานในช่วงปี 2560 ข้าพเจ้าใช้ผ้าลวดลายต่างๆมาทำงาน และให้ความสนใจแค่เพียงรูปลักษณ์ภายนอกที่สวยงามของวัตถุเท่านั้น

ทดลองนำผ้ามาหุ้มเครื่องมือช่างหลากหลายชนิด (ภาพประกอบที่ 65)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำงานในเวลาต่อมา ข้าพเจ้าจึงคิดแสวงหาเรื่องราวต่างๆมาใช้เป็นแรงบันดาลใจ โดยใช้เครื่องมือช่างที่ใช้คู่กันในการทำงานจริงของเครื่องมือชิ้นเป็นองค์ประกอบในการเล่าเรื่องให้มากยิ่งขึ้น

เครื่องก่อปูนกับถังปูน (ภาพประกอบที่ 66)

ผลงานในโครงการชุดนี้ ข้าพเจ้าจึงนำเสนอเป็นเรื่องราว หลากหลายมุมมอง ตั้งแต่การทดลองนำเครื่องมือมาหุ้มด้วยผ้าหลากหลายชนิด รวมถึงการเล่าเรื่องราวผ่านอุปกรณ์เครื่องมือช่างมาจัดวางคู่กันบนแท่นขาวและกรอบกล่องอะคริลิก

การทดลองติดตั้งแบบมีกล่องอะคริลิกครอบใส่เพื่อสร้างความขัดแย้ง ความแตกต่างตรงข้ามอย่างสิ้นเชิงระหว่างอุปกรณ์ช่างที่เราพบเห็นได้ทั่วไป กลับมาอยู่ในกล่องอะคริลิกใส เสมือนกับเครื่องสำอางค์หรือสิ่งของราคาแพงที่วางอยู่ตู้โชว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

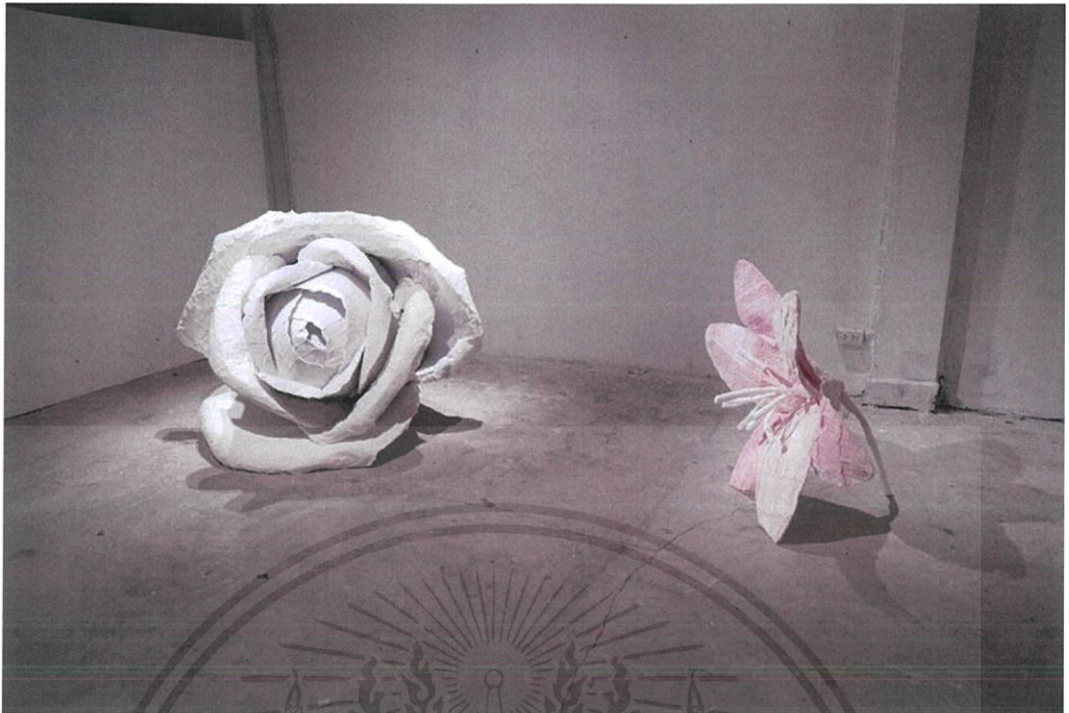
การจัดวางบนแท่นขาว และมีกล่องอะคริลิกครอบ (ภาพประกอบที่ 67)

การทำงานในช่วงปี 2561 ข้าพเจ้าสำรวจวัสดุรอบตัวต่างๆมาใช้เป็นแรงบันดาลใจ จนมาเจอกับตัววัสดุที่สื่อถึงเพศหญิงได้เป็นอย่างดี คือผ้าอนามัย คุณสมบัติทางกายภาพแบบดิบๆมาสร้างเป็นดอกไม้ที่ใช้การอุปมาอุปไมยว่าผู้หญิงเปรียบเสมือนดอกไม้

การสร้างความขัดแย้งที่เกิดจากตัววัสดุมาอยู่ร่วมกัน แต่ความขัดแย้งนั้น พวกมันกลับเข้ากันอย่างสิ้นเชิง

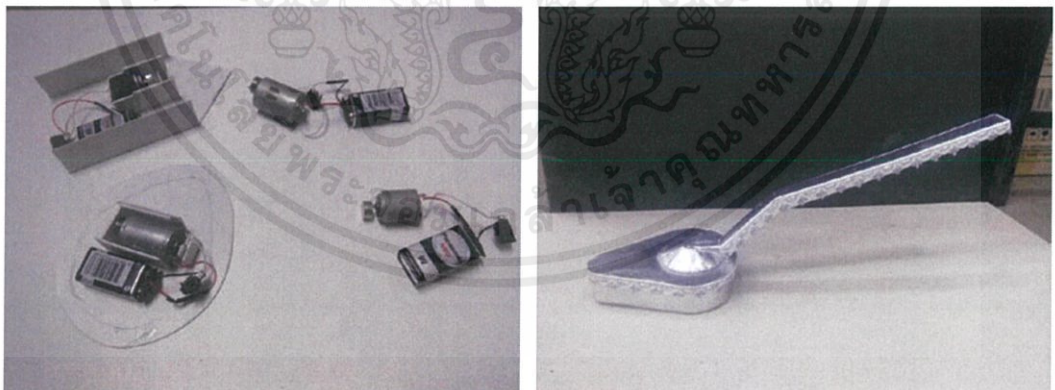

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดอกไม้จากผ้าอนามัย (ภาพประกอบที่ 68)

การทำงานในเวลาต่อมา ข้าพเจ้าจึงคิดแสวงหาเรื่องราวต่างๆมาใช้เป็นแรงบันดาลใจโดยศึกษาหาข้อมูลถึงปัญหาเรื่องราวต่างๆของเพศหญิงให้ลึกซึ้ง และใช้กลไกมาเสริมในงานเพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหว การรับรู้ต่อเหตุการณ์จริงอีกด้วย

มอเตอร์ที่ซ่อนในอุปกรณ์ทำความสะอาด (ภาพประกอบที่ 69)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การพัฒนาทางด้านรูปแบบ

ในด้านรูปแบบนั้นแต่เดิมข้าพเจ้ามักเสนอผลงาน โดยจัดวางผลงานอยู่บนแท่นขาวเฉยๆแต่ด้วยรูปแบบที่เสร็จออกมานั้นมักจะมีคำถามว่างานชิ้นนี้ทำอะไรได้บ้างจึงกลายเป็นแรงจูงใจทำผลงานในช่วงต่อมา ให้มีเนื้อหา กลไกที่สามารถสร้างผลกระทบต่างๆ เพื่อดึงดูดและกระตุ้นเนื้อหาด้านเพศสภาพให้ชัดเจนมากขึ้น

งานที่วางอยู่บนแท่นขาวเฉยๆ (ภาพประกอบที่ 70)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าได้จำลองฐานที่เป็นพื้นกระเบื้อง เพื่อให้เกิดการรับรู้ถึงการทำความสะอาดในห้องน้ำ
เสมือนจริง มาเชื่อมโยงเพื่อสร้างปฏิบัติการรับรู้ต่อพื้นที่จริง

งานที่มีกลไก และมีฐานกระเบื้องที่ให้ความรู้สึกถึงพื้นที่กับผลงานมากยิ่งขึ้น (ภาพประกอบที่ 71)

4.3 แนวคิดการพัฒนาผลงานในโครงการวิทยานิพนธ์

ผลงานชิ้นที่ 1 ผลงานชื่อ “ตั้งดอกบัวบานสีชมพู” 2562 ในผลงานข้าพเจ้ามีความสนใจในวัตถุ
เครื่องมือช่าง ที่ได้เริ่มทดลองมาตั้งแต่ต้น ข้าพเจ้าใช้การอุปมาอุปไมยว่าผู้หญิงเปรียบเสมือน
ดอกไม้ ข้าพเจ้ามองในแง่ของรูปทรงของเกียง หลากๆอันสามารถนำมารวมกันให้เหมือนกับกลีบ
ดอกไม้ได้ และในขณะเดียวกันพลั่วก็สามารถนำมาดัดงอให้ความรู้สึกเหมือนก้านดอกไม้ได้

การสร้างความขัดแย้งที่เกิดจากตัววัตถุที่มีความหมายตรงข้ามกันมาอยู่ร่วมกัน ซึ่งความขัดแย้ง
กันนั้นมันสามารถผสมผสานเข้ากัน โดยทั้งวัตถุทางกายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าจึงนำเกียงหลายๆอันมาหุ้มผ้าและนำปลิวมาจอบ ให้เปรียบเสมือนดอกไม้บาน

ภาพดอกไม้ และขั้นตอนการประกอบดอกไม้จากเกียง (ภาพประกอบที่ 72)

เกียงที่ประกอบสร้างเป็นดอกไม้(ภาพประกอบที่ 73)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปลั๊กที่นำไปงอและประกอบสร้างเป็นก้านดอกไม้

ปลั๊กที่เปรียบเสมือนก้านดอกไม้ (ภาพประกอบที่ 74)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แปรงขัดแก้มประกอบสร้างเป็นเกสรดอกไม้

แปรงขัดแก้มที่สร้างเป็นเกสร (ภาพประกอบที่ 75)

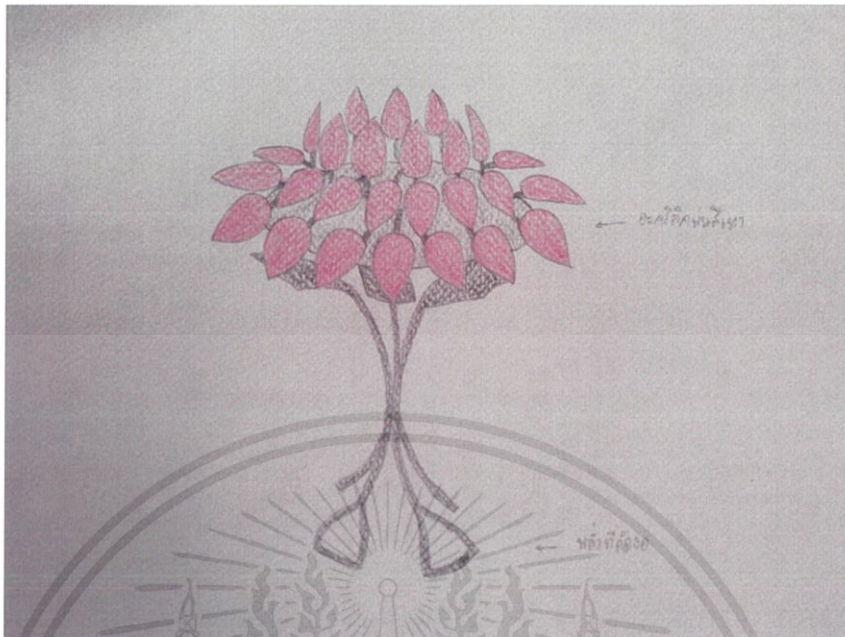
รูปแบบของผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้ใช้มอเตอร์หมุนมายึดติดกับฐาน ทำให้ดอกไม้หมุนช้าๆเมื่อเปิดมอเตอร์

ภาพมอเตอร์ที่ซ่อนอยู่ในฐานกลมเล็กๆ (ภาพประกอบที่ 76)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1 แบบร่างของผลงานที่จะเสร็จสมบูรณ์ขั้นที่ 1

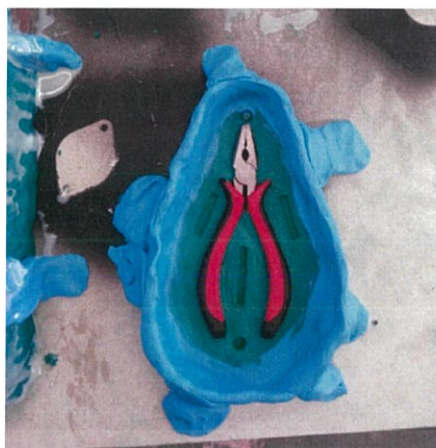

แบบร่างของผลงานที่จะเสร็จสมบูรณ์ (ภาพประกอบที่ 77)

ผลงานขั้นที่ 2 ผลงานชื่อ “ดอกเอ๋ย... ดอกไม้ป่า” 2562

แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานขั้นนี้ ข้าพเจ้าต่อยอดจากผลงานขั้นที่ 1 ที่นำเอียงมาประกอบเป็นดอกบัว ข้าพเจ้านำแนวคิดนี้กลับมาทำใหม่อีกครั้ง โดยการนำเครื่องมือช่างที่ให้สัญญาถึงเพศชาย และอุปกรณ์แต่งหน้าที่ให้สัญญาถึงผู้หญิงนำมาประกอบกันให้ความรู้สึกถึงดอกไม้หลากหลายชนิด

ข้าพเจ้านำเครื่องมือช่างบางชนิดมาหล่อไฟเบอร์กลาส เพื่อให้ผลงานมีน้ำหนักเบา และสามารถทรงตัวอยู่บนเหล็กเส้นได้ จึงค่อยนำมาประกอบสร้างเป็นดอกไม้ชนิดต่างๆ

ขั้นตอนการทำแม่พิมพ์ซิลิโคน (ภาพประกอบที่ 78)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือช่างที่นำไปหล่อไฟเบอร์กลาส (ภาพประกอบที่ 79)

ภาพดอกไม้ (ภาพประกอบที่ 80)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

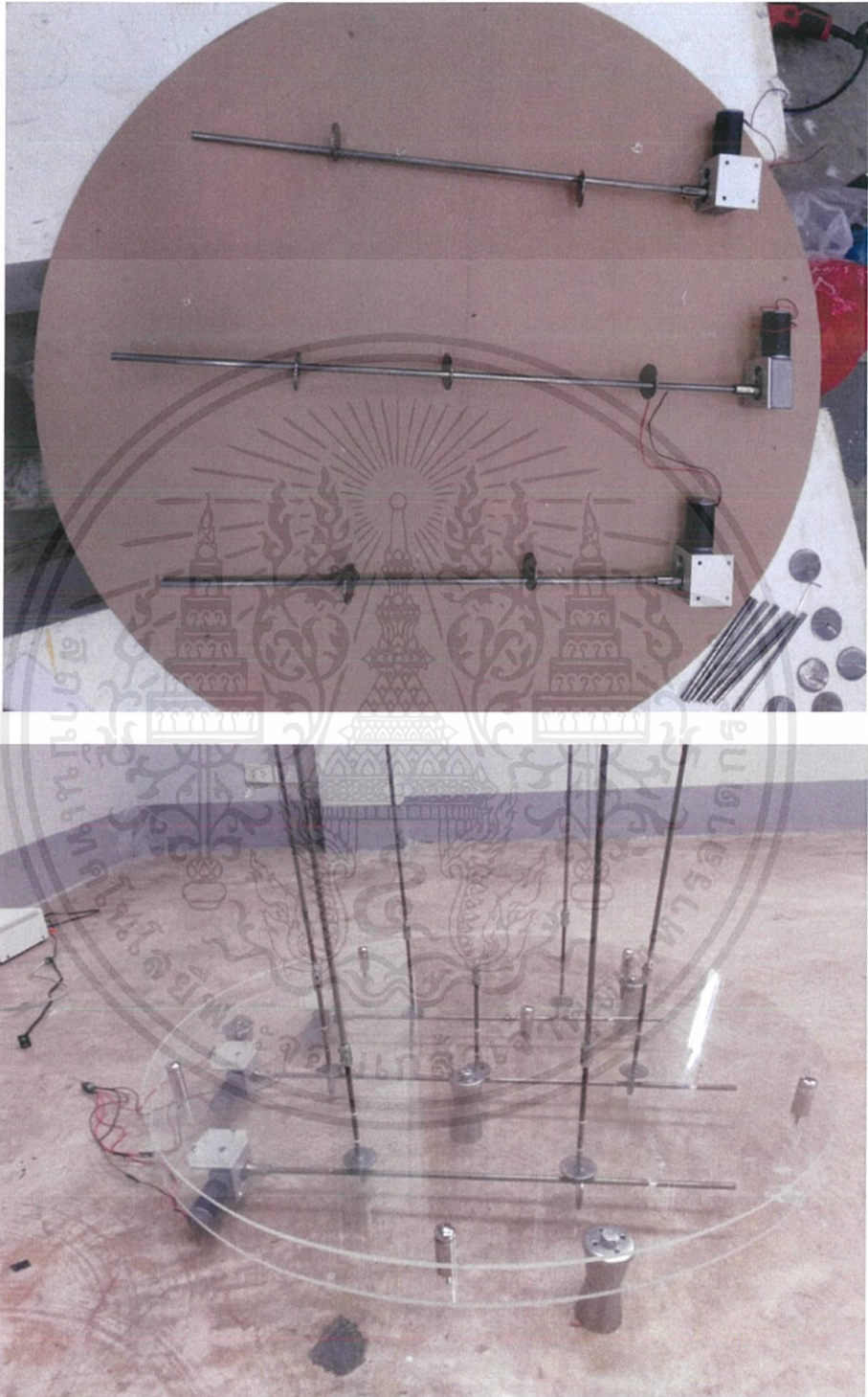
นำเครื่องมือช่างกับอุปกรณ์แต่งหน้ามาประกอบสร้างรวมกันเป็นรูปทรงของดอกไม้

ตอนประกอบสร้าง (ภาพประกอบที่ 81)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

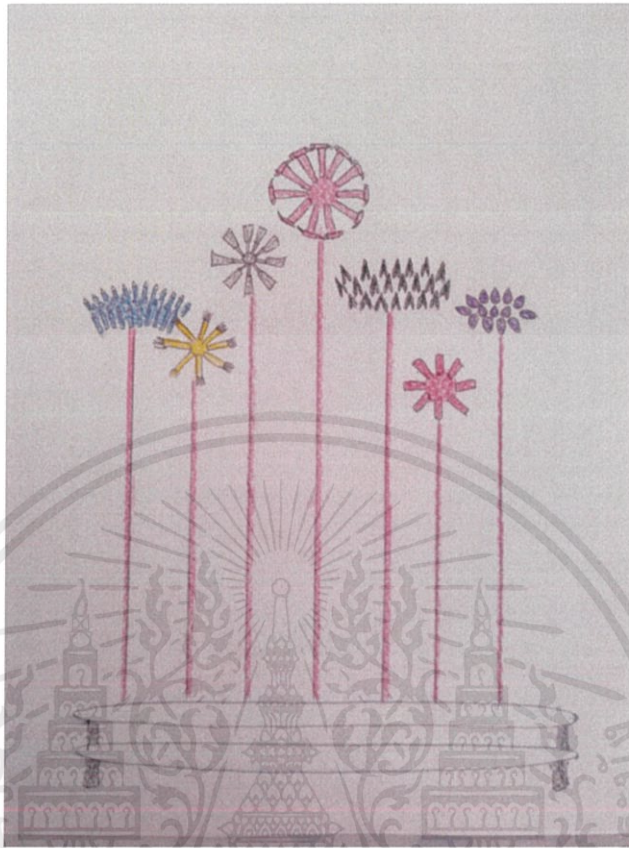
รูปแบบของผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้ใช้มอเตอร์มายึดติดกับฐานอะคริลิก ทำให้ดอกไม้ขึ้นลง หมุนช้าๆเมื่อเปิดมอเตอร์

ฐานที่เป็นอะคริลิก ประกอบมอเตอร์(ภาพประกอบที่ 82)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบร่างของผลงานที่จะเสร็จสมบูรณ์ขั้นที่ 2

แบบร่างของผลงานที่จะเสร็จสมบูรณ์ (ภาพประกอบที่ 83)

ผลงานขั้นที่ 3 ผลงานชื่อ “ของมันต้องมี” 2562 ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าสร้างอัตลักษณ์ผ่านการบริโภคแบบทุนนิยมเฉพาะของผู้หญิง การรับรู้ใหม่คู่ไปกับโลกทัศน์อันงดงามของเพศหญิง งานประติมากรรมชิ้นนี้ถูกสร้างขึ้นจากฟองน้ำที่ใช่แต่งหน้า คู่ไปกับแปรงปัดแก้ม นำมาจัดการด้วยการเย็บผ้าหุ้มเคลือบวัตถุ

ประเด็นทางเพศสภาพ ฝีมือช่าง ความละเอียดอ่อนในการเลือกใช้วัสดุ และการแสดงออกถึงรสนิยมเฉพาะของผู้หญิง ถูกนำมาจัดการเปลี่ยนแปลงความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการทำฟองน้ำใจ (ภาพประกอบที่ 84)

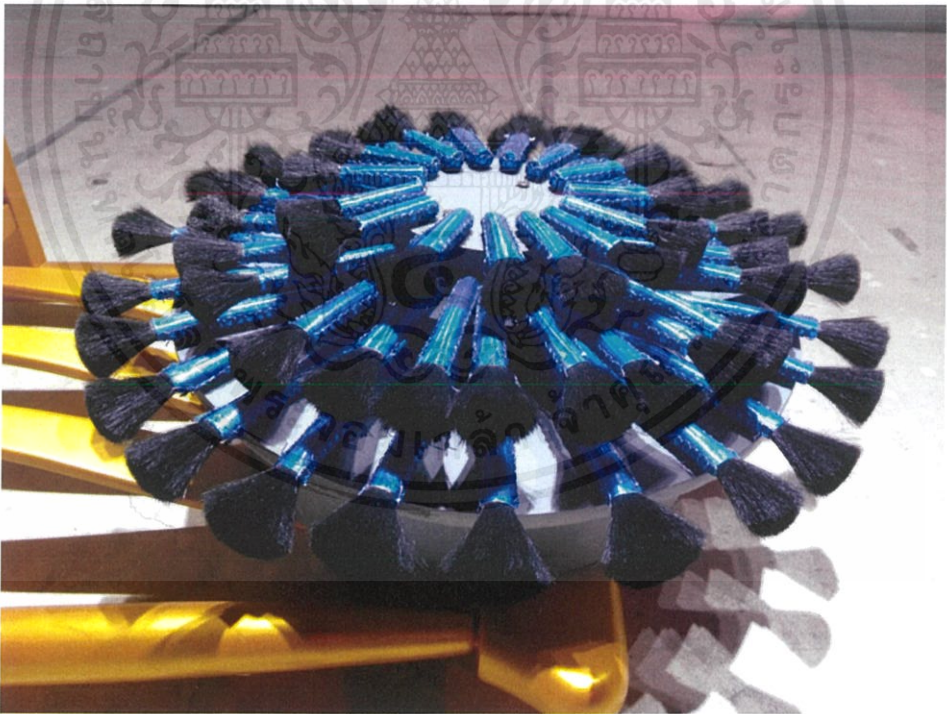

ขั้นตอนการทำแปรงปิดแก้ว (ภาพประกอบที่ 85)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

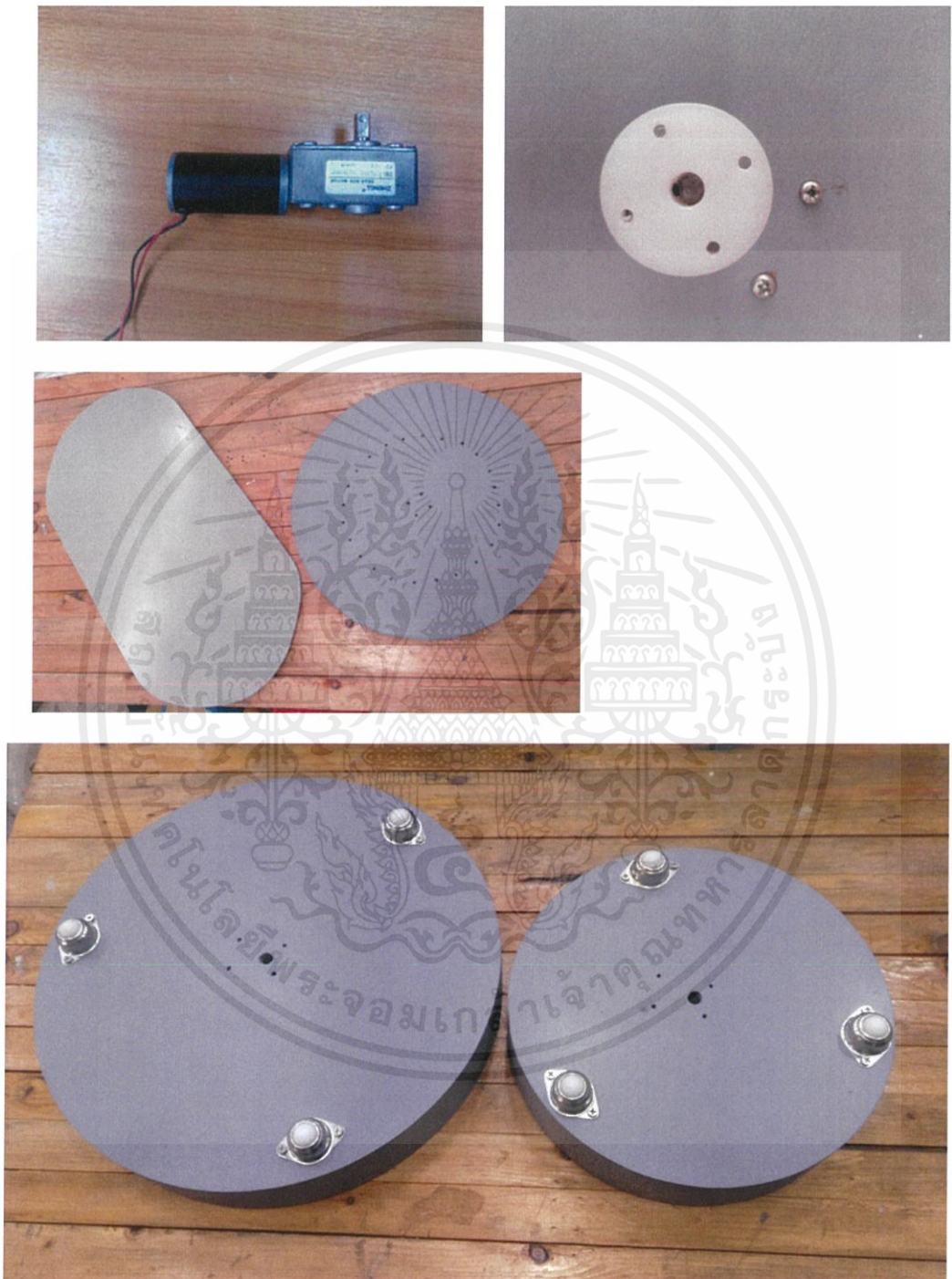
ตอนประกอบพื้ฟองน้ำใจเสร็จ (ภาพประกอบที่ 86)

ตอนประกอบแปรงปิดแก้วเสร็จ (ภาพประกอบที่ 87)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบของผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้ใช้มอเตอร์มายึดติดกับฐานวงกลม เพื่อให้พัดฟองน้ำไข้กับแปรงปัดแก้มหมุนช้าๆเมื่อเปิดมอเตอร์

ฐานไม้วงกลมเพื่อซ่อนมอเตอร์ (ภาพประกอบที่ 88)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าได้นำเก้าอี้สำเร็จรูป 2 ตัว มาเป็นฐาน โดยวางในลักษณะตัวที่ 1 ตั้งตรง ตัวที่ 2 วางตะแคง เพื่อให้ความรู้สึกเหมือนท่าคนกำลังมีเพศสัมพันธ์กัน

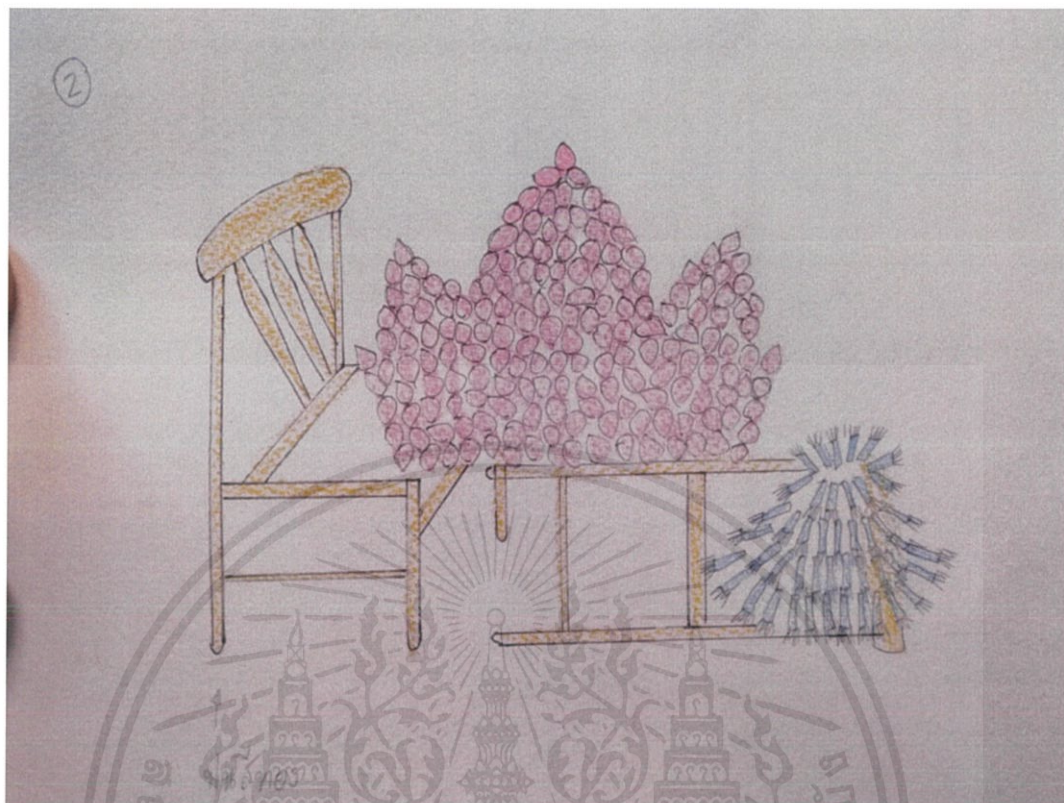
ข้าพเจ้านำเก้าอี้ 2 ตัว มาขัดโป้วให้เรียบเนียน แล้วพ่นสีทอง

เก้าอี้ตอนเสร็จสมบูรณ์ (ภาพประกอบที่ 89)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบร่างของผลงานที่จะเสร็จสมบูรณ์ขั้นที่ 3

แบบร่างของผลงานที่จะเสร็จสมบูรณ์ (ภาพประกอบที่ 90)

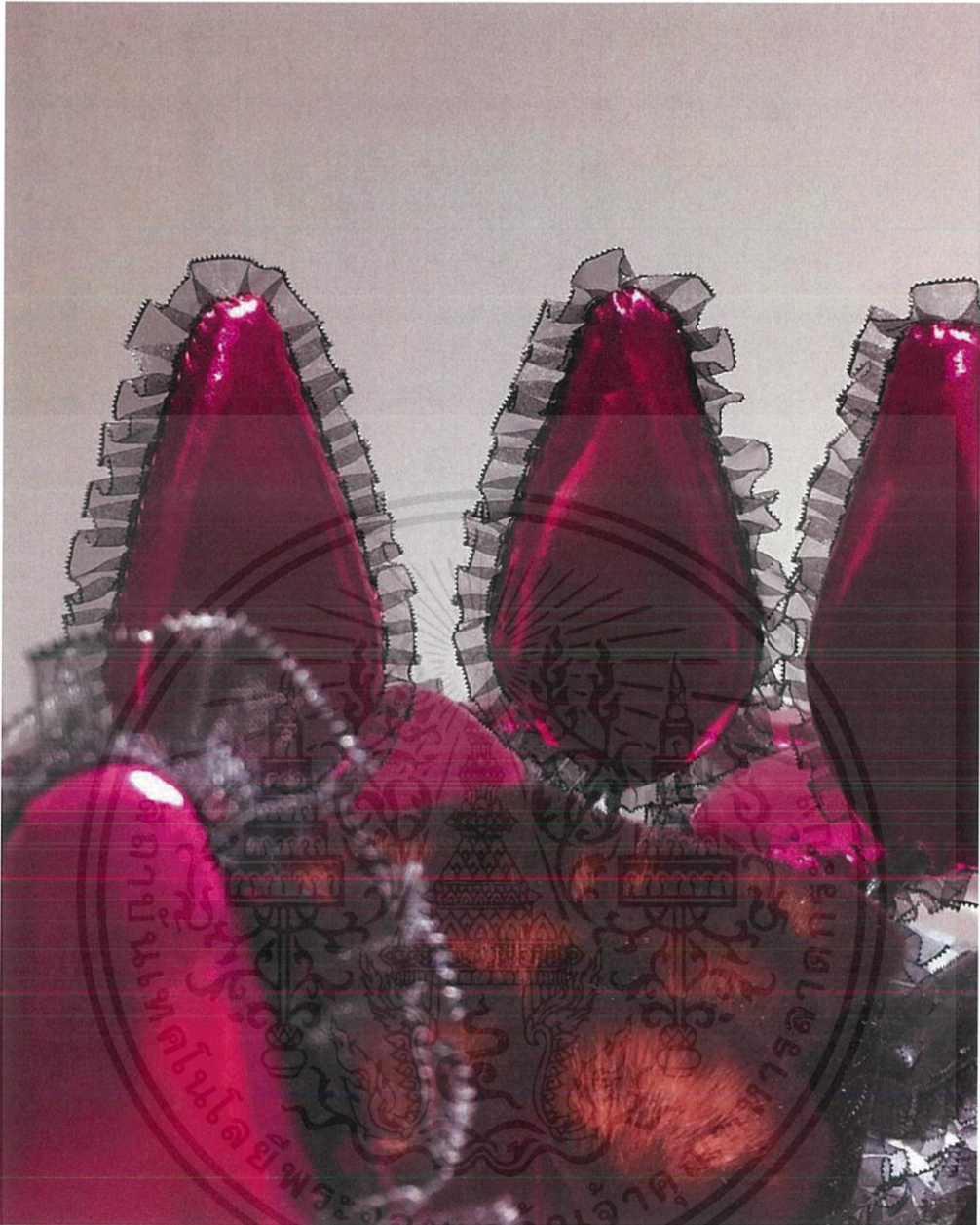
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน : “ดั่งดอกบัวบานสีชมพู”

ปี : 2562

ขนาด : 105 X 105 X 140 ซม.

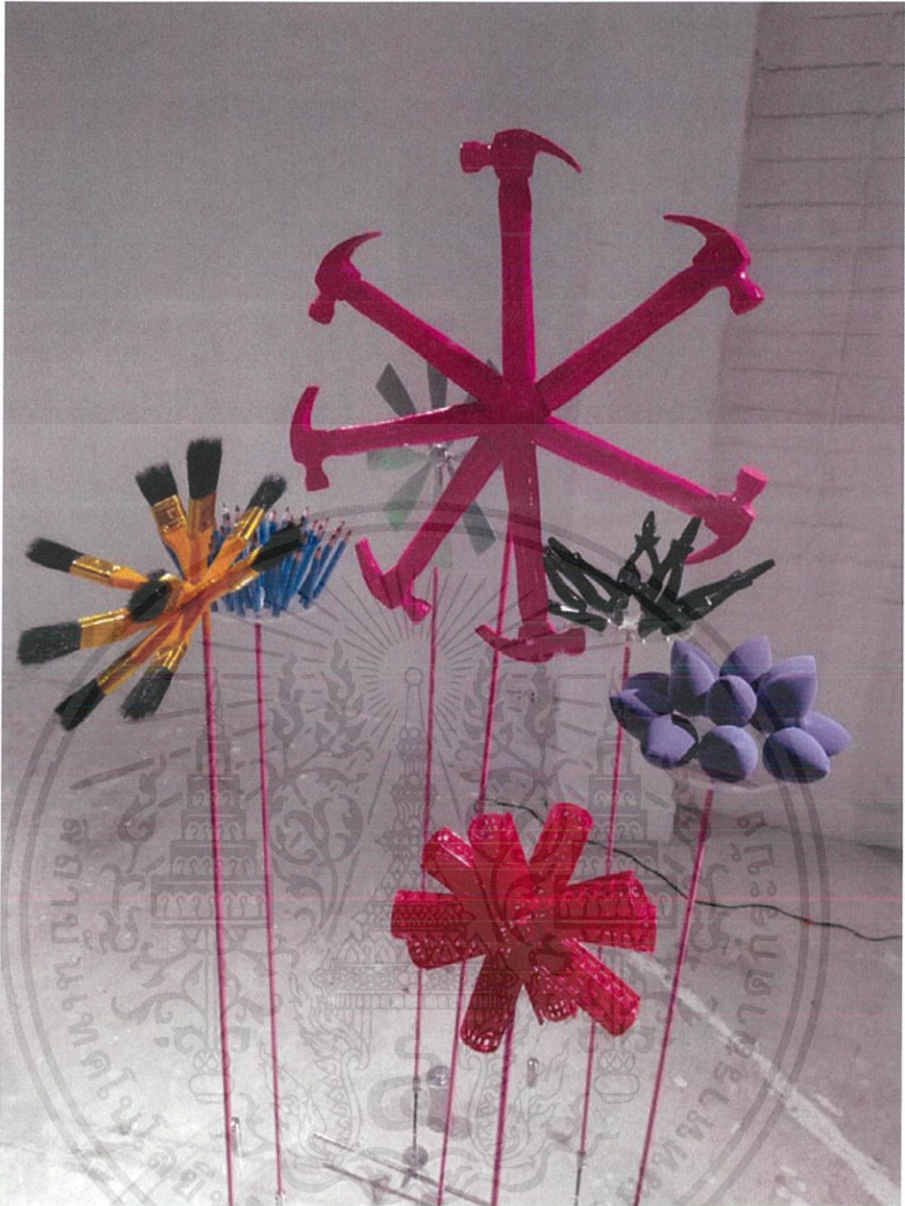
วัสดุ : เทียน, พลาสติก, เหล็ก, ผ้า, ถูกไม้, แปรงแต่งหน้า, อะคริลิก, ฟองน้ำ, ฐานเหล็ก, มอเตอร์

เทคนิค : ประติมากรรมร่วมสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน : “ดอกเอ๋ย... ดอกไม้ป่า”

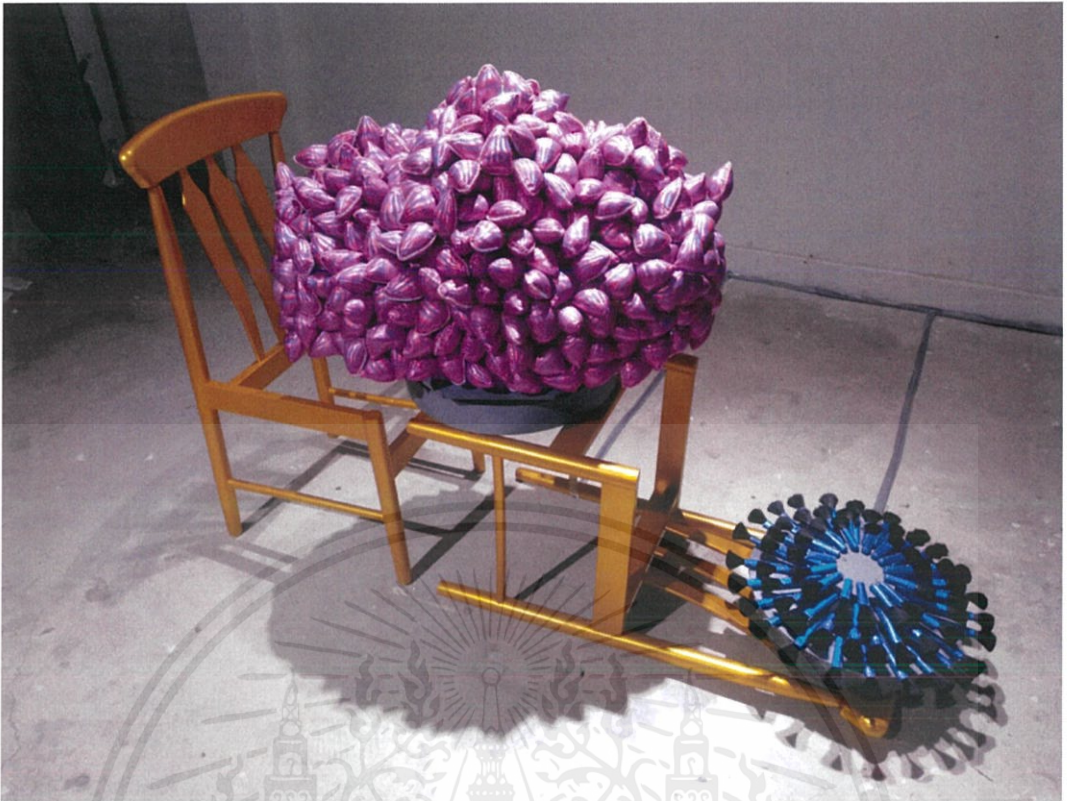
ปี : 2562

ขนาด : 90 X 90 X 150 ซม.

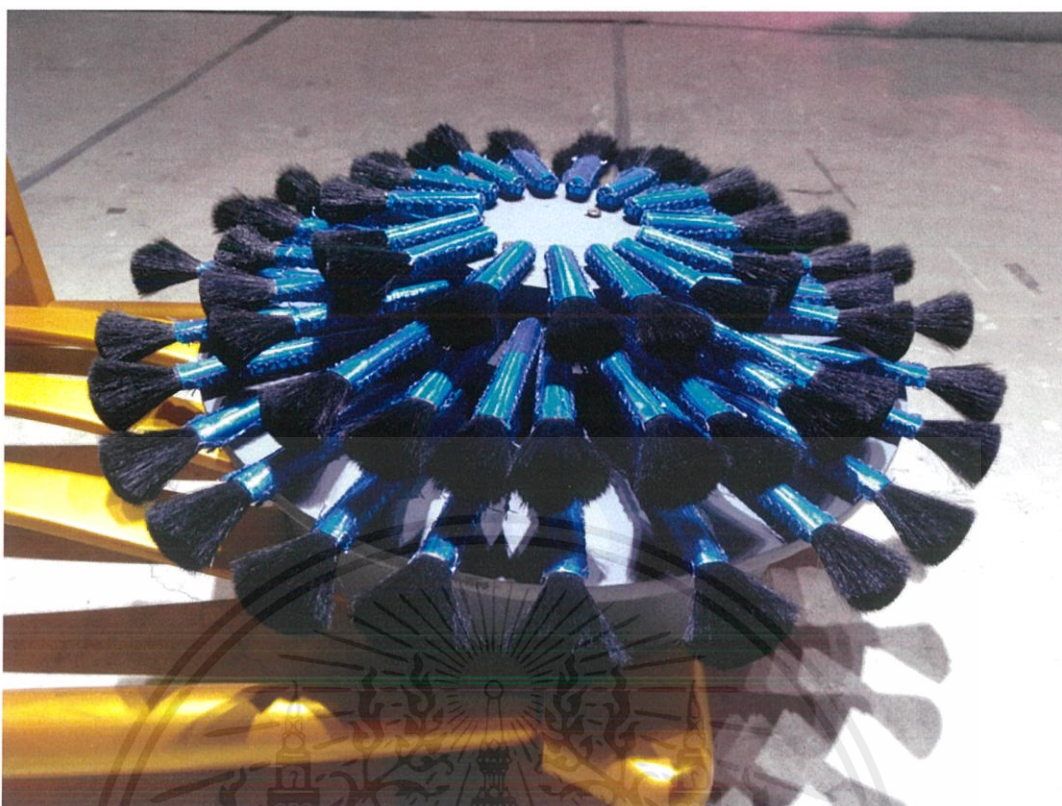
วัสดุ : เรซิน, เหล็ก, อะคริลิก, มอเตอร์, แปรงทาสี, เกียง, ดินสอเขียนคิ้ว, พฟองน้ำ,
โรลม้วนผม

เทคนิค : ประติมากรรมร่วมสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน : “ของมันต้องมี” 2562

ปี : 2562

ขนาด : 120 X 42 X 87 ซม.

วัสดุ : แปร่งแต่งหน้า, ผ้า, ลูกไม้, แก้ว, พฟฟองน้ำ, ฟองน้ำ, อะคริลิก, ฐานไม้, มอเตอร์

เทคนิค : ประติมากรรมร่วมสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

สรุปผลการสร้างสรรค์

โครงการศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ “เพศวิถีแห่งความซอมนเร็น” ในงานประติมากรรมร่วมสมัยนี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการทำให้สังคมเกิดการตั้งคำถามถึงความเท่าเทียมทางเพศ ซึ่งผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ได้สร้างประโยชน์และประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ที่ต้องการ ส่งผลให้เกิดประโยชน์และเห็นค่าต่อเพศหญิงและชายมากขึ้น ทั้งต่อตนเอง ต่อสังคม หรือผู้ชมที่เข้าชมผลงาน นอกจากนี้การสร้างสรรคผลงานชุดนี้ ยังสร้างสรรค์แรงผลักดันให้เกิดการต่อยอดและผลสัมฤทธิ์ใหม่ๆ ตามมาหลายประการ มีทั้งข้อดีและข้อเสีย และการแก้ไขปัญหาอยู่ตลอดเวลา

จากการทำโครงการนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้รู้ระบบการทำงานที่หลากหลายขึ้น ทำให้ข้าพเจ้าต้องแสวงหาข้อมูลใหม่ๆอยู่ตลอดเวลา ทั้งการหาข้อมูลจากการอ่านหนังสือ ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และรวมถึงข้อมูลที่เรารวบรวมจากประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมรอบตัวทำให้ข้าพเจ้ารู้ว่าการสร้างงานศิลปะที่ด้นั้นไม่ใช่เรื่องง่าย งานศิลปะเป็นสิ่งที่ต้องค้นหา หาข้อมูลความรู้ตลอดเวลา

ข้าพเจ้ามุ่งหวังว่าการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ในหัวข้อ “เพศวิถีแห่งความซอมนเร็น” ในงานประติมากรรมสื่อผสม นี้ จะช่วยส่งเสริมให้สังคมตระหนักถึงความเท่าเทียมทางเพศมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังมุ่งหวังว่าผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการสร้างสรรค์ผลงานทั้งหมดนั้น จะเป็นอีกปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการทำงานศิลปะที่ดีและเกิดประโยชน์สังคมต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

ความไม่เท่าเทียมทางเพศ. (2554) สืบค้น 16 กันยายน 2561,

จาก <http://public-law.net/publaw/view.aspx?id=1542>

บ้านจอมยุทธ. (2554). ทฤษฎีสตรีนิยม สืบค้น 16 กันยายน 2561,

จาก https://www.baanjomyut.com/library_3/empowerment_theories/05.html

Srisakoon Pinthong. (2017). แนวคิดและทฤษฎีสตรีนิยม สืบค้น 7 มิถุนายน 2562,

จาก https://sites.google.com/a/elearning.cmu.ac.th/570110464_srisakoon/bth-thi-2-xe-kk-sar-laea-ngan-wicay-thi-keiywkhxng/naewkhid-stri-niyam?fbclid=IwAR0pxoUQIB4f2y9VdKY1LECTzL49IYAr3CPaFI9tnXvhEtCLx3dX6A_sNxE

กุลสตรี. สืบค้น 7 มิถุนายน 2562,

จาก https://kullastreemag.com/lifestyle/feminism-%E0%B8%84%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%B0%E0%B9%84%E0%B8%A3/?fbclid=IwAR2vJsBwZRUCZ24iod13Td2rgSeC9XGfkyz_RubtSxguTNdFFfeaWCg0o-M

Gotoknow. (2010). สตรีนิยม(Feminism). สืบค้น 7 มิถุนายน 2562,

จาก https://www.gotoknow.org/posts/357827?fbclid=IwAR1Kd6gYV9_ipS09b11POvLfzEeXxOs11RIAx71ZRSFWGMHT8p5Qeoz5kJo

THE ART STORY Modern Art Insight. **Feminist Art** สืบค้น 8 มิถุนายน 2562

จาก <https://www.theartstory.org/movement-feminist-art-history-and-concepts.htm?fbclid=IwAR11IfVRy9uMoK5fOibzxrK96OAg39q4nNsExgh1TLiXFjm-f8Mtl-nIQc>

แพรว กวีตา. (2016). Retrieved November 2, 2018,

from <https://themomentum.co/splashed-art-video/>

Cindy Sherman. (2560). Retrieved May 25, 2019,

from <https://www.gqthailand.com/style/article/cindy-sherman>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Marcel Duchamp. (2017). Retrieved June 2, 2019,

from <https://minimore.com/b/art-is-art/2>

กฤษ งามสม. (2554). Retrieved June 9, 2020,

from <https://mgonline.com/celebonline/detail/9540000122140>

Sylvie Fleury. (2019). Retrieved June 2, 2019,

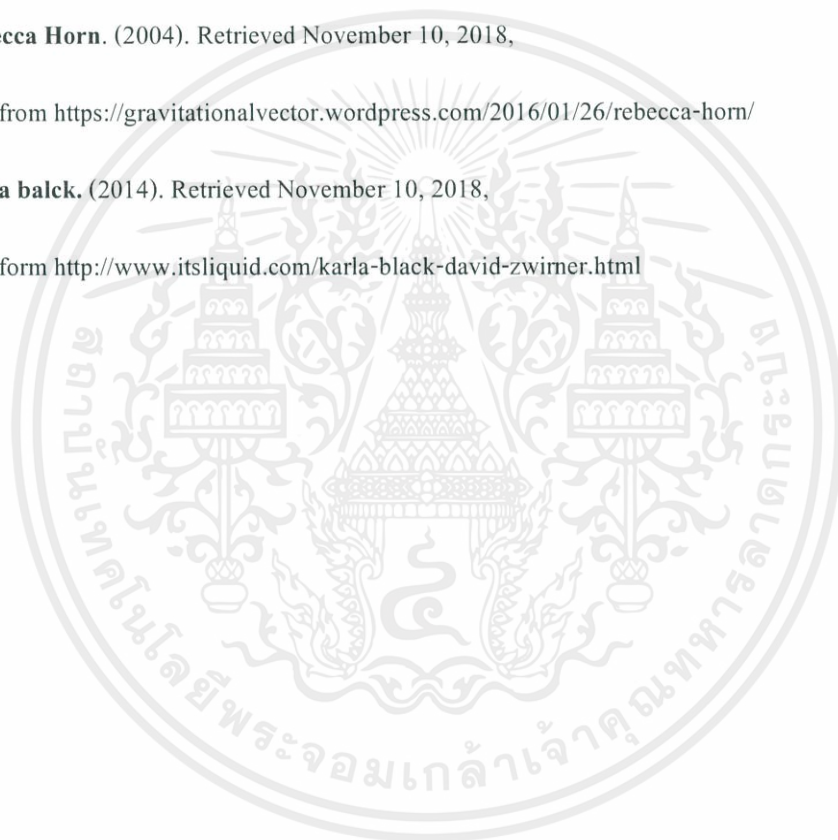
from <https://www.facebook.com/people/n-xy-xaw-sinhu-iri/100000893207798>

Rebecca Horn. (2004). Retrieved November 10, 2018,

from <https://gravitationalvector.wordpress.com/2016/01/26/rebecca-horn/>

Karla balck. (2014). Retrieved November 10, 2018,

form <http://www.itsliquid.com/karla-black-david-zwirner.html>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาว ณิชฌา ณิชฎากรกิติ
วัน เดือน ปีเกิด	15 สิงหาคม 2539
ที่อยู่	26 ซ.อ่อนนุช51 ถ.สุขุมวิท 77 แขวง/เขต สวอนหลวง กรุงเทพฯ 10250
ประวัติการศึกษา	(ประติมากรรม) ภาควิชาศิลปกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การแสดงผลงาน Exhibition

2557	-การแสดงผลงานนิทรรศการศิลปกรรมนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยช่างศิลป์ 2557
2560	-ร่วมแสดงผลงานนิทรรศการ MOTIVATION

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้